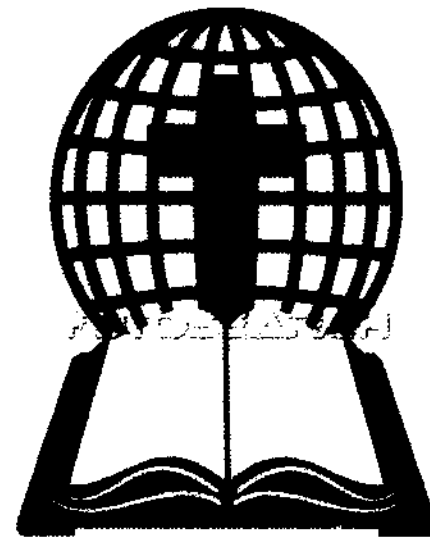


የወንጌል ሥርጭት በነፍስ ወከፍ



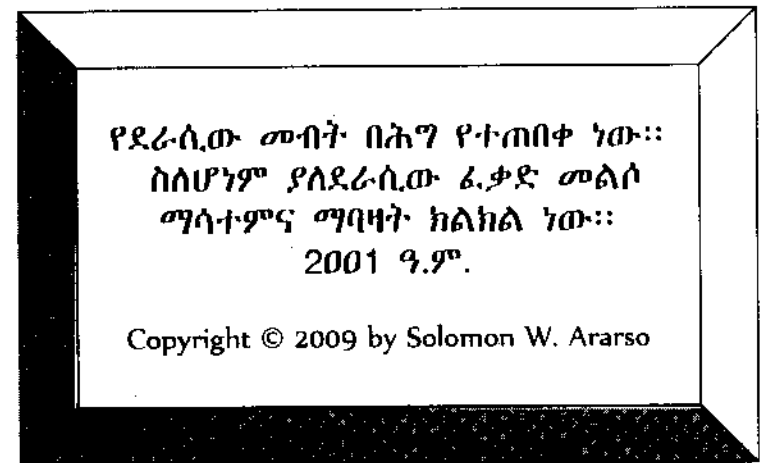
መጋቢ ሰሉሞን ወ/አምላክ

2001ዓ.ም.

ማሳሰቢያ

1

- በዚህች መጽሐፍ የቀረቡ ሃሳቦች የታመቁ ስለሆነ ፍሬ ሃሳቦችን ለመረዳት ማብላላት ይጠይቃል፤
- በመጽሐፉ ውስጥ የቀረቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ከድሮውና ከመደበኛው ትርጉም የተወሰዱ ስለሆነ ሁለቱንም ማየት ያስፈልጋል፤
- ሥነ-ጽሑፍ በአንድ ጊዜ አይጠራምና የቃልና የፊደል ግድፈት ቢገጥማችሁ አርማችሁ እንድታነቡት በትህትና እጠይቃለሁ።



የዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ እትም ሽያጭ "ለወንጌል ለኢትዮጵያ" አገልግሎት የሚውል ይሆናል።

ከዚህ በፊት በደራሲው የተፃፉ መፃህፍት

1. ኢክሌሺያ
2. እውነተኛ የክርስትና ሕይወት ከጥንት ልደት እስከ አክሊል

Pastor Solomon W. Ararso

1799 S. Winchester Bl

Campbel, CA 95008

U. S. A.

E-mail ararososol@yahoo.com

Tel. (408) 590-2842

ምሥጋና

ይህችን መጽሐፍ ሳዘጋጃት በኮምፒውተር ሕራ ያዝዙኝን ምንትዋብ ሁሌን እና ወርቅዬ ጥላሁንን ከልቤ የመነጨ ምሥጋናዬን አቀርባለሁ። ከዚህ በተጨማሪ ረቂቁን በማንበብ ለተባበሩኝ ወገኖች ሁሉ ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው። ከሁሉ በላይ ኃሣቡን አገለግል ዘንድ የጠራኝ ጌታ የረዳኝ በመሆኑ ከእግሩ ሥር ዝቅ ብዬ ክብርን እና ምሥጋናን አቀርባለሁ።

ግውጌ

መቅደም	6
መግቢያ	10
I. የወንጌል አደራ ቸል የምንለው ጉዳይ አይደለም	12
II. የወንጌል ባለአደራዎች እነማን ናቸው	21
III. ስለ ክርስቶስ ወጥተን ለመመስከር የሚያስችሉ ነገሮች	25
IV. የክርስቶስ ምሥክሮች ሊኖራቸው የሚገባ አቋም	32
V. የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን የሚያበቃን ምንድነው	46
VI. በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የተሻለ የሆነበት ምክንያት....	56
VII. ወንጌልን ስናዳርስ ከእኛ ጋር ተጓዳኝ ሆነው የሚሰሩ እነማን ናቸው	65
VIII. ክርስቲያኖች እንዳይመሠክሩ ሰበብ የሆኑባቸው ነገሮች	69
IX. ለመመስከር ከየት እንጀምር	81
X. ሰዎችን እንዴት መቅረብ እንዳለብን እንወቅ	91
XI. ምን አይነት ሰዎች ይገጥሙን ይሆን	93
XII. ለመመስከር ስንወጣ ልንከተላቸው የሚገቡ እርምጃዎች	99
XIII. የመስከርንላቸውን ክትትል ስለማድረግ	110
XIV. የዳኑትን ማሳደግና ደቀመዛሙርት ስለማድረግ	124
XV. የቤተክርስቲያን አባላትን በቡድን ማደራጀት	128

መቅደም

ይህችን መጽሐፍ ለማዘጋጀት ካሰብኩ ቆይቷል። አሁን በጊዜው ለማዘጋጀት በመብቃቱ ትልቅ ደስታ ይሰማኛል። ከዚህ በኋላ ፀሎቴ በብዙ ክርስቲያኖች እጅ ገብታ ብዙዎችን ለወንጌል ሥርጭት እንድትቀሰቅሱ ነው። በዚህ ርዕስ ከአገር ቤት ጀምሮ ከሃያ ዓመት በላይ እያስተማርኩ ነው። ወደፊትም እየተጋሁ ለማስተማር የምፈልገው ይህንኑ ይሆናል። የማይሰለፍኝ ቢኖር ወንጌል ነው። ስለወንጌል ሳስተምር ውስጤ በእግዚአብሔር ቅናት ይሞላል። ስለአንድ ነገር ደጋግመን ስናስተምር ወይንም ደጋግመን ስንሰማ ይሰለፍናል። የማይሰለፍን ነገር ቢኖር ከክርስቶስ ጋር የተያያዘ ጉዳይ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በተለይም ስለጌታ ዳግም ምጽአትና ስለወንጌል ሥርጭት ሳስተምር ውስጤ በእግዚአብሔር ቅናት ይሞላል። በዛን ጊዜ ሌላውን ነገር ሁሉ መርሳት እችላለሁ። እኔ እራሴ የፈጠርኩት ስሜት ቢሆን ኖሮ እያደር ይከሰም ነበር። ከእግዚአብሔር ስለሆነ ግን እየጨመረ ሄዷል። እኔም እግዚአብሔር በየጊዜው በሕይወቴ የሚያደርገውን ሳይ የበለጠ እንድትጋ ያደርገኛል።

ይህን ተግባር እንዳስተምር መነሻ የሆነኝ ነገር አለ። በኢትዮጵያ አቆጣጠር በ1980 ዓ.ም. አዲስ አበባ ቦሌ አካባቢ መሸሻ የተባለ ወንድም ቤት ለተወሰኑ ወገኖች ተከታታይ ትምህርት እሰጥ ነበር። አንድ ቀን እየፀለይን ሳለ በፊቴ የታጠበ አሸዋ ተከምሮ አያለሁ፤ ወዲያው “ተነስተህ አፈስ” የሚል ድምጽ ሰማሁ፤ የማየው አሸዋ ተሰውጦ የኢትዮጵያ ሕዝብ ሆኖ አገኘሁት። እኔም አጠገቤ የነበረውን አሸዋ በቀላሉ ማፈስ እንደምችል ያህል የኢትዮጵያን ህዝብ በወንጌል ማፈስ የሚያስችል የእግዚአብሔር ኃይል ሞላኝ። እኔም ባየሁት ራዕይ እየተገረምኩ ይህ ደግሞ እንዴት ሊሆን ይችላል እያልኩ ወደ ቤት ተመለስኩኝ። በማግስቱ ጠዋት በማለዳ ወንድም መሸሻ ስልክ ደውሎ “ትላንትና ስንፀልይ እግዚአብሔር የተናገረኝ ነገር አለ” “እነሆ ራዕዩ ይፈጥናል፤ ይከናወናልም ይልሃል እግዚአብሔር” አለኝ፤ እኔም በዚያን የፀሎት ወቅት እግዚአብሔር ያሳየኝን ራዕይ ነገርኩት።

ይህንን ነገር በአእምሮዬ ባሰብኩ ቁጥር ፈጽሞ የማይቻል መስሎ ይታየኝ ነበር። በጊዜው የነበረው መንግስት ለወንጌል ሥርጭት

አይመችም ነበር፤ በዚህ ላይ የራሴን አቅም በመለከት ይህ እንዴት ተደርጎ ይፈፀማል ብዬ አስባለሁ። ዘወትር ስፀልይ በእግዚአብሔር ኃይል እሞላና አጠገቤ የተከመረውን አሸዋ በቀላሉ ማፈስ እንደምችል እንዲሁ ደግሞ የኢትዮጵያን ሕዝብ በወንጌል ማፈስ እንደምችል ይሰማኛል። ይህ ተደጋግሞ ለብዙ ጊዜ ሆኖለል። ችግሩ በአእምሮዬ ስሆን ነው፤ በፀሎት ውስጥ ስሆን ግን በእግዚአብሔር ኃይል ስሞላ አይቻልምነት ፈጽሞ ከውስጤ ይጠፋ ነበር። እኔም ከእግዚአብሔር መሆኑን ስለተረዳሁ በምና በፀሎት አተጋ ጀምር።

በሌላ ጊዜ ደግሞ ምህረት ደሴ የምትባል እህት በማለዳ ያለሁበት መጥታ ሌሊት ስፀልይ እግዚአብሔር ተናገረኝ አለችኝ። በፊትዋ ላይ መገረም፤ መደነቅና ደስታ ይታይባት ነበር። ምህረት የአንድ ወር ክርስቲያን ነበረች፤ ከእናትዋ እና ከሁለት መንትያ እህቶቿ ጋር እኔ ዘንድ መጥተው ጌታን ተቀብለው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል። በመቀጠልም ምህረት ጌታ የተናገራትን ለመናገር አፏን ስትከፍት መንፈስ ቅዱስ በላይዋ ላይ በኃይል ወረደ፤ ትንቢትም መናገር ጀመረች። በወቅቱ የነበረው የደርግ መንግሥት አንዴት እንደሚወገድና የሚተካው መንግሥት ምን ዓይነት መንግሥት እንደሆነ ትናገር ነበር። በመቀጠልም “...ወንጌል በነፃነት ይሰበካል፤ ይህ የፀሎታችሁ መልስ ነው፤ ሕዝቤ ግን ይረሳዋል፤ አንተ ግን ተነስ፤ ይህንን ሕዝብ እፈስ ጉተራዬ ሰፊ ነው ይላል እግዚአብሔር” አለች። እኔም በማስታወሻዬ ላይ ዓፍኩት። ከዚህ በኋላ እኔም ማድረግ የሚገባኝን ማሰብ ጀመርኩ። እግዚአብሔር መንገዱን እንዲያሳየኝ ከፊት ይልቅ ተግባራዊ መፀለይ ጀመርኩ።

አንድ ቀን ይህንን እያሰብኩኝ፤ ምሣ ቀርቦልኝ ሳለ አጠገቤ ካለ የመጽሐፍ መደርደሪያ እጄ እንዳመጣልኝ አንድ ትንሽ መጽሐፍ ወሰድኩ። ምሣ ስበላ ብዙ ጊዜ መጽሐፍ እያነበብኩ መብላት ልማድ አድርጌአለሁ። እንግዶችም ቢኖሩ እንደዚህ አደርግ ነበር። በዚህ ጊዜ ያነሳኝ መጽሐፍ “Personal Evangelism” የሚል ርዕስ ያላት ነበረች። መጽሐፏን ገልጬ ሳይ የተደረደሩ ቁጥሮችን አየሁ። ይህም በነፍስ ወከፍ የወንጌል ሥርጭት ምን ያህል ውጤት እንዳለው የሚያሳይ ነበር። ያን ጊዜ ድምጽ የሰማሁ ያህል የኢትዮጵያን ሕዝብ በወንጌል የማፍሰስ መንገድ ይህ እንደሆነ ተሰማኝ። በፊት የከበደኝ ቀለለኝ፤ መንገዱ ተከፍቶ ታየኝ፤ እኔም ብቻዬን የማከናውነው

አለመሆኑን በግልጽ ተረዳሁ። ከዚያ በኋላ ከዚያች መጽሐፍ እንዳንድ ነጥቦችን በመውሰድ ለስልጠና ትምህርቶችን አዘጋጀሁ። ከዚያም በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት እየተዘዋወርኩ ይህን ትምህርትና ስልጠና መስጠት ጀመርኩ። ደግሞም መንግሥት ክርስቲያኖችን ማሳደድን እረገብ እያደረገ የመጣበት ጊዜ ነበር። አኔም በየሄድኩበት ቦታ ሁሉ ሳስተምር የእግዚአብሔር ኃይል በእኔም በህዝቡም ላይ ይወርድ ነበር። ትምህርቱን ስጨርስ በዓመት የተወሰኑ ነፍሳትን መስከረው ወደ ጌታ እንዲያመጡ ቃል አስገባቸው ነበር። በጥቂት ጊዜ ውስጥ የማገለገልባት ቤተክርስቲያን አራት መቶ ፐርሰንት እድገት አሳየች። የአጥቢያ ቤተክርስቲያናት ቁጥር እየጨመረ ስለሄደ እኔም በየቦታው እየሄድኩ ሥልጠና ለመስጠት የማይቻለኝ ሆነ። እግዚአብሔር ሌላ መንገድ አሳየኝ፤ ይኸውም “የዓመት ፈቃድ ሰጌታ ሥሩ” በሚል ፕሮግራም አሰልጣኞችን በማሰልጠን ወደየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት ማሰማራት ነበር።

በኢትዮጵያ አቆጣጠር በ1988ዓ.ም መቶ ሃያ ዘጠኝ የሚሆኑ አስተማሪዎች በሁለት ዙር ሥልጠና ወሰደው ተሰማሩ። በቅድሚያ ወደአጥቢያ ቤተክርስቲያናት ሄደው ስልጠና እንዲሰጡ ፕሮግራም አውጥተንላቸው ስለነበረ ይህን ዕቅድ ተግባራዊ ለማድረግ አልተቸገርንም።

ይህንን ሁኔታ የገለጽኩበት ምክንያት አለኝ፤ እንደኛው ምክንያት እግዚአብሔር የሚሰጠን ራዕይ ብቻችንን የምንፈጽመው አለመሆኑን ለማስገንዘብ ነው። ሁለተኛው ምክንያት አብያተክርስቲያናት ሁሉ በዚህ ሁኔታ ለየአጥቢያዎቻቸው ሥልጠና እንዲሰጥ ቢያደርጉ በአጭር ጊዜ ውስጥ ሕዝባችንን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲመጣ ልንረዳው እንደምንችል ለማሳየት ነው።

ወደ አሜሪካ ከመጣሁ ከሦስት ዓመት በኋላ በኦገስት ወር 2002 በፈረንጆች አቆጣጠር ሌሊት ጌታ ሕልምና ራዕይ አሳየኝ። ያየሁትን ሕልምና ራዕይ በወቅቱ ጽፌዋለሁ። አሁን በዚህ ለመፃፍ ያስቸግራል። በዚህ ውስጥ ደግሞም የኔን ድርሻ ያሳየኝ ነበረ። ይህንን አስመልክቶ ለአርባ ቀናት ያህል ከአገልግሎት ሳልለይ ውሃ ብቻ እየወሰድኩ እጾምና እፀልይ ነበረ፤ ጌታም ጊዜው ሲደርስ ሁሉን ነገር ሲያከናውን አየሁ። ብዙ ጊዜ ታላላቅ ራዕዮችን አያለሁ፤ ልገልፀው ልናገረው

የማልችል መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ያሳልፈኛል። ለምን ለእኔ? አላውቅም። እኔም በጥንቃቄና በትጋት እየተጓዝኩ ነው። እንግዲህ ከላይ እንደተጠቀሰው ይህች መጽሐፍ ተባዝታ፤ በብዙ ክርስቲያኖች እጅ ደርሳ ሥራዋን እንድትሰራ የዘወትር ፀሎቱ ነው። ናፍቆቱም ሕዝባችን በወንጌል ተጥለቅልቆ ማየት ነው።

ይህ ናፍቆቱ የእኔ ብቻ አይመስለኝም። በፀሎት የሚቃትቱ ብዙ ወገኖች እንዳሉ አውቃለሁ። እግዚአብሔር ምላሽ የሚሰጥበት ጊዜ እንዳለ ማወቅ እጅግ አስፈላጊ ነው። እርሱስ አሁን ቢሆን ማን ያውቃል! እግዚአብሔር ለሁሉም ነገር ጊዜ አለው ያንን ለይቶ ማወቅ ይቻላል። በእኛ እንዲኖር የተሰጠን መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሃሳብ ለይተን እንድናውቀው ሊረዳን ነው። በዮሐንስ16:13 ላይ “የሚመጣውን ይነግራችኋል።” ብሎ ጌታ ስለመንፈስ ቅዱስ የተናገረው ቃል ይህንን ያረጋግጥልናል። ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ የጌታን ፍቃድ ምን እንደሆነ አስተውሎ እንደ ሞኞች አትሁኑ ብሎ የፃፈልን ቃል አለ /ኤፌ.5:16/። እንግዲህ ልባችን ለሥራው የጨከነ ይሁን! የለማይ አምላክ ያከናውንልናልና እኛ ተነሥነተን እንሥራ የጌታ ስም የተባረከ ይሁን! አሜን።

ይህች መጽሐፍ ለወንጌል ሥርጭት ሥልጠና ለመስጠት የተዘጋጀች ናት። ስለሆነም በግልም ሆነ በቤተክርስቲያን ደረጃ ብዙዎችን ለወንጌል ሥርጭት ታዘጋጃለች ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። መጽሐፏ አሥራ አምስት ምዕራፍ ያላት ስትሆን በሁለት ክፍሎ ማየት ይቻላል። የመጀመሪያዎቹ ስምንት ምዕራፎች የሚያተኩሩት ክርስቲያኖች ለወንጌል ሥርጭት ቸል ሳይሉ ታጥቀው እንዲነሱ ለማነቃቃት በሚያስችሉ ሃሳቦች ላይ ያተኮሩ ሲሆኑ፤ ከምዕራፍ ዘጠኝ እስከ ምዕራፍ አሥራ አምስት ደግሞ ለወንጌል ሥርጭት ወደመስክ ለመሰማራት በሚታሰቡበት ጊዜ መወሰድ ስላለባቸው እርምጃዎች መመሪያ በሚሆኑ ነጥቦች ላይ ያተኮሩ ናቸው።

በነፍስ ወከፍ ወንጌልን የማሰራጨት አሠራር ለኢትዮጵያ ክርስቲያኖች እንግዳ ነገር አይደለም። በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ ማለት በግንባር ቀርቦ ስለክርስቶስ መመስከር ነው። ቢሆንም ይህንኑ አሠራር በበለጠ ሁኔታ ማጠናከር እጅግ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በየትኛውም የአገልግሎት መስክ ተሰማርቶ ውጤት ለማግኘት ዝግጅት ያስፈልጋል፤ ውጤቱም የዝግጅታችንን ያህል ይሆናል ማለት ነው። በተለይ ሰዎችን ካሉበት ሁኔታ አውጥቶ ወደጌታ ለማምጣት የበለጠ ዝግጅት ይጠይቃል። ምክንያቱም ሰው ነፃ ምርጫ ያለው ፍጥረት ስለሆነ የሚኖርበትን አቅጣጫ ማስቀየር ቀላል አይሆንምና። የወንጌል ሥራ ለሰው ብቻ ያልተተወው ለዚህ ነው። ስለሆነም ከእግዚአብሔር ጥበብ ለማግኘት ዘወትር ዝግጁ መሆን ያስፈልጋል። “የልብ ዕቅድ የሰው ነው፤ የአንደበት መልስ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።” ተብሎ የተፃፈልን ለዚህ ነው /ምሳሌ16:1/።

ሁላችን ስለነጋሪዎችን እናስባለን፤ አቅደንም እንኖራለን። እንዲሁ ተሰማርተው የሚኖሩ እንሰሰች ብቻ ናቸው። ወንጌል ደግሞ ከነጋሪዎችን ዋነኛ ክፍል ነው። ሌሎች ተግባሮችን ጊዜ ወስነን የምንሰራ ከሆነ እንዲሁም ለወንጌል ሥራ ደግሞ ጊዜያችንን በጀት ማድረግ ይኖርብናል። የእግዚአብሔር አጀንዳ ወንጌል ነው። የእግዚአብሔርን ሃሳብ ለማገልገል የመረጠች ቤተክርስቲያን አጀንዳዋ ወንጌል መሆን አለበት። በእርግጥ በአሁኑ ጊዜ የቤተክርስቲያን አጀንዳ ምንድነው? የቤተክርስቲያን በጀት ምን ያህሉ ለወንጌል ሥርጭት ተመድቦ ይሆን?

ቤተክርስቲያን በአካባቢዋ ወንጌልን ለማዳረስ ምን ዓይነት ዕቅዶችን አውጥታለች? ብሎ በመጠየቅ ያለንበትን ሁኔታ መቃኘት ይኖርብናል። ለክርስትና ሕይወት በግልም ሆነ በቤተክርስቲያን ደረጃ መለኪያው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ያለንበትን ደረጃ በቂ አድርገን ካየን ማደግ አንችልም። ልማድ ያደረግነውን ነገር ስንተው ለሕሊናችን ይሰማናል። ከጅምሩ ያልተለማመድነው ነገር ከሆነ ለሕሊናችን አይሰማንም። ሕሊናችንን ስላልተሰማው ትክክል ነን ማለት አይደለም። ዘወትር በእግዚአብሔር ቃል ኑሮአችንንና ሕይወታችንን ማየት የሚያስፈልገው ለዚህ ነው። ስለክርስቶስ መመስከር ልማድ አድርገን ካልሆነ ባለመመስከራችን ምንም ሳይሰማን ይችላል። ስለሆነም አስተዋይ የሆነ ክርስቲያን በሕሊናው የሚሰማውን ትቶ በእግዚአብሔር ቃል ራሱን ያያል። እያደግን ይሆን? ወይስ ባለንበት ቆመን ይሆን? ወደኋላ እያፈገፈገን ከሆነስ በምን እናውቃለን? መርከበኞች በውቅያኖስ ሲጓዙ አቅጣጫ ጠቋሚ ኮምፓስ አላቸው። ኮምፓስ መያዛቸው ብቻ በቂ አይሆንም። ኮምፓሱን መጠቀም አለባቸው። ኮምፓሱ በሚጠቁማቸው አቅጣጫ ካልተጓዙ አቅጣጫ ስተው ወዳልተፈለገበት ስፍራ ሊደርሱ ይችላሉ። ቤተክርስቲያንም እካሄዷን የምታደቡት የእግዚአብሔር ቃል አላት። ስለሆነም ከእግዚአብሔር ሃሳብ ጋራ እየተጓዘች መሆኗን በእግዚአብሔር ቃል እራሷን ማየት ይኖርባታል።

ወንጌል ለፍጥረት ሁሉ ማዳረስ ለቤተክርስቲያን የተሰጠ አደራ ነው። ወንጌል መጀመሪያ! የምትል ቤተክርስቲያን የክርስቶስን ትዕዛዝ ያከበረች ትሆናለች። ስለሆነም የወንጌል አደራ ቸል የምትለው አይሆንም። ወንጌል ለቤተክርስቲያን ኃይሏም ነው፤ ሕይወቷም ነው። ወንጌል ለቤተክርስቲያን የተሰጠ የሕይወት ቃል ነው። ወንጌል ለቤተክርስቲያን የተሰጠ ብርሃን ነው። ስለዚህ ወንጌልን ተግታ የምታሰራጭ ቤተክርስቲያን ትሰፋፋለች፤ ታድጋለችም። ይህች መጽሐፍ የምታንፀባርቀው ይህንኑ ነው። የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና ተብሎ ስለተፃፈ የጌታን ስም የማይጠሩ እስከማይገኝበት ድረስ ተነስተን በመተባበር ወንጌልን ለሕዝባችን እናዳርስ። ሌባው ሊሰርቅና ሊያጠፋ በደጅ ነው፤ ክርስቶስ የተትረፈረፈ ሕይወትን ይዞ በደጅ ነው /ዮሐ.10:10/። ሰዎች ለክርስቶስ ደጃቸውን እንዲከፍቱ ሁላችን በአንድነት ሆነን የወንጌልን ድምጽ ልናሰማቸው እንትጋ! የጌታ ስም የተባረከ ይሁን!

የወንጌል ሥርጭት በነፍስ ወከፍ

I. የወንጌል አደራ ቸል የምንለው ጉዳይ አይደለም!

አደራ ተቀባይ ካለ ባለአደራ አለ፤ ባለአደራውን የሚያከብር አደራ ተቀባይ የሆነ ሰው ታማኝ ሆኖ መገኘት ይኖርበታል። አደራ ተጠያቂነትም አለበትና። በዚህ ረገድ ክርስቶስ ለአማኞች ሁሉ ከትዕዛዝ ጋር የሰጠው አደራ አለ፤ እርሱም ወንጌልን ለዓለም ሁሉ ማዳረስ ነው። በግልም ሆነ በቤተክርስቲያን ደረጃ ይህን አደራ በትጋት ልንወጣው ይገባል። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የነበረች ቤተክርስቲያን አደራዋን በታማኝነት ተወጥታለች፤ ከዚያም በኋላ በየዘመናቱ የነበሩ ቤተክርስቲያናት ይህንን የወንጌል አደራ እየተቀባበሉ እኛ ዘመን አድርሰውታል። የቤተክርስቲያን ታሪክ ስናጠና ወንጌል እየተዳፈነ እንደገናም እየተነሳ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ዘመናችን እንደደረሰ መረዳት እንችላለን።

የወንጌል መልዕክት ያው አንድ ሆኖ ሳለ፤ ባለአደራው ክርስቶስ ሕያው ሆኖ ሳለ፤ የወንጌል መልዕክት ለምን እንደጀመረው ዘመን አልሆነም የሚል ጥያቄ ቢነሳ፤ ልዩነቱ የመጣው አደራ ተቀባዮቹ ዘንድ ሆኖ እናገኘዋለን። የቤተክርስቲያን መሪዎች የክርስቶስ ልብ ሲኖራቸው ቅድሚያ የሚሰጡት አጀንዳ ወንጌል ይሆናል። የክርስቶስ አጀንዳ ወንጌል ነውና። መሪዎች ልባቸውን ሌላ ነገር ሲሞላው አጀንዳቸው በሚታይ ነገር ላይ መሆኑ የማይቀር ነው።

ይህንን ለማረጋገጥ ቢያስፈልግ ቅድሚያ የሰጠናቸው አጀንዳዎቻችንን ምን እንደሆኑ ማየት በቂ ይሆናል። በዚህ ረገድ ሁሉም ቤተክርስቲያናት በተመሳሳይ ሁኔታ ላይ ላይሆኑ ይችላሉ። ልዩነት የሚያመጣው የባለአደራውን ማንነት ማጠቃና የተሰጠን አደራ ምን እንደሆነ የመረዳት ደረጃችን ነው። ይህን በጥበቅ ከተገነዘብን የቅድሚያ ቅድሚያ የምንሰጠው አጀንዳችን የወንጌል ሥርጭት ይሆናል። ምክንያቱም የወንጌል ሥርጭት የእግዚአብሔር አጀንዳ ነውና። ስለሆነም ክርስቶስ ዛሬም በመሐላችን ሆኖ “ወደ ዓለም ሁሉ ሃዱ

ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ” ሊለን ይወዳል። እስከ ዓለም ፍፃሜ ወንጌል መሰበክ እንዳለበት የሰጠው ትዕዛዝ ዛሬም ትኩስ ነው።

ስለዚህ የወንጌል አደራ ዛሬም ቸል የምንለው ጉዳይ አይደለም። ቸል የማንልባቸውን ምክንያቶች ከዚህ ቀጥለን እንመልከት።

1. **ጌታ የሰጠው ትዕዛዝና አደራ በመሆኑ/ማቱ 28:18-20፤ ማር. 16:15፤ ዮሐ. 20:21 ሐዋ. 1:8/**

እነዚህን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ስንመለከት በቅድሚያ ይህንን ትዕዛዝና አደራ የሰጠው በዚያን ጊዜ ለነበሩ ለደቀመዛሙርቱ መሆኑን እንገነዘባለን። ይሁን እንጂ ለእነርሱ ብቻ የተሰጠ ትዕዛዝ አለመሆኑን “እስከ አለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” ብሎ የተናገረው ቃል ግልጽ ያደርገዋል። ለምን ቢባል እነርሱ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ አለመኖራቸው ይታወቃል። ከዚህም በተጨማሪ ለእነርሱ የሰጣቸውን ትዕዛዝና ያስተማራቸውን ትምህርቶች እነርሱም መልሰው ለሌሎች ማስተላለፍ እንዳለባቸው “ያዘዝኳቸውንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀመዛሙርት አድርጓቸው።” በማለት ያስገነዘባቸውን ቃል ማጤን እንችላለን። ስለሆነም በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ይህ አደራና ትዕዛዝ እንደሚመለከተን አጥብቀን ልንገነዘብ ይገባናል።

አንድን ትዕዛዝ ቀላል ወይም ከባድ የሚያደርገው የትዕዛዝ ሰጪው ሥልጣን መሆኑ ይታወቃል። አንድ የወረዳ አስተዳዳሪ የሚሰጠው ትዕዛዝ እና ርዕሰ-ብሔሩ የሚሰጠው ትዕዛዝ፣ ትዕዛዙ አንድ ዓይነት ደረጃ ቢሆንም በእኩልነት አይታይም። የትኛውም ትዕዛዝ እና መመሪያ ከብደት የሚሰጠው እንደ ባለሥልጣኑ የሥልጣን ደረጃ ነው። በዚህ ረገድ ትዕዛዝ ሰጪው ማን እንደሆነ ለማመልከት ትዕዛዝ ከመስጠቱ በፊት “ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ” ካለ በኋላ “እንግዲህ “በማለት ይቀጥላል” ይህ “እንግዲህ” የሚለው ቃል የሰጣቸውን ትዕዛዝ ከተሰጠው ሥልጣን ጋር እንዲያዩት ነው። ደግሞም ይህንን ትዕዛዝ የሰጣቸው በሰማይና በምድር ሁሉ ሥልጣን የተሰጠው ስለሆነ ሥጋትና ፍርሀት እንዳይዛቸውም ነው። በመቀጠልም “እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” በማለት ልባቸውን አፀና /ማቱ. 28 20/። “ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ”

ማለቱ ደግሞ ቸል ማለት እንደሌለባቸው ሲያመለክት ነው። እርሱ ባለበት ቸል ማለት አይቻልም። ቤተክርስቲያን የክርስቶስ የመገኘቱ መላት ሳይሰማት ሲቀር ቸል ማለቷ አይቀርም።

ብዙ ክርስቲያኖች ክርስቶስን በማዕረግ ስሙ ነው የሚያውቁት፤ ክብሩን በሕይወታቸው አይተው የሚመስክሩ ጥቂት ይኖራሉ። ልዩነቱን ማየት የምንችለው የማዕረግ ስሙን በመጥራት ብቻ ሳይሆን ቃሉን በመታዘዝ ጭምር ነው። ታዲያ ክብሩን አይተው ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ ብሎ የሰጠውን ትዕዛዝ እንዴት በቸልታ ማየት ይቻላል!!

በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ ብዙዎች ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! ይሉት ነበር፤ የሚያዛቸውን እንደማያደርጉ በተገነዘበ ጊዜ “ስለምን ጌታሆይ ጌታሆይ ትሉኛላችሁ! የምላችሁን አታደርጉምን? አላቸው” /ሉቃ.6:46/። ቃላችንን አጣፍጠን ሰዎችን ወደራሳችን ማዘንበል እንችላለን። የምንፈልገውንም ያደርጉልን ይሆናል። እርሱ ግን ልባችን ገብቶ ያያል ስለሆነም ሳንጠራውም ይመልስልናል/ሊሳ.65:24/። ስለዚህ የምናደርገውን ነገር ሁሉ ከልባችን መሆኑን ማረጋገጥ ይኖርብናል። ምክንያቱም ወንጌልን አደራ የሰጠን ጌታ ሩጫችንን ብቻ ሳይሆን የሚያርጠን በውስጣችን ያለውን ነገር ያያልና። ሐዋርያው ጳውሎስ ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን ደስ እንደምናሰኝ አይደለም ሲል ይህንኑ ያስገነዝባል /1ተሰ.2:4/። ስለዚህ ለጌታ ያለንን ፍቅርና አክብሮት የምንገልጸው ትዕዛዙን በማክበር መሆኑን ማጤን ይኖርብናል።

2. ጌታ ሕይወቱን የሰጠበት ጉዳይ በመሆኑ ነው።-

የወንጌል አደራ ቸል የማንልበት ሁለተኛው ምክንያት ጌታ ነፍሱን በመስቀል ላይ የሰጠበት ጉዳይ በመሆኑ ነው። የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ከማቴዎስ ወንጌል እስከ ራዕይ የሚተርክልን ይህንኑ ነው። ይህንን ያልተገነዘበ ክርስቲያን አይኖርም። እስቲ ልብ ብለን እናስብ! የእግዚአብሔር ልጅ፤ ሕይወቱን የሰጠበት ጉዳይ ምን ያህል አሳሳቢ ቢሆን ነው? ይህን እንደሚገባ የተረዳ ወገን ይህንን አደራ እንዴት በቸልታ ሊያየው ይችላል? ክርስቶስ ሕይወቱን የሰጠበት ጉዳይ እያለ ለሌላ ነገር እንዴት ቅድሚያ ልንሰጥ ይገባል? እርሱ ሕይወቱን

በመስጠት ድርሻውን ፈጽሟል። ሕይወቱን የሰጠበትን ሥራ ተግባራዊ የማድረጉን ድርሻ በእርሱ ለሚያምኑ አደራ ሰጥቷል። ይህም ሰዎች በእርሱ አምነው ይድኑ ዘንድ ወንጌልን መስበክ ነው/ሮሜ 10:14/። ወንጌልን ማዳረስ ቸል ብንል ክርስቶስ የሞተበትን ጉዳይ ቸል ብለንዋል ማለት ነው።

የሰውን ሕይወት ከዘለዓለም ጥፋት ከማዳን የበለጠ አስቸኳይና አንገብጋቢ ነገር የለም። አስቸኳይ የሆነበት ምክንያት ሰዎች በጌታ ሳያምኑ ቢሞቱ ወደማይመለሱበት ዘለዓለማዊ ጥፋት ስለሚሄዱ ነው። ለሰው ሁሉ የማይቀር ጉዳይ ሞት ነውና፤ ቀጠሮው አይታወቅም፤ ማንም ተዘጋጅቶ ሞትን አይጠብቅም። ወደ እያንዳንዱ ሰው ድንገት ይመጣል፤ ዕድሜ አይመርጥም፤ ዝናን፤ ከበሬታን አይፈራም፤ በሀብት፤ በሥልጣን፤ በወገን ብዛት መከላከል አይቻልም። ስለዚህ ሞት ሳይቀድማቸው ለዘመዶቻችን ወንጌልን ልናሠማቸው ይገባል።

ለሰው ሁሉ ሞት የማይቀርለት ሆኖ ሳለ ሞትን ተዘጋጅቶ የሚጠብቅ የለምና እሩቅ ሲመስል ቅርብ ነው። ሞት አስፈሪ ቢሆንም ነቅቶ መጠበቅም አይቻልም። ነገር ግን ሰው ተዘናግቶ ሲኖር ሳለ ድንገት ይመጣበታል። ለሰው ትሞታለህ ብሎ መንገር ያስፈራል። ሆኖም ሰው ሞትን የሚያህል አስፈሪ ጠላት እያለበት ለምን ተዘናግቶ ይኖራል? ከሞት በኋላ ምርጫ የለም። ለሰዎች በሥጋ እያሉ ምርጫ አላቸው፤ እርሱም በክርስቶስ አምኖ ከዘለዓለም ሞት መዳን ነው። ይህንን በፍቅርና በትዕግስት በአለም ላሉ የሚነግሯቸው ሰዎች ያስፈልጓቸዋል፤ እነርሱም ክርስቲያኖች ናቸው። ጊዜ ወሽደን ሳንነግራቸው የሞቱ ዘመዶቻችንና ጉረቤቶቻችን ምን ያህል ይሆኑ? በሞታቸው ቀን ለአጽናኝ እስክናስቸግር ድረስ አምርረን ብናለቅስ ምን እንጠቅማቸዋለን? በሕይወት እያሉ እያለቀስን ብንለምናቸው ኖሮ ከዘለዓለም ሞት እንመልሳቸው ነበር። በእርግጥ ሲኦል አለ? አዎን በእርግጥ አለ! ታዲያ የማያምኑ ዘመዶቻችን ሳይቀሩ ወደዚያ እየተጓዙ ነው እኮ! ቸልተኝነት ተጫጭኖን ካልሆነ በስተቀር ከዘለዓለም ሞት ወደ ዘለዓለም ሕይወት የሚገቡበትን መንገድ በትጋት ልናሳያቸው አይገባንምን?

ሰውን ከዘለዓለም ጥፋት ከማዳን የበለጠ ታላቅ ሥራ የለም። ጦርነት በዓለም እንዳይሠማ ማድረግ ብንችል ሰው መሞቱ አይቀርለትም።

ረሀብን አጥፍተን ሰውን ሁሉ ባለጠጋ ብናደርገው ሞት አይቀርለትም። ሌላው ቀርቶ በአየር ላይ ከተማን ብንሠራ መጥፋቱ አይቀርም። ወንጌል ስንሰብክ ሰዎች ይድናሉ፤ ስለሆነም የማይጠፋና ዘላለማዊ ሥራ የወንጌል ሥራ ነው።

Personal Evangelism በምትለው መጽሐፍ ላይ ሳንብ “የተባበሩት መንግሥታት ኘሬዝዳንት ከመሆን ይልቅ አንድን ሰው ወደ ክርስቶስ ማምጣት ይበልጣል” ተብሎ የተጠቀሰው ቃል አይረሳኝም። ብዙ ቦታ ሥልጠና ስሰጥ ይህንን አባባል አጠቅሳለሁ። ክርስቲያኖች ሁሉ እንደሚሰማሙ አረጋግጫለሁ። አንድ ሚሊዮን ክርስቲያኖች ብጠይቅ ሁሉም ይስማማሉ። ነገር ግን ተግባራዊ ለማድረግ አንድ ሰው ላይገኝ ይችላል። እኚህን የተባበሩት መንግሥታት ኘሬዝዳንት የመሆን ሥልጣን ቀርቶ አንድን ሰው ወደ ጌታ ለማምጣት ብሎ የወረዳ አስተዳዳሪ የመሆንን ሥፍራ የሚሰዋ ክርስቲያን ላይገኝ ይችላል። የሚገኝ ካለ ከብዙዎች ውስጥ ይገኝ ይሆናል። ለምን ቢባል ሰውን ከዘላለም ሞት የማዳን ድርሻ ጉልቶ ስለማይታያቸው ነው።

በተለያዩ የአገልግሎት መስክ ውስጥ በመግባታችን የሚጠበቅብንን የፈጸምን መስሎን እንጽናና ይሆናል። የተሰለፍንበት የአገልግሎት መስክ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ከወንጌል ሥርጭት ጋር የተያያዘ ከሆነ በእርግጥም ልንደሰት ይገባል። የወንጌል አገልግሎት በዕቅዳችን ውስጥ ቅድሚያ መስጠት ብቻ ሳይሆን አስቸኳይ መሆኑ ሊታየን ይገባል። ቅድሚያ የምንሰጠው ጉዳይ ጊዜውን ሊጠበቅ ይችላል። አስቸኳይ የሆነ ጉዳይ ግን ከጊዜ አኳያ ስለሚታይ በግድ ቅድሚያ ይሰጠዋል። የሰውን ሕይወት ከዘላለም ሞትና ጥፋት ከማዳን የበለጠ አስቸኳይ ነገር ደግሞ የለም።

በአንድ አገር ረሀብ ሲሆን ወይም በምድር መናወጥ ሕዝብ ሲጉዳ ሕዝብ እርዳታ ሲጠይቅ በአስቸኳይ ምላሽ ይገኛል። በእርግጥም መሆን አለበት። ነገር ግን አንድን ሕዝብ በወንጌል ለመድረስ ትብብር ሲጠየቅ ቤተክርስቲያን ሳትቀር ታዘግማለች፤ ግን ለምን? ይህ ነገር ለብዙ ጊዜ ጥያቄ ሆኖብኝ ነበር። አንድ ቀን ይህንን እያሰብኩኝ ከቤተክርስቲያን በመኪና ወደ ቤት ስሄድ በውስጤ “ታውቃለህ ሰዎች አይናቸው ተከፍቶ ሲኦልን ባለማየታቸው ነው።” የሚል ድምጽ ተሰማኝ። ይህ ቃል አጭር ሆኖ ሳለ ብዙ ነገሮችን በውስጤ አፈለቀ።

ሰዎች በረሀብ ሲጠጠሩት፤ በብርድ ተቆራምተው ሲንዘፈዘፉ፤ ወይንም ቆስለው ሲደሙ ስናያቸው ውስጣችን ይንሰፈሳል። ጨካኝ ሰው ሳይቀር ይራራል። ሆኖም ምድራዊ ስቃይ ጊዜያዊ ስለሆነ ማብቂያ አለው። ማብቂያ የሌለው የእሳት ባሕር ውስጥ ሆነው ሰዎችን ብናይ ምንድነው የሚሰማን? እርግጠኛ ነኝ አይናችን ተከፍቶ በሲኦል የሚሰቃዩትን ብናይ የተቻለንን ነገር ሁሉ ለማድረግ ቸል አንልም።

አንድ ክርስቲያን እለማዊ ንደኛውን “ሲኦል አለ ብለህ ታምናለህ?” ብሎ ጠየቀው “አላምንም፤ የማላምነውም በአንተ ምክንያት ነው” ብሎ መለሰለት። ቀጥሎም “ምክንያቱም ሲኦል ቢኖር ኖሮ ይህንን ሕዝብ ወደዚያ ሲንዝ እያየህ ዝም አትልም ነበር” አለው። ይህ አባባል ለሁላችን ትልቅ ተግላጽ ነው። የብዙ ክርስቲያኖችን እናደርስ ስናይ ሲኦል መኖሩን ያዘናጋናል።

በአንድ ወቅት አዲስ አበባ እያለሁ ስለወንጌል ሥርጭት ለክርስቲያኖች ትምህርትና ስልጠና እሰጥ ነበር። በመሀል አንድ የሰማሁትን ምስክርነት ነገርኳቸው። በደብረዘይት ከተማ አየር ወለድ ውስጥ የሚሰራ አንድ ክርስቲያን ወንድም ስለክርስቶስ እዳኝነት ለንደኛው ደጋግሞ ይመሰክርለታል፤ ይህ ወንድም ንደኛውን ወደ ቤተክርስቲያን ይዞት ለመሄድ ደጋግሞ ይጠይቀዋል። ንደኛው ግን እየቀጠረው ብዙ ጊዜ ይጠፋበታል። አንድ ቀን እግሩ ላይ ወድቆ ለመነው፤ ንደኛውም በመደንገጥ እሽ ብሎት አብሮት ወደ ቤተክርስቲያን ሄደ፤ እዚያው ጌታን ተቀበለ፤ ሕይወቱንም ለጌታ ሰጠ። ብዙም ሳይቆይ ሙሉጊዜውን ለወንጌል ሥራ ሰጥቶ ወጣ። ይህንን አባባሌን ሳልጨርስ ያ ወንድም “ያ ሰው እኔ ነኝ” ብሎ ተነስቶ ቆመ ሁላችን በመደነቅ ተሞላን።

በእርግጥ ሲኦል አለ ካልን ይህንን ማድረግ ትልቅ ነገር አይደለም። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ራቁቱን በመስቀል ላይ የዋለው ለዚሁ አይደለምን? ጌታን ተቀብለው የሚድኑ ከሆነ በሰዎች እግር ላይ ወድቆ መለመን ታዲያ ምን ያስደንቃል?

3. የአጥቢያ ቤተክርስቲያን ሕልውና ወንጌል በማዳረስ ላይ ስለሆነ ነው፡-

ቤተክርስቲያን የምታድገውና የምትስፋፋው ወንጌልን ስትሰበክው ነው፡፡ ነፍሳት ወደ ቤተክርስቲያን የሚመጡት የወንጌልን ቃል ሲሰሙ ነው፡፡ ደግሞም ነፍሳት ወደ ቤተክርስቲያን እስኪመጡ ቁጭ ብለን መጠበቅ የለብንም፡፡ "ወደ አለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ" የተባለው ለዚህ ነው /ማር. 16:15/፡፡ በሌላ ሥፍራ ደግሞ "መልካሙን የምስራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው፡፡" ተብሎ ተጽፏል /ሮሜ 10:15/፡፡ ለክፉ ወራ የሚሮጡ እግሮች አሉ፡፡ የቅዱሳን እግሮች ግን ፈጥነው መቅደም አለባቸው፡፡ እግዚአብሔር አሁንም የምስራች ለመናገር የሚላኩ እግሮችን ይፈልጋል፡፡

ወንጌልን የማትሰበክ ቤተክርስቲያን እየከሰመች መሄዷ አይቀርም፡፡ ቤተክርስቲያን ወንጌልን ከማሰራጨት የሚያዘናት ነገሮች አሉ፡፡ የመጀመሪያው ነገር የመዋቅር መብዛት ነው፡፡ መሪዎች መዋቅር ሲያበዙ አገልግሎት የበዛላቸው ሰለሚመስላቸው ወንጌልን ከማሰራጨት ሊዘናጉ ይችላሉ፡፡ አንድ ኩንታል ሰንዴ እስር ቦታ ከፍለን ብናስቀምጠው የበዛልን ይመስለን ይሆናል፡፡ መጠኑ ግን ያው ነው፡፡ መልካም እርሻ ላይ ብንዘራው ግን በእርግጥም ይበዛል፡፡ ስለሆነም በመንፈሳዊ ዕድገትና በወንጌል ሥርጭት ላይ ያልተመሰረተ መዋቅር የቤተክርስቲያንን አቅጣጫ ያስለውጣል፡፡

ሁለተኛው ምክንያት የሀብት ብዛት ነው፡፡ ቤተክርስቲያን ስምድራዊ ሀብት ስትበለጽግ ምቹት ያንቃቃል፡፡ ቤተክርስቲያን በወንጌል ሥራ እንዳትንቀሳቀስ ጠፍሮ የሚያስራት ምድራዊ ብልጽግና ነው፡፡ ገንዘብና ንብረት ወደየትም ስፍራ ለመንቀሳቀስ ለሰው ሁሉ አስፈላጊ ቢሆንም ሲበዛ ደግሞ ከመንፈሳዊ ሩጫ መግታቱ አይቀርም፡፡

ቤተክርስቲያን የዓለም ሀብት ሲበዛላት በመንፈሳዊ ሕይወት ትራቆታለች /ራዕ. 3:17/፡፡ ይህንን ክታሪክ የምንማረው እውነት ነው፡፡ በዚህ ዘመን በበለፀጉ አገሮች የሚኖሩ ቤተክርስቲያናት እየተመናመኑ ነው፡፡ ይህንን ለማረጋገጥ በእውሮፓ፣ በካናዳ እና በአሜሪካ ያሉትን ቤተክርስቲያናት ሁኔታ መቃኘት ይቻላል፡፡ በአንፃሩ ደግሞ

በላቲንአሜሪካ፣ በአስያፍ በአፍሪካ የአብያተ ክርስቲያናት ዕድገት በከፍተኛ ሁኔታ እየጨመረ ነው፡፡ ክቅርብ ጊዜ ወዲህ በበለጸጉ አገሮች ያሉ ፀሎት ቤቶች የሚሰበሰቡባቸው አጥተው እየተዘጉ ነው፡፡ በአንፃሩ ደግሞ ባልበለፀጉ አገሮች በየቀኑ ብዙ አጥቢያ ቤተክርስቲያናት እየተመሰረቱ ነው፡፡ ልዩነቱን ያመጣው ምንድነው? ቢባል ብልጽግና መሆኑ ግልጽ ነው፡፡ እነርሱ ከነአካቴውን እግዚአብሔር አያስፈልገንም ወደ ማለት ደርሰዋል፡፡ ከዚህም የተነሳ የሞራል ውድቀት ቤተክርስቲያንን በክላታል፡፡ ብልጽግና መንፈሳዊ ኃይል አላጥቷታል ማለት ይቻላል፡፡

ሎሳንጀለስ ሴሚናሪ ውስጥ እያለሁ ፕሮፌሰራችን ስለ ቤተክርስቲያን ልዩ ልዩ ሥርዓቶችን እያስተማረ ሳለ ያልጠበቅሁትን አስደንጋጭ ቃል ተናገረ፤ እርሱም ስለ ቤተክርስቲያን የቀብር ሥነሥርዓት ነበር፡፡ ቀጥሎም የቤተክርስቲያን አባላት በቁጥር እየተመናመኑ ሲሄዱ በመጨረሻ ሰው ሲሞት የቀብር ሥነሥርዓት እንደሚደረግለት እንዲሁ ለቤተክርስቲያን የሚደረግ የቀብር ሥነሥርዓት አለ ብሎ ማስተማሩን ቀጠለ፡፡ በመንፈስ ቅዱስ እሳት የጋልኩ ክርስቲያን ነኝ፡፡ እርሱ ተዝናንቶ ሲያስተምር እኔ በእግዚአብሔር ቅናት ውስጤ ይግል ነበር፡፡ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ሲያስተምር ቤተክርስቲያንን እርሱ ራሱ በመቅበር ላይ እያለ መስሎኝ አፈጠጥኩበት፡፡ ከዚያም ምን እንዳልኩት አላስታውስም፡፡ ሆኖም በውስጤ ተተክሎ የቀረው ሀዘን እስክለሁን እንደቀስል ይሰማኛል፡፡ የክርስቶስ ስም የሚጠራባቸው ፀሎት ቤቶች የሚሰበሰቡባቸው አጥተው እንዴት ይዘጋሉ? ወንጌልን የማታሰራጭ አጥቢያ ቤተክርስቲያን አንድ ቀን ከስፍራዋ ልትታጣ እንደምትችል ማሰብ ይኖርብናል፡፡

መፍትሄው ምንድነው? በእርግጥ ተጣሞ ያደገን ዛፍ ማቃናት ያስቸግራል፡፡ ከጅማሬው ያልተስተካከለ ሥራ መሀል ከደረሰ በኋላ ማቃናት አስቸጋሪ ነው፡፡ ለሁሉም ነገር መሠረት ወሳኝነት አለው፡፡ ጠንካራ መሠረት ያለው ቤት ዕድሜ አለው፡፡ እንዲሁ በወንጌል ስበክት ላይ የተመሰረተች አጥቢያ ቤተክርስቲያን እያበራች ትኖራለች፡፡ ስለሆነም ቤተክርስቲያን ገና ስትመሠረት በወንጌል ሥርጭት ላይ መመስረት አለባት፡፡ ቤተክርስቲያን የወንጌል ሥርጭትን ባህሏ አድርጋ መውሰድ አለባት፡፡

የወንጌል ሥርጭት የአንድ ሰሞን እንቅስቃሴ አይደለም። በዚህ ረገድ ከግብርና ልንማር ይገባል። ገበሬ አምና በዘራው አይኖርም፤ ዘንድሮም መዝራት አለበት። ገበሬ ኑሮው የተመሰረተው በግብርና ላይ ስለሆነ ወደፊትም እየዘራ ሊያመርት ግድ ነው። ገበሬ ግብርናውን የሚያቆመው የዓለም ፍፃሜ ሲሆን ነው። እንዲሁ የወንጌልም ሥራ የሚያቆመው የዓለም ፍፃሜ ሲሆን ብቻ ነው። ገበሬ አርሶ መዝራት ዋና ሥራው ነው። ካላረሰና ካልዘራ ሰማጮድ አይችልም። ነጋዴ በአግባቡ ነግዶ ማትረፍ ሥራው ነው። ቤተክርስቲያን በተመሳሳይ ሁኔታ ወንጌልን ማሰራጨት አለባት። አለበለዚያ መክሰሟ አይቀርም። ስለሆነም የወንጌል ሥርጭት የአንድ ሰሞን እንቅስቃሴ ሆኖ እንዳይቀር ክርስቶስ ዳግም እስኪመለስ ድረስ ቤተክርስቲያን ወንጌል ማሰራጨትን ዋና ተግባሯ አድርጋ መውሰድ ይኖርባታል።

II. የወንጌል ባለአደራዎች እነማን ናቸው?

በዚህ ጥያቄ ከመጽሐፍ ቅዱስ ቀጥተኛ መልስ ስለምናገኝ አከራካሪ ጉዳይ አይሆንብንም። ክርስቲያን የሆነ ማንንም ሰው ብንጠይቅ ተመሳሳይ መልስ እንደምናገኝ እርግጠኛ ነኝ። ችግሩ ያለው ተግባር ላይ ለማዋል ሲታሰብ ነው። ነገር ግን ክርስቲያን የሆነ ሰው እምነቱ የተሟላ የሚሆነው በቃሉ ሲኖር ነው። እምነት በልብ ነው የሚባለው ፈሊጥ የክርስትና ሕይወትን በተግባር እንዳናሳይ የሚያዘናጋን አባባል ነው። “ከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደሆነ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነውና” ተብሎ ተጽፏል /ያዕ. 2:26/። እርግጥ ነው ሰው ይድን ዘንድ በልቡ ማመን አለበት፤ ደግሞም በአፋም መመስከር አለበት /ሮሜ 10:10/። ስለክርስቶስ መመስከር ክርስቲያን የሆነውን ሁሉ እንደሚመለከት በእግዚአብሔር ቃል ማየት ይኖርብናል። ይህንን ሃሳብ ልናጣጥለው አንችልም፤ አንዱን ፈጽመን ሌላውን ልንተወው አይገባንም /ዮሐ.12:42/።

1. ከጨለማ ወደ ብርሃን የተጠራገበት ምክንያት፡-

እግዚአብሔር ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራን የእርሱን በጉነት እንድንመስከር የተመረጥን መሆናችንን መጽሐፍ ቅዱስ ያሳስበናል /1ኤፕ.2:9/። በዚህ ሥፍራ የተመረጥንበትን ምክንያቶች እንዲህ በማለት ይዘረዝርልናል፡-

- የእርሱን በጉነት እንድንናገር
- የንጉሥ ካህናት እንድንሆን
- ቅዱስ ሕዝብ እንድንሆን
- ለርስቱ የተለየን ወገኖች እንድንሆን

መጠራታችንን ይገልጻልናል። እግዚአብሔር እኛን የመጥራቱ አላማ ይህ ነው። ከዚህ ውስጥ መርጠን የምንተወው የለም ካልን የእርሱን በጉነት መመስከር ይኖርብናል። ከጨለማ ወጥቼ የእርሱን ብርሃን አይቻለሁ የሚል ወገን ይህንን መመስከር ይጠበቅበታል። የማይመለከታቸው ቢኖሩ ገና በጨለማ የሚኖሩ ናቸው፤ እነርሱ ያላዩትን መመስከር አይችሉምና።

2. በክርስቶስ የመኑ ሁሉ በጨለማ ላሉ ብርሃን መስጠት አለባቸው፤
/ፊል. 2:14-16/

ክርስቶስ የዓለም ብርሃን ነው፤ ተከታዮቹም የዓለም ብርሃን እንዲሆኑ ጠርቷቸዋል/ዮሐ.8:12፤ ማቴ.5:14። ሰው መብራት አብርቶ ከእንቅብ ስር ቢያስቀምጥ ለምንም እንደማይጠቅም ጌታ ተናግሯል/ማቴ.5:15። እንግዲህ ለሌሎች ብርሃን ለመስጠት ተደብቀን ከሆነ መውጣት ይኖርብናል። ተደብቆ ክርስቶስን መከተል አይገባምና።

ጨለማና ብርሃን ደግሞ ተቻችለው አይኖሩም። ብርሃን የሚፈለገው የት ነው ቢባል ጨለማ ባለበት ሥፍራ መሆኑ የታወቀ ነው። ስለዚህ በጨለማ አለም ልናበራ ተጠርተናል። ጨለማ ለክፉ አድራጊዎች ካልሆነ በስተቀር ተፈላጊ አይደለም/ዮሐ. 3:20። ስለዚህ ለጨለማው ዓለም ብርሃን ያስፈልገዋል ካልን የክርስቶስን ወንጌል ይዘን መውጣት ይኖርብናል። ወንጌልን ይዘን ካልወጣን አለማችን በድቅድቅ ጨለማ ትዋጣለች።

በምዕራቡ ዓለም የምናየው ይህንኑ ነው። የቅድስና ሕይወት እየደበዘዘ እርኩስትና አስነዋሪ ነገር እየተስፋፋ ነው። ነውርና እርኩስት በድብቅ መሆኑ ቀርቶ ወደ አደባባይ ወጥቷል። ይህ እርኩስት በአገራችን እንዳይስፋፋ ነቅተን በፀሎትና በወንጌል ኃይል መከላከል ይኖርብናል።

ገደብ የሌለው ነፃነት ምዕራባውያንን ከፍተኛ የሞራል ውድቀት አስከትሎባቸዋል። ሥልጣኔ መስሎት እነርሱን የዋጠ ጨለማ ውስጥ እንዳይገባ ሕዝባችንን ልናስተምር ይገባናል። ገደብ የሌለው ነፃነት የኃጢአት ባሪያ ወደመሆን ያደርሳል። እውነተኛ ነፃነት የሚገኘው በወንጌል ብቻ ነው/ገላ. 5:1። በእግዚአብሔር ብርሃን የሚሄድ ሕዝብ አይጠፋም። ይህ የእግዚአብሔር ብርሃን ቃሉ ነው/መዝ. 119:105። የእግዚአብሔር ቃል ያለው ደግሞ ብርሃን በበራሉት ሕዝብ እጅ ነው። ስለሆነም ሁላችን ባለንበት አካባቢ ወንጌልን ይዘን መውጣት አለብን። ቶሎ ጨለማው ከምድራችን እንዲጠፋ ሁላችን እንፋጠን፤ አለበለዚያ ምዕራባውያንን ያሸነፈው ጨለማ ሊሸፍን ይችላል። እነርሱን የዋጠው ጨለማ ወደእኛ ሳይዛመት በቅድሚያ በምድራችን ማብራት አለብን።

ከዚያ እነርሱን ልንረዳ እንበረታ ይሆናል፤ አለበለዚያ ለራሳችን ሳንበቃ ለእነርሱም ሳንሆን በመሀል ልንቀር እንችላለን።

ብርሃን ካየለ አምቆ መያዝ አይቻልም። ደግሞም በራሱ እየተዛመተ መሄዱ አይቀርም። የወንጌል ባሕርይ እንደዚሁ ነው። ጌታችንም ለደቀመዛሙርቱ መመሪያ ሲሰጣቸው “በኢየሩሳሌም፤ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ እስከምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ” ሲል ይህንኑ ያስገነዝባናል /ሐዋ. 1:8።

የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን ሰዎች ልብ ለማሳወር ይተጋል። /2ቆሮ. 4:3-4/ የእርሱን ሥራ የምናፈርሰው በወንጌል ነው። ስለዚህ ይህንን የሕይወት ቃል ይዘን በጨለማ ላለ ሕዝብ መውጣት ያለብን አሁን ነው/ፊል.2:14-16። ጌታ እንደተናገረውም ወንጌል ከኢየሩሳሌም ጀምሮ ወደ ምድር ዳርቻ ሁሉ ደረሰ። ኢየሩሳሌም ከሌሎች ሀገሮች ይልቅ ሀብታም ሆና አይደለም። ነገር ግን ብርቱ ብርሃን ከዚያ ማብራት ጀመረ፤ ወደ ዓለምም ሁሉ ደረሰ።

በአገራችን ያለው ድህነት ለዓለም ሁሉ እንዳናበራ አያግደንም። የብርሃን ምንጩ ክርስቶስ ነውና። እርሱን ስንሰብክ ብርሃን ለአለም ሁሉ ይበራል። ለብርሃን ሁሉ መነሻ አለው። ለጨለማ ግን መነሻ የለውም። ብርሃን በሌለበት ቦታ ሁሉ ጨለማ አለ። በጨለማ ውስጥ ብርሃን ሲበራ ጨለማው ሥፍራውን ሊለቅ ግድ ነው። እንዲሁ ወንጌል ካልተሰበከ ጨለማው ይነግሳል። ወንጌል ግን ጨለማን ያጠፋል። እርሱም ክርስቶስ ነው። አንዱ ሌላውን ለማስለቀቅ በጨለማና በብርሃን መሐል ፍልሚያ አለ። ነገር ግን ብርሃን ከበራ ጨለማ ሥፍራ አይኖረውም። “ብርሃን በጨለማ ያበራል፤ ጨለማውም አላሸነፈውም” ይላል ቃሉ /ዮሐ. 1:5 ። ይህ ብርሃን የክርስቶስ ሕይወት ነው። ታዲያ ክርስቶስ ካልተሰበከ ይህ ብርሃን ለሰው ሕይወት እንዴት ሊያበራ ይችላል? “መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው” ተብሎ የተፃፈው ለዚህ ነው /ኢሳ.52:7፤ ናሆም 1:5፤ ሮሜ 10:15። እንግዲህ ክርስቶስ ሕይወቱን ላበራላቸው እውነተኛ ብርሃን ሊመሰክሩ በብርቱ ይጠበቅባቸዋል። ጥሪው ለሁሉም ነው፤ አንዳንድ ጊዜ ሳይሆን ሁልጊዜ ብርሃን

መስጠት እንድንችል መትጋት ይኖርብናል። በእርሱ ብርሃን አይተናልና።

ስለየነው ብርሃን ልንመለከር ይገባል። ከልባችን ካለብን ለአለም ብርሃን እንድንሆን መጠራታችንን እንደተልቅ እድል ልንቆጥረው እንችላለን። ይህ እድል ለጥቂቶች ብቻ የተሰጠ ቢሆን የተቀረነውን አያስቀናንም? ነገር ግን እድሉ ለሁላችን ተሰጥቶናል። ምርጫው ለእኛ ተትቷል። ስለክርስቶስ የሚመለከሩ በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን በሚመጣውም ዓለም ለዘለዓለም እንደከዋክብት ደምቀው እንደሚታዩ በቃሉ እንደዚህ ተጽፎልናል። “ጥበበኞች እንደሰማይ ጸዳል፤ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደከዋክብት ይደምቃሉ።” ይላል /ዳን. 12:3/ ምን ዓይነት መታደል ነው! ለዘለዓለም እንደሰማይ ፀዳል ደምቆ መኖር! ነገር ግን ይህንን ሕይወት ለማግኘት የዚህን ዓለም ጨለማ ታግሎ ብዙዎችን ወደ ብርሃን ማምጣት ይጠይቃል። በጨለማ ሥፍራ ብርሃን ይብራ ያለው ክርስቶስ ከእኛ ጋር መሆኑን እናስብ /2ቆሮ. 4:6፣ ማቴ. 28:20/።

በሕይወታችን የበራው ብርሃን ለብዙዎች ሳይደርስ ብናልፍ ፀፀቱ ምን ያህል የበረታ ይሆን? ጥበበኞች ነን ካልን ምክሩን መቀበል አለብን። በምክሩ ካልሄድን ከወዴት እንደሆንን ማወቅ አለብን። ከክርስቶስ ጋር ከክብር ወደ ክብር ለመሻገር ከመረጥን ዛሬ በዚህ ዓለም ሳለን እርሱን ልናንፀባርቅ ይገባል /2ቆሮ. 3:18/። የእርሱም ክብር የሚገለጠው በወንጌል ምስክርነት ነው። ለዚህ ደግሞ ሁላችን ተጠርተናል። የመከሩ ጌታ ሊመለስ ጊዜው ቀርቧል። እርሱ በክብር ሲገለጥ እኛም ከእርሱ ጋር በክብር እንድንገለጥ ለጨለማው ዓለም ተነስተን እናብራ!

3. ስለክርስቶስ መመስከር ለአማኞች የድል ሕይወት ነው፤ (ራዕ. 12:11)፡-

በድል ሕይወት ለመጓዝ የማይናፍቅ ክርስቲያን የለም። ያንን የድል ሕይወት እንዳንለማመድ ዲያብሎስ ይዋጋናል። ቸልተኝነት፣ ፍርሃት፣ መባከን፣ ስንፍና፣ ክፋት፣ ጥላቻ፣ መለያየት፣ እነዚህን የመሳሰሉትን በመጠቀም ክርስቲያኖችን ያዳክማል። በተለይ በአሁኑ ዘመን ጥቂት ጊዜ እንዳለው አውቆ ዓለምን በክፋት እየሞላት ነው። እንግዲህ

ጦርነት ካለ አንዱ ወገን ሊያሸንፍ ግድ ነው። ክርስቲያኖች ድል የምናገኝበት መንገድ ተነግሮናል። “እነርሱም ከበጉ ደም የተነሳ፤ ከምስክርነታቸውም ቃል የተነሳ ድል ነሱት” ተብሎ የተፃፈውን ቃል ማሰብ ይኖርብናል/ራዕ. 12:11/። ዲያብሎስ ድል የሚሆንበትን መንገድ ስለሚያውቅ ክርስቲያኖችን ስለክርስቶስ ተግተው እንዳይመስክሩ የሃራሳቸው የሆነ በቂ ምክንያት ይፈጥራላቸዋል።

በእርግጥ ዲያብሎስ ላይ ድል የምንቀዳጃቸው ብዙ መንገዶች አሉ። ከእነርሱ ውስጥ አንዱ ስለክርስቶስ መመስከር ነው። የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ በመልበስ እራሳችንን ልንከላከል እንችላለን/ኤፌ. 6:10-17/። ነገር ግን ምሽጉን የምናፈራርሰው ስለክርስቶስ በመመስከር ነው።

ዲያብሎስ ምሽግ አለው፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ያልበራበት የሰው አእምሮ ነው። ከገሃዱ ዓለም በስተኋላ ሆኖ ጦርነት የሚያስነሳብን የት እንደሆነ እናውቃለን። የክርስቲያን ውጊያ ከሥጋና ከደም ጋር አለመሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ያደርጋል/2ቆሮ. 10:3-6፣ ኤፌ.6:12/። ብርቱ ጠላታችን ዲያብሎስ መሆኑን ካወቅን ምሽጉን ማፍረስ ይኖርብናል። በውሽት ዕውቀት የተሞሉትን የወንጌል ቃል ስንገራቸው ዲያብሎስ ምሽጉን ጥሎ መሄዱ አይቀርም። ለዲያብሎስ የተገዙትን በወንጌል ቃል ነፃ እያወጣን ስክርስቶስ ልንማርክ እንደምንችል ተጽፎልናል/2ቆሮ. 10:3-6/።

ዲያብሎስ የመሽጠት የሰው አእምሮ በውሽት እውቀት የተሞላ ነው። ያንን ከንቱ የሆነ የዲያብሎስን እውቀት በማፍረስ በእግዚአብሔር ዕውቀት እንዲሞሉ የሚጠበቅብንን ሁሉ ለማድረግ የወንጌልን ቃል ይዘን መዝመት አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ቆሮ.10:3-6 ላይ የሚያስረዳን ይህንን ነው። ስለዚህ ከፍተኛ ድል የሚገኘው የጠላትን ምሽግ በማፍረስ ስለሆነ ጌታ የሰጠንን ሥልጣን ዘወትር ልንጠቀምበት ይገባል /ሉቃ. 10-19/።

እንግዲህ የድል ሕይወት ከተመኘን ጦርነት መግጠም አለብን። ይህም ጦርነት ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከመናፍስት ዓለም ጋር የምናደርገው ፍልሚያ ነው/2ቆሮ.10:4-6/። በክርስቶስ ድል ለመንሳት

የታመነ ቃል ተሰጥቶናል። በሌሎች ድል አድራጊነት መጓዝ አንችልም። ለየራሳችን ድልን መለማመድ አለብን። እርሱንም የምናገኘው የክርስቶስን ወንጌል ይዘን በመውጣት እንደሆነ አይተናል። ድካማችን ምክንያት ሊሆንን አይችልም። “ልጆች ሆይ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ፤ አሸንፋችሁማል፤ በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና” ተብሎ የተነገረንን እናስብ/1ዮሐ.4:4/። ስለክርስቶስ ለመመስከር ስንወጣ በእግዚአብሔር ኃይል እንሞላለን። ምክንያቱም ስለክርስቶስ ስንመስከር የእግዚአብሔር ኃይል ሌሎችን ለማዳን በውስጣችን ያልፋልና። ያ በውስጣችን የሚያልፈው የእግዚአብሔር ኃይል መልሶ ለእኛ ኃይል ይሆናል። የእግዚአብሔር ኃይል በውስጣችን እንዳለ ሲሰማን ድል አድራጊዎች መሆናችን ያይዳቸዋል። ይህንን ለማረጋገጥ ስለክርስቶስ ለመመስከር ቆርጠን እንወጣ፤ ከዚያ በኋላ አሸናፊ ክርስቲያኖች መሆናችንን ማንም ሳይነግረን በራሳችን ማወቅ እንጀምራለን፤ ስለዚህ ድል አድራጊ ክርስቲያኖች ለመሆን መርጠን ከሆነ ነገ ሳይሆን ዛሬ እንጀምር።

III. ስለ ክርስቶስ ወጥተን ለመመስከር የሚያስችሉ ነገሮች

በየትኛውም የሕይወት አቅጣጫ ስንጓዝ እርምጃ ለመውሰድ የሚያስችሉን ነገሮች መኖር አለባቸው። ወደ ተግባር የሚገፋፋን ነገሮች ብዙውን ጊዜ የሚደርስብንን ቅጣት ወይም የምናገኘውን ዋጋ በማሰብ ይሆናል። ባንሠራ ረሃብ አለና እንፈራለን፤ ብንሠራ ደሞዛችንን እያስብን ተግተን እንሠራለን። እንዲሁ በከንቱ የሚሮጥ ሰው የለም። ስለወንጌል አገልግሎት ስናስብ ግን ከዚህ የተለየ ነው። ምክንያቱም ምድራዊ ነገር የለበትምና፤ ስለሆነም ከዚህ በፊት ከጠቀስናቸው ነገሮች በተጨማሪ ስለክርስቶስ ለመመስከር የሚያደርጉን ነገሮች አሉ፤ ጥቂቶቹና ዋና ዋናዎቹ ከዚህ የሚከተሉት ናቸው።

1 የመጀመሪያውና ዋናው ነገር የክርስቶስ ፍቅር ግድ ሲለን ነው፤ /2ኛ ቆሮ. 5:14/

የክርስቶስ ፍቅር ዘልቆ ወደ ህይወታችን ሲገባ ስለ እርሱ እንድንመስከር ግድ ይለናል። በክርስቶስ ፍቅር ስንሞላ ወንጌል ለማዳረስ ብቻ ሳይሆን ነፍሳችንን ለማከፋፈል እንደፍራለን /1ተሰ.2:8፤ 1ዮሐ.3:16/። ነገር ግን ለክርስቶስ ለመመስከር የሚያገፋፋን ነገር ከሌለ ፍቅር ጉድለትናል ማለት ነው። ስለምንወደው ሰው ሳናፍር ለመናገር እንሸቀዳለን። ስለማናውቀው ሰው ለመናገር ቀርቶ ለመስማት ይሰለቸናል። ሐዋርያው ጳውሎስ “እብዶች ብንሆን ለእግዚአብሔር ነው ባለአእምሮች ብንሆን ለእናንተ ነው።” ካለ በኋላ “ይህንን ስለቆረጥን የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና” ይላል /2ኛ ቆሮ. 5:13-14/። የክርስቶስ ፍቅር ግድ የሚለን ምን እንድናደርግ ነው ቢባል ፍቅሩ ግድ የሚለን ስለ እርሱ እንድንናገር ነው።

ፍቅር ሲበዛ አእምሮ አያስትም እንጂ እንደ እብድ ያደርጋል፤ እብድ ማንንም አይፈራም፤ ይሉኝታ አይዘውም፤ የክብር ቦታ ቢሰጡት አይኩራራም፤ ዝቅተኛ ቦታ ቢያስቀምጡት ተንቂ ነው አይልም። ነገር ግን እብድ ዝም ማለት አይሆንለትም እብድ እራሱን የረሳ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሕይወቱ የሆነው ይህን ነው። በየገቢያው ሲመስከር ለፍላፊ አሉት /ሐዋ.17:18/። አገረ ነገሮው ፊስጦስ

ንጉሡንም ሳይፈራ ስለ እራሱ መናገር ትቶ ስለ ክርስቶስ በድፍረት ሲመሰክር አይቶ "አብደሃል" አለው /ሐዋ. 26:24/። ሐዋርያው ዳውሎስ ግድ የሚለው የክርስቶስ ፍቅር ነበር። እኔም በእንደ ወቅት እግዚአብሔርን እባክህ "አምስት እብዶች ሥጦችና በአምስት ዓመት ውስጥ ኢትዮጵያን በወንጌል አዳርሳለሁ" እያልኩ ለብዙ ዓመታት ስፀልይ ነበር። እግዚአብሔር ግን አምስት ብቻ ሳይሆን ብዙዎችን እያዘጋጀ እንደሆነ ይሰማኛል።

ጨዋ መሰለን ከመታየት ስለ ክርስቶስ እብድ መባልን እንመርጣለን ካልን ፍቅር ያስፈልገናል። ሆኖም ግን ክርስቲያን የሆነ ሰው በክርስቶስ ፍቅር እንደ እብድ ቢሆንም በሥርዓት የታነፀ ነው። ያንን ፍቅር ከየት አገኛለሁ የሚል ወገን ካለ ምንጩ እግዚአብሔር ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ "እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ" ይላል። ሳናየው እንዴት ልንወደው ቻልን ብንል ሚስጢሩ ይህ ነው። እግዚአብሔር ልጁን ይወደዋል። ስለዚህ ልጁን የሚወድበትን ፍቅር በመንፈስ ቅዱስ በልባችን አፈሰስ /ሮሜ 5:5/።

ስለዚህ የምናቀርበው ምክንያት የለንም። ፍቅር የጉደለው እግዚአብሔር ፍቅር ባይሰጠን ነው የሚል አይጠፋም። ሆኖም ፍቅር በእንደ በኩል ምርጫ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ስለሆነም የእግዚአብሔር ፍቅር ልባችንን የሚሞላው ከሁሉም በላይ እርሱን ለመውደድ ምርጫ ስናደርግ ነው/1ቆሮ.14:1፤ ማቴ.10:37/። በዘመናችንም ብዙዎች የክርስቶስ ፍቅር ግድ የሚላቸው አሉ። ከእነዚህ ውስጥ አንዱ እማማ ሐረገወይን ነበሩ። እድሜአቸው ከሰማንያ ዓመት በላይ ሆኗቸው ሳለ በእግራቸው የአዲስ አበባን ከተማ አዳርሰውታል። በእድሜ ምክንያት ይሉኝታ ሳይዛቸው በየአደባባዩ ትራክት እያደሉ ለትልቁ፣ ለትንሹም ይመሰክሩ ነበር። የመንገድ ዱርዬዎች በሾኬ ጥለዋቸው በእግራቸው እንደካሰ ሲረገጧቸው ሐፍረት አልተሰማቸውም። ባያውቋቸውም በየለቅሶ ቤት እየሄዱ ያለፍርሐትና ያለይሉኝታ ስለክርስቶስ ይመሰክሩ ነበር። ወደ አሜሪካ ለመምጣት ጥቂት ቀናት ሲቀረኝ ልሰናበታቸው እቤታቸው ሄጄ ለአራት ቀናት በሰማያዊ አገር እንደነበሩ ነገሩኝ። በእነዚህ አራት ቀናት አልበሉም፣ አልጠጡም፣ አልተፀዱም፣ አላንቀላፉም ነበር። ነገርግን አልፎ አልፎ ይናገሩ እንደነበር አብራቸው የምትኖር መሰከረችልን። እኔም በሰማያዊ

አገር ሲቆዩ ያዩትን እንዲነግሩኝ ተማጽኛቸው ነበር፤ በፊት ጊዜ ምንም ዓይነት ምስጢር አይደብቁኝም ነበርና። አሁን ግን ያየሁትን ለመናገር አልተፈቀደልኝም አሉኝ። ደግሞም ያንን ያየሁትን እንዴት በረከሰ በለው አንደበት መናገር ይቻላል? አሉኝ። ወደ አሜሪካ ከመጣሁ ከጥቂት ጊዜ በኋላ በክብር ወደጌታ ተሰበሰቡ። እጅግ ቀናሁ፤ እኔም ብሆን ያንን ፍቅርን በሕይወቴ አይቼዋለሁ። በእንደ ወቅት መንፈስ ቅዱስ እንደአውሎ ንፋስ በላዩ ወርዶ የእግዚአብሔርን ፍቅር ሞላኝ፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ ጌታ በአጠገቤ ሆኖ ፍቅሩ እንደ ጆረት ከእርሱ እየፈለቀ ነፍሴን ሲሞላት አይቻለሁ። ለፍቅሩ መግለጫ ምሳሌ የለም፤ ምድራዊ ቋንቋዎች ሊገልፁት አይችሉም፤ ፍቅሩ እንቅልፍ ይነሳል፤ ደግሞም ልዩ እረፍት ይሰጣል፤ ያስለቅሳል፤ ደግሞም ያጽናናል፤ ታዲያ እንዴት መግለጽ ይቻላል!

እንድን ታሪክ ደጋግመን ስንሰማ ይሰለቸናል። እኛም ስለእንደ ነገር ደጋግመን ከተናገርን በኋላ ይሰለቸናል። ስለክርስቶስ ግን እንዲህ አይደለም፤ ዘወትር ስለእርሱ ብንሠማ ውስጣችን የሰለጠ ይቀጣጠላል። እኛም ስለእርሱ አብዝተን በተናገርን ቁጥር አብዝተን በእርሱ ኃይል እንሞላለን። ስለእርሱ ለመስማትም ሆነ ለመናገር ፍቅሩ ግድ ይለናልና።

2. እርሱ የሰጠንን ትዕዛዝ ስንረዳ፤

ስለ ክርስቶስ ዘወትር ለመመሥከር የማያስችለን ሌላው ነገር እርሱ የሰጠንን ትዕዛዝ ስናስብ ነው/ማቴ. 28:18-20፤ ማር. 16:15-20 ሐዋ. 1:8/። ይህንን በተመለከተ ቀደም ሲል የተጠቀሰ ስለሆነ ጥቂት ነገር መጥቀስ በቂ ይሆናል። አሁን መጥቀስ ያስፈልገንበት ምክንያት ከዋናው ነጥብ ሥር የግድ መጠቀስ ስላለበት ነው።

ክርስቶስን ጌታ አድርጎ የተቀበለ ክርስቲያን ትዕዛዙን ያክብራል። ስለሆነም እውነተኛ ደቀመዝሙር የሆነ ሰው በየቀኑ ስለ ጌታ መመስከር አለበት። እንዴት መመስከር እንዳለበት ትምህርት ቤት መግባት አያስፈልገውም። እንዲሁ ጌታና አዳኝ መሆኑን መናገር ይቻላል። በፀሎት ቤት "ኢየሱስ ጌታ ነው!" ማለት ከቻልን በውጭም ላለው ህዝብ ኢየሱስ ጌታና አዳኝ ነው ማለት መቻል አለብን። ነገር

ግን ወንጌልን ማዳረስ ከጌታ የተሰጠን ትዕዛዝ መሆኑን ካልተገነዘብን ብዙ እንገፋበትም። የእርሱን ጌትነት ካሰብን ዘወትር ሰዎች ሊገፋፉን አያስፈልግም።

ክርስቲያን የሆነ ሰው ገለልተኛ ሆኖ ማየት አይገባውም። ተግታችሁ ፀልዩ የተባልነውን ያህል ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ ተብለናል። የፀሎት ድርሻችንን ለሌሎች እንደማንተው ሁሉ ስለክርስቶስ የመመስከር ድርሻችንን ለሌሎች የምንተው አይሆንም። እንዲሁ ትዕዛዝ ፈጽመን የቀረውን ሌላ ሰው እንዲፈጽምልን አንጠብቅም። ሁሉም የየድርሻውን ሊወጣ ግድ ነው። በእርግጥ ከእኛ ይልቅ ሙሉ ጊዜያቸውን ሰጥተው የሚያገለግሉትን በተለያዩ መንገድ የምንደግፋቸው ቢሆንም ስለክርስቶስ መመስከርን በዚህ ማካካስ እንችልም። ስለሆነም ይህንን ትዕዛዝ የሰጠው ጌታ ለሁላችንም መሆኑን ዘወትር እናስብ።

3. በመንፈስ ቅዱስ መመላት፤

ስለ ክርስቶስ ወጥተን ለመመስከር የሚያስችለን ሦስተኛ ነገር በመንፈስ ቅዱስ መመላት ነው። የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ እግዚአብሔር የሰጠን ሥርዓቶችን ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን ነው። /2ኛ ቆሮ. 3:5-6/ ቀደም ብለን እንዳየነው በአዲስ ኪዳን ትልቁ አገልግሎት ነፍሳትን ከዘለዓለም ሞት ወደ ዘለዓለም ሀይወት መምራት፤ ከድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን እንዲመጡ መርዳት ነው። ለዚህ አገልግሎት እንድንበቃ መንፈስ ቅዱስ ተሰጥቶናል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከማረጉ በፊት ደቀመዛሙርቱን ሰብስቦ መንፈስ ቅዱስን ሳይቀበሉ ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ አዘዛቸው። መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ግን ከኢየሩሳሌም ጀምረው እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ እንደሚሆኑ ነገራቸው። ደቀመዛሙርቱ ለሦሥት ዓመታት ያህል አብረውት ቢኖሩም በእርሱ ያለውን የመለኮት መላት ገና አላዩም ነበር። ብዙ የሚነግራቸው ነገር ቢኖር ሊረዱት እንደማይችሉ ይነግራቸው ነበር። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ሲመጣ ወደ እውነት እንደሚመራቸውና የእርሱን ክብር ወስዶ እንዲያውቁ የሚረዳቸው እርሱ እንደሆነ አስገንዝቧቸው ነበር /ዮሐ. 16:12-14/።

እንግዲህ አብረውት የነበሩት ስለ እርሱ ለመመስከር መንፈስ ቅዱስ ያስፈለጋቸው ከሆነ እኛም በአይናችን ያላየነው ስለ እርሱ ለመመስከር እንዴት እንበቃለን? ሰው ያላየውን አስተካክሎ መመስከር አይችልምና! ነገር ግን ደቀመዛሙርቱ እርሱን በሥጋ ማየታቸው ብቁ አላደረጋቸውም። ስለሆነም እርሱ ሲያዝ ትተውት ሸሸ፤ ከእነርሱም አንዱ እያየው አላውቀውም ብሎ ካደ፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ ማንንም ሳይፈሩ በድፍረት ይመሰክሩ ነበር፤ ልዩነት ያመጣው ምንድነው ቢባል መንፈስ ቅዱስን መቀበላቸው ነው።

ዛሬም ምንም እንኳን ክርስቶስን በሥጋችን ባናየውም መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ክብር ወደ እኛ ያመጣና እንድናየው ያደርገናል። ክብሩን እይቶ ዝም ማለት አይቻልም /ሐዋ.4:20/። ሐዋሪያው ጳውሎስ "በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በስተቀር፤ ማንም ኢየሱስ ጌታ ነው የሚል እንደሌለ እንግራችኋለሁ" ይላል /1ቆሮ.12:3/። አንድ ሰው ከሌላው ሰምቶ በእፉ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ ሊል ይችላል። ነገር ግን ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ መገንዘብ አይችልም።

ሰው በራሱ ሕይወት ያላየውን ነገር ለሌላው ሰው እንዴት አድርጎ ማስረዳት ይችላል? ሽረ ከቶውኑ አይቻልም! ስለ ክርስቶስ ስንመስክር እውነተኛ ታሪክ ማስተላለፋችን ብቻ በቂ አያደርገንም። በሀይወታችን ያየነው ነገር መኖር አለበት። ክርስቶስ ታሪክ ሰርቶ ያለፈ ብቻ አይደለም፤ ዛሬም ኃይሉ ይሠራል፤ ክብሩም ይገለጣል። ይህም የሚፈፀመው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ወደፊትም ስለመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ብዙ የምናየው ይኖራል። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ አሠራሩ ልዩ ልዩ ስለሆነ የማይሳተፍበት ነገር የለም፤ ቢሆንም የተደጋገመ ሃሳብ አይኖርም።

IV. የክርስቶስ ምሥክሮች ሊኖራቸው የሚገባ አቋም፤

ለከበረ ውጤት ብቁ የሚያደርገን ጽኑ አቋም ሲኖረን ነው። ቆራጥ አቋም ሳይኖረን የምናደርገው እንቅስቃሴ በመጋል መቆሙ አይቀርም። የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን ለአንድ ሰሞን ብቻ የምንሳተፍበት ሳይሆን የመኖራችን ዓላማ እንደሆነ አድርገን የምንይዘው ጉዳይ ነው። ስለሆነም ጅማራላችን፣ ፍፃሜ እንዲኖረው ልንወስደው የሚገባ አቋም አለ።

1. የመጀመሪያው ነገር በሥርዓት መታነጽ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "ያዘዝኳችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀመዛሙርት አድርጓቸው" ሲል ይህንን ማሰቱ እንደሆነ ግልጽ ነው። ደቀመዛሙር የሚለው ቃል ተማሪ ወይንም ተከታይ የሚል ቢሆንም መሠረተ ሃሳቡ ግን በሥርዓት የታነፀ ለማለት ነው። ለሰው አስቸጋሪ ነገር ቢኖር ራስን በሥርዓት መምራት ነው፤ የሰው ሁሉ የህይወት ደረጃው የተለያየ የሆነበት እንዲሁም ከጌታችን ይህ ነው። የራስን ሕይወት በሥርዓት ለመምራት ራስን መግዛት ይጠይቃልና። ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ጢሞ. 2:3-6 ላይ በሥርዓት ስለመታነጽ ምሳሌ አድርጎ የሚያቀርብልን ሦስት የተለያዩ የሕይወት ጉዳዮች አሉ።

ሀ. የመጀመሪያው ወታደርነት ነው።

ሥነሥርዓትን ጠብቆ መሰማራትን ስናስብ ወታደርነትን እናስባለን። ሐዋርያው ጳውሎስ እንደጠቀሰው ወታደር እራሱን ደስ ለማለት የሚሠለፍ አይሆንም። ያዛዥን ትዕዛዝ ለመፈፀም ዘወትር የነቃና የተዘጋጀ ሆኖ ይቆማል። የተሰጠውን መመሪያ ለመፈፀም ምቹ ጊዜ አይጠብቅም፤ ወደታዘዘበት ሁሉ ለመሄድ የቆረጠ ነው። ወደታዘዘበት ላለመሄድ ምክንያት አየፈጠረ አይዘገይም፤ የተሰለፈበትን አላማ ያውቃልና።

ሐዋርያው ጳውሎስ የሚመክረን ይህንን ነው። "የክርስቶስ ቡግ ወታደር ሁን" ይላል /2ኛ ጢሞ. 2:2-3/። ክርስቶስ ወታደሮች አሉት፤ እነርሱም መልካሙን የምሥራች የሚያበስሩ ያማሩ እግሮች ያሏቸው የወንጌል ሰባዚዎች ናቸው /ሮሜ 10:15/። "እኔ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ያለውን የጌታቸውን ቃል እያሰቡ ወጥተው ስለ ክርስቶስ የሚመለከሩ ክርስቲያኖች የጦር አዝማቻቸው ሰው ሳይሆን ክርስቶስ እንደሆነ ያስባሉ። ቡግ ወታደር የጦር አዝማቹን ለማስደሰት የተዘጋጀ ነው። ስለዚህ በነገር ሁሉ ራሱን ይገዛል። እነዚህ የክርስቶስ ወታደሮች ደቀመዛሙርት ይባላሉ፤ ደቀመዛሙር የሆነ ደግሞ በሥርዓት የታነፀ ነው፤ የመምህራንም ፈቃድ ለመፈፀም ዘወትር ዝግጁ ነው። ደቀመዛሙርና ወታደር የሚመሳሰሉበት መንገድ አለ፤ እርሱም በሥርዓት የታነፀ መሆናቸው ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ "እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ቡግ ወታደር ሁን" ብሎ ጢሞቴዎስን የመከረው።

ወታደር ለምን ያስፈልጋል ቢባል ባለጋራ የሆነ መንግሥት ስለሚኖር ነው። ዲያብሎስ የዚህ አለም ገዢ ነው/ዮሐ. 12:31፤ 16:11/። በሥራ ያሉትን ለማስለቀቅ ክርስቶስ ወታደሮች አስፈልጎታል፤ እነርሱም የሰላም መልዕክተኞች ሆነው ምርኮን የሚያመጡ ይሆናሉ። ሰውን በመሳሪያ አስፈራርቶ መማረክ ቀላል ነው። የሰውን አእምሮ ለመማረክ ግን ጉልበታም መሆን አያስፈልግም። ግን ብርቱ መማሪያ ያስፈልጋል፤ እርሱም ወንጌል ነው። እግዚአብሔር የአለምን ብርቱ ነገር ለማሳፈር የተናቀውንና ደካማ የሆነውን መርጦ /1ቆሮ. 1:27-30/። "በስብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን የእግዚአብሔር ቡግ ፈቃድ ሆኗልና።" ተብሎ የተፃፈልን ይህንን ለማመልከት ነው /1ቆሮ 1:21/።

ዲያብሎስ ምሽግ አለው፤ እርሱም የክርስቶስ የወንጌል ብርሃን ያልበራዘት የሰው አእምሮ ነው። ስለሆነም ዲያብሎስ ከጉቱ የሆነውን የዚህን አለም ፍልስፍና እየሞላ፤ አእምሮን ሁሉ እያሳወረ፤ ማስተዋልን እየነሳ፤ እግዚአብሔርን እያስከደ ሰውን ሁሉ ወደ ጥፋት ሊመራ ይወዳል። ክርስቶስ ደግሞ የራሱ የሆኑትን ወታደሮች ሰማያዊውን የእግዚአብሔር ዕቃ ጦር ሁሉ አልብሶ የዲያብሎስን ምሽግ አፍርሰው ምርኮን እንዲያመጡ ይልካቸዋል /2ቆሮ. 10:3-6 ኤፌ. 6:12-18/። ይህንን የወንጌል ቃል ይዘን ስንወጣ ዲያብሎስ

ምርኩን ሊያስረክብ ግድ ይሆንዋል። እንግዲህ የሚያሳፍር የክርስቶስ ወታደር የሆነ ክርስቲያን በነገር ሁሉ ራሱን እየዝ በሥርዓት የታነበ ሊሆን ይገባዋል።

ለ. በውድድር የሚሳተፍ ሰው

የእስፖርት ሰው የሚያጠነክረው ራሱን ነው፤ በውድድርም ድሉን በተደጀ ለራሱ ነው፤ ከዚህ ምን መንፈሳዊ ትምህርት እናገኛለን? የሚል ሰው ይኖር ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ሥፍራ በመጀመሪያ ሊያስገነዝብን የሚፈልገው ነጥብ ራሱን በሥርዓት ስለማገጸ መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ስለሆነም በውድድር ከሚሳተፍ ከአንድ እስፖርተኛ የምናገኘው ትምህርት አለ። እርሱም ራሱን በሥርዓት ማገጸ ነው። ሰዎች የሚሳተፉባቸው ብዙ ልዩ ልዩ የውድድር ዓይነቶች አሉ። ሁሉም የውድድር አይነቶች ሕግጋት አሏቸው። ውድድር ውስጥ ገብቶ ለመሳተፍ የሚፈልግ እስፖርተኛ ብዙ ልምምድ ካላደረገ አሸናፊ ሆኖ ሽልማት ማግኘት አይችልም። በአንድ ነገር ላይ ዘወትር ልምምድ ማድረግ አስልቺ ነው። ብዙዎች ይሞረው ከፍጥረት የሚደርሱ ግን ጥቂቶች የሚሆኑት ለዚህ ነው። ሳይዘናጉና ሳይሰልጹ ዘወትር ልምምድ ማድረግ ራሱን መግዛት ይጠይቃልና።

በተመሳሳይ ሁኔታ ክርስቲያን መንፈሳዊ ሕይወቱን ለማዳበር ዘወትር መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ መግዛት ይኖርበታል። አዘውትሮ እስፖርት የሚለማመድ ሰው ሰውነቱን ያጠነክራል። እንዲሁም አዘውትሮ መንፈሳዊውን ነገር የሚለማመድ ክርስቲያን በውስጡ ሰውነቱ የጠነከረ ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ "በውስጥ ሰውነት ታችሁ እንድትጠነክሩ ከክብር ባለጠግኑት በመንፈሱ በኩል ኃይል እንዲሰጣችሁ እፀልያለሁ" ያለው ለዚህ ነው /ኤፌ. 3:16/። እንግዲህ ክርስቲያን የሆነ ሰው በውስጥ ሰውነቱ የጠነከረ እንዲሆን ራሱን በመግዛት ሊያዘውትራቸው የሚገቡ መንፈሳዊ ልምምዶች ውስጥ መግዛት ይኖርበታል።

እነዚህም መንፈሳዊ ልምምዶች ሦስት፣ ፀሎት፣ የቃሉ መሳትና የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህን ለማዘውተር ደግሞ ራሱን መግዛት

ይጠይቃል። ሁሉ ነገር የሚያምረው ክርስቲያን እነዚህን ማዘውተር ይከብደዋል። "የእኩል ብቃት ልምምድ ለጥቂት ነገር ይጠቅማልና ለእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ራሱን ማሰልጠን ግን ለአሁኑም ሆነ ለሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው ለሁለቱም ይጠቅማል።" በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ ምክር ይሠጠናል /1ጢሞ 4:8/። በውስጥ ሰውነታችን የጠነከርን ስንሆን በዚህም አለም ስንኖር ጠንካራ ተቋውሞ ቢገጥመን በእምነት ፀንተን እንቆማለን። በሚመጣውም አለም ደግሞ የድል አክሊል ይጠብቀናል። እንግዲህ የወንጌል አገልግሎት ሰዎችን ከእሳት ነጥቆ የማዳን ሥራ ስለሆነ እኛው ራሳችን ገብተን እንዳንቀልጥ በውስጥ ሰውነታችን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የጠነከርን ልንሆን ይገባናል /ይሁዳ ቁ. 23/።

ሐ. ታታሪ ዝብራ

የወንጌልን አገልግሎት ለመግለጽ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የግብርና ሥራ ብዙ ቦታ ተጠቅሶ እናገኛለን /ኢሳ 5:1-8፣ ሕዝ. 36:9-10፣ ሆሴ. 10:12 ማቴ. 13:3-9፣ 24:32፣ ዮሐ. 4:35-38፣ ማቴ. 9:37፣ 1ኛ ቆሮ. 3:6-9/። እነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ልብ ካልናቸው የግብርና ሥራ ከእንዚሁ በሐይር ሥራና ከጽድቅ ሥራ ጋር በተያያዘ ሁኔታ የምንማርባቸው ብዙ ሁኔታዎች እንዳሉ ያሳየናል።

የግብርና ሥራ እንደውትድርና እና እንደ እስፖርት አድካሚ ነው። ብዙ ሰዎችም የማይሳተፉበት ለዚህ ነው። በእነዚህ መስክ የሚሰማሩ ውጤት ለማግኘት በብዙ መንገድ ራሳቸውን መግዛት አለባቸው። ውጤቱን አተኩሮ የሚያይ ካለ ራሳቸውን በሥርዓት እያነፀ ይሰላሉ። አንድን ዝብራ ታታሪ የሚያሰኘው ምንድነው ቢባል በወቅቱ ማረሱ፣ በወቅቱ መዝራቱና በወቅቱ መክሩን መሰብሰቡ ነው። የእርሻም ሆነ የመክር ወቅት አመቺ አይደለም፤ በእርሻ ጊዜ ዝናብና ብርድ አለ፤ በመክር ጊዜ ደግሞ የፀሐይ ሀሩር አለ። ዝናብና የፀሐይን ሀሩር የሚፈራ ደግሞ በወቅቱ ተግባሩን መፈፀም አይችልም።

ለሁሉም ጊዜ አለው፤ ጊዜ ያለፈበት ይመክናል፤ የዘር ጊዜ ካለፈ የተዘራው አይበቅልም፤ በመክር ጊዜ ካልታጨደ አዝመራው ይረግፋል። ታታሪ ዝብራ ግን በጊዜው ተግባሩን ያከናውናል። ምቹቱን የጠበቀ ዝብራ

ጉተራው ባዶ ይሆናል። ምናልባት የሌሎችን ቃርሚያ ለመቃረም ይገደድ ይሆናል። የወንጌልም ሥራ እንዲሁ ነው፤ ወንጌል ሳይዘሩ መከር አይኖርም። ነፍሳት ሳይረገፉ በወንጌል ሥርጭት ወደ እግዚአብሔር ጉተራ ልንሰበሰባቸው ይገባል። የሰው ቃርሚያ የለውምና ከሞቱ እስከመጨረሻው እናጣቸዋለን። ስለሆነም ምቹ ጊዜ ሳንጠብቅ ወንጌል ይዘን መውጣት ያለብን ነ፤ ሳይሆን ዛሬ መሆን አለበት። "ቃሉን ስበክ ጊዜውም ቢመች ባይመችም ዝግጁ ሁን" ተብሎ የተጻፈውን ቃል መመሪያችን አድርገን ከተቀበልን ወንጌልን ለመስበክ ምቹ ጊዜ እንጠብቅም/2ጢሞ.4:2/። ወንጌል ይዘን ከወጣን ደግሞ በፀሎት ቤታችን ባዶ መቀመጫዎች አይኖሩም። እንግዲህ የወንጌል ባለአደራዎች አድርገን ራሳችንን ከቆጠርን የታታሪ ገበሬን ምሳሌ በመከተል፤ በነገር ሁሉ ራሳችንን እየገዛን ትጋትን ልናሳይ ግድ ነው።

2. ጽኑ ውሣኔ ማድረግ፤

በወንጌል ሥርጭት ውስጥ ለመሳተፍ ፍቃደኛ መሆን ብቻውን ይዟል። ዋጋን ተምኖ እስከ መጨረሻው ለመጓዝ ጽኑ ውሣኔ ማድረግ ከእውነተኛ ክርስቲያኖች ይጠበቃል። በአንድ ወቅት አንድ ጉልማሳ ክርስቶስን ሲከተለው አስቦ ነበር። ነገር ግን በተከፈለ ልብ እንደሆነ ጌታ አየና "ማንም እርፍ በእጁ ይዞ ወደ ጌላ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም" አለው። /ሉቃስ 9:61-62/ የውሣኔ ተቃራኒው ወላዋይነት ነው። የሚወላውል ሰው አቋም አይኖረውምና ለማንም አይመችም። እግዚአብሔር ለዘለዓለም ነው የጠራገ፤ እኛም ለዘለዓለም ልንከተለው ፍቃዱንም ልንፈጽምና አቋም ልንይዝ ይገባናል።

የወንጌል አደራ ለሁላችን የተሰጠን መሆኑን ቀደም ሲል በእግዚአብሔር ቃል አረጋግጠናል። አደራ የሰጠን እግዚአብሔር ደግሞ ልብን ይመረምራል። /1ተሰ. 2:4/ "እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ፍፁም የሆነውን ያፀና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና" ተብሎ የተጻፈውን ቃል ዘወትር ልናስብ ይገባል /2ዚኤ. 15:9/።

በክርስቲና ሕይወት አቋራጭ መንገድ የለም። ስለሆነም እስከ መጨረሻ እርሱን ታዞ ለመኖር ጽኑ ውሣኔ ይጠይቃል። በውሣኔያችን ስንፀና

እርሱ ሁልጊዜ በቀኛችን አለ። "ጌታን ሁልጊዜ በፊቴ እየሁት፤ እንዳልታወክ በቀኝ ነውና። ስለዚህ ልቤን ደስ አለው፤ ልሳኔም ሐሴት አደረግ" ይላል ቃሉ/ሐዋ.2:25/። ውሣኔዎቻችንን የሚፈታተኑ በመንገዳችን የተለያዩ መሰናክሎች ይገጥሙን ይሆናል። ይሁን እንጂ ክርስቲያን ጽኑ ውሣኔ ካደረገ ያሰበበት ሊደርስ ይችላል። ሐዋሪያው ጳውሎስ ያለፈበትን መንገድ በማሰብ "ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ"አለ /ፊል.4:13/። በወንጌል አገልግሎት ብዙ አደጋ ገጥሞታል፤ ያንን ሁሉ ያለፈው በክርስቶስ ኃይል እንደነበር አውቋል። በወንጌል አገልግሎት ለሚሰለፉ ሁሉ ክርስቶስ ኃይላቸው ነው።

ስለዚህ ለማመንታት፤ ምክንያት የለንም። ከላይ እንደተጠቀሰው በሁለት ሃሣብ ያለ ክርስቲያን ለወንጌል አገልግሎት አያመችም። እግዚአብሔር ጨክኖ ከተነሳ ሕዝብ ጋር እንደጨካኝ ሆኖ ይነሳል። ነህምያ ሁኔታው ባያመቸውም የኢየሩሳሌምን ቅጥር ለመሥራት "የሰማይ አምላክ ያክናውንልናል እኛም ባሪያዎቹ ተነስተን እንሠራለን" ብሎ ተነሳ /ነህ. 2:20/። ሕዝቡም ነህምያ ጨክኖ እንደተነሳ ሲያዩ እነርሱም ቅጥሩን ለመሥራት ጨክነው ተነሱ/ነህ. 4:6/። ጠላቶቻቸው ተስፋ ሊያስቆርጧቸው "በድንጋይ የሚሠሩት ቅጥራቸው ላይ ቀበሮ ቢመጣበት ያፈርሰዋል" በማለት አፈዜባቸው /ነህ. 4:3-4/። ሆኖም ግን የቅጥሩ ቅሪታ ዛሬም አለ። እንግዲህ እኛም ለወንጌል ሥራ ጨክነን በአንድነት ብንነሳ እግዚአብሔር መከናወንን እንደሚሰጠን እርግጠኞች መሆን እንችላለን። "እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" ብሎ ጌታ የገባውን ቃል ዘወትር ካስብን ወደ ጌላ የሚይዘን አይኖርም።

ሕዝባችንን ካለበት ጉስቱልና ሊያወጣ የሚችል ወንጌል ነው። እርሱ ደግሞ በእጃችን ነው። ምክንያቱም ወንጌል የሰው ልብ ይለውጣልና። ወንጌል መለያየትን፤ ጥላቻን፤ መስናን፤ ክፋትን፤ ሥርቆትን ያስወግዳል። በአንፃሩ ደግሞ ወንጌል ፍቅርን፤ አንድነትን፤ ትጋትን፤ ታማኝነትን፤ ወንድማማችነትን ይፈጥራል። የሰው አእምሮ ሲለወጥ ደግሞ አካባቢውም ይለወጣል። ምክንያቱም የሰው ባሕርይ ተፈጥሮን ይካልና። ግፍ፤ ጭቆና፤ ጥላቻና ክፋት ተፈጥሮ እንዲጨነግፍ ያደርጋል። ይህንን ማመን ለዘመነ ሰዎች ያስቸግራቸው ይሆናል።

ለሚያምኑ ሰዎች ግን ከእግዚአብሔር ቃል ማረጋገጥ ይቻላል/2ኛ ዜና.31:6-10 ኢዩ. 2:23-26 ሐጌ 1:10 ሚሊ. 3:10-12/።

በምድራችን ከየትኛውም አገር ይልቅ ብዙ እርዳታ ሰጪ ድርጅቶች አሉ እንዳንደቹ ከአርባ ዓመት በላይ የቆዩ ናቸው። ችግሩ ግን ከአርባ ዓመት በፊት ይልቅ አሁን ብሏል። ስለዚህ ለሕዝባችን እውነተኛ ፈውስ ያስፈልገዋል። ያኔ ምድራቱም ትፈውሳለች፤ ይህ ፈውስ የሚመጣው ደግሞ በወንጌል ነው። ይህንን ለመከራ አናደርግም፤ በወንጌል ለውጥ እንደሚገኝ የተረጋገጠ ነው። ታዲያ ሕዝባችንን ከዳር እስከ ዳር በወንጌል ለመድረስ ጨካኝነት መነሳት ይኖርብናል። የእግዚአብሔርን ጊዜ ለይቶ ማወቅ ጥበብ ነው /ኤፌ.5:17፤2ዜና. 12:32/። ይህ ጊዜ ለእግዚአብሔር የሥራ ጊዜ ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር የቅዱሳንን እንባ ለማበስ ዘንበል ያለበት ጊዜ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት በወንጌል አማካኝነት በምድራችን በጽድቅ ትገለጣለች፤ መንግሥትህ ትምጣ ብሎ መፀለይን የፀሎት ሥርዓት ብቻ አድርገን መውሰድ የለብንም። በእርግጥ በእምነት መንግሥትህ ወደ ምድራችን ትምጣ ብለን ከፀለይን የእግዚአብሔር መንግሥት በምድራችን ትገለጣለች፤ ግናን፤ አመጽን፤ ጭቆናን ታጠፋለች። ክርስቶስ ባለበት የእግዚአብሔር መንግሥት አለችና፤ ንጉሷም ክርስቶስ ነው /ሉቃ.17:20/። ስለዚህ የእግዚአብሔር መንግሥት ልቃ እንድትታይ ህዝባችን ወንጌልን መቀበል ይኖርበታል። ስለሆነም ህዝባችን ወንጌልን እንዲቀበል ሁላችን ልንረዳው ቆርጠን መነሳት አለብን።

3. ስለ ክርስቶስ መከራን ለመቀበል መዘጋጀት

ክርስቶስን መከተል ዋጋ ያስከፍላል። ክርስቶስን በትክክል የሚከተል ክርስቲያን መስቀሉን ተሽክሞ ነው። የክርስትና ሕይወትና መስቀል አይለዩም። ክርስቶስን አምነዋለሁ እያለ ስለ ክርስቶስ የማይመስክር ክርስቲያን በእንቅብ ሥር እንዳለ መብራት ይቆጠራል። ክርስቶስን ለአለም ሕዝብ ለማሳየት ብርሃን መሆን ያስፈልጋል። ለሌሎች ብርሃን ለመስጠት ደግሞ እንደሻማ መቅለጥን ያስከትላል። ጌታችን “እናንተ የእለም ብርሃን ናችሁ” ሲል ይህንን ያመለክታል። ቀጥሎም “እናንተ

የምድር ጨው ናችሁ።” አለ ጨው ደግሞ ጣዕም የሚሰጠው ሲሆን ነው።

በአዲስ ኪዳን የነበሩ የወንጌል ባለአደራዎች ብዙዎቹ ለማዕታት ለመሆን የበቁት ወንጌልን ለአለም ህዝብ ለማድረስ ብለው ነው። ከእነርሱ አንዳንዶቹ በእሳት ተቃጥለው አልፈዋል። እነርሱ በሚጠፋ እሳት ቢቃጠሉም ብዙዎቹን ከማይጠፋ የዘለዓለም እሳት አድነዋል፤ እነርሱ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል ብጽእና አድርገው ቆጥረውታል /ሐዋ. 5:41/። ይህ ሁሉ የደረሰባቸው ክርስቶስን በማመናቸው ብቻ ሳይሆን ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ዝም አንልም በማለታቸው ነው /ሐዋ. 4:18-20፤ 5:27-32/።

ምቹታቸውንና ክብራቸውን የሚጠብቁ ክርስቲያኖች በውጭ ላሉት ደፍረው መመስከር አይችሉም። እነርሱ ባማረ መድረክ ላይ አምረው መታየት ነው የሚመርጡት፤ ሆኖም ግን የዚህ ዓለም ክብርና ዝና ያልፋል። እግዚአብሔር ግን ክልጁ ጋር እንክብር ዘንድ ጠርቶናል። ያንን የክብር ሥፍራ የምናገኘው ስለ ክርስቶስ መከራን ለመቀበል ከመረጥን ነው። /ሮሜ 8:17/

እግዚአብሔር የገባልን ብዙ ተስፋዎች አሉ። ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ክብርን ሊሰጠን የገባልን ተስፋ ነው። በ1ቆሮ. 2:7 ላይ እንዲህ ይላል “ነገር ግን ተሰውሮ የነበረው የእግዚአብሔር ምስጢር ጥበብ ነው፤ ይህም ጥበብ እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት ለክብራችን አስቀድሞ የወሰነው ነው።” ሐዋሪያው ጴጥሮስ ደግሞ “...እየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፤ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው” ይላል/1ክጥ.1:6-7/። እነዚህን ጥቅሶች ሳናነባቸው ቀርቶን አይደለም፤ ነገር ግን ሳናጤናቸው በመቅረታችን አልተዋሐዱንም። በእንደ በኩል ምስጋና ክብርና ውዳሴ የሚገባው እግዚአብሔር ብቻ ነው በሚል ሃሳብ ውስጥ በመግባታችን ሊሆን ይችላል። ነገሩ ትልቅ እውነት ነው። ሆኖም ግን እግዚአብሔር እንዲያክብረን መፈለጋችንን ሊይዝብን አይገባም። ክሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ክብርንና ምስጋናን ለማግኘት መጠማት እንዳለበን የእግዚአብሔር ቃል ይመክረናል።

የተመከርነው የዚህን ዓለም ከንቱ ውዳሴና ምሥጋናን ለማግኘት እንዳንሮጥ ነው/ማቴ.6:2፤ ዮሐ.12:42/ ቃሉ ግን ከእግዚአብሔር ክብርን ለማግኘት በብርቱ መፈለግ እንዳለብን እንዲህ በማለት ያስገነዝበናል። “በበጎ ሥራ በመጽናት ምሥጋናንና ክብርን የማይጠፋውን ህይወት ለሚፈልጉ የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል።” ይላል /ሮሜ2:7/። ሆኖም ግን ምሥጋና ክብርና ውዳሴ ፈጣሪ ከፍጥረቱ ሊቀበል ሲገባ እኛ ፍጡራን በምን መልኩ ነው ከእግዚአብሔር ምስጋናን ክብርና ውዳሴን የምናገኘው የሚል ጥያቄ ሊፈጠርብን ይችላል። ማክበር ወይም መወደስ ማለት ሌላውን ወገን ከራስ በላይ አብልጦ ሥፍራ መሥጠት የሚለውን ሃሳብ በአንድ አቅጣጫ በማየታችን ሊሆን ይችላል። ስለሆነም ሰው እግዚአብሔርን ያክብራል እንጂ እግዚአብሔር እንዴት ሰውን ያከብረዋል? የሚል ሃሳብ ቶሎ ድቅን ይልብን ይሆናል። ነገር ግን አንድ ሰው ራሱ ባለበት ቦታ ሆኖ ለሌላው ከራሱ ሳያስበልጥ ክብርን ሊሰጠው ወይም ከፍጡ ሊያደርገው የሚችልበት ሥልጣን ይኖረዋል።

ለምሳሌ ንጉሥ አርጤክስ ሐማን ከፍጡ ከፍጡ አደረገው። ይላል /ኦስቴር3:1/ በምዕራፍ 6:6 ላይ ደግሞ “ንጉሥ ሊያክብረው ለሚወደው ሰው ምን ሊደረግለት ይገባል” ብሏል። ንጉሱ ሊያክብረው የወደደውን ሰው ከፍጡ ያለ ሥፍራ ሊሰጠው እንጂ ከራሱ ሊያስበልጠው እንዳይደለ ግልጽ ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ እግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር መከራን የሚቀበሉ እንዲከብሩ ወዲል/ሮሜ8:17/። ይህም እግዚአብሔር ያዘጋጀልን ክብር የልጁን የኢየሱስን ክብር እንድንካፈል ነው። አሁንም ስብአዊ የሆነ ፍጡር የክርስቶስን ክብር ከቶውን እንዴት ሊካፈል ይችላል የሚል ጥያቄ ይፈጠርበት ይሆናል።

ቀደም ሲል እንደተጠቀሰው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተጽፎ የተገኘውን ተስፋ ሁሉ አሁን እንዴት እንደሚፈፀም መረዳት በያቅተንም በእምነት ልንቀበለው ይገባል።የክብር ተካፋዮች እንድንሆን መጀመሪያ የኔታችን ፀሎት ሆኖ እናገኘዋለን። “የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ” ይላል /ዮሐ.17:23/። ይህ ቃል በወቅቱ አብረውት ለነበሩት ደቀመዛሙርት ብቻ ሊሆን ይችላል ብሎ የሚያስብ ወገን ይኖር ይሆናል። ነገር ግን ቀጥሎ “በእኔ ስለሚያምኑት ደግሞ እንጂ ስለእነዚህ ብቻ አልልህም” ያለው ቃል በእርሱ ለምናምን ሁሉ

መሆኑን ግልጽ ያደርገዋል /ዮሐ. 17:20/። ሐዋርያው ጳውሎስ በሌላ ሥፍራ ደግሞ “የኔታ የኢየሱስ ክብር ተካፋዮች እንድትሆኑ በወንጌላችን ጠርቷችኋል” /2ተሰ.2:14/ ይላል። ይህ ሃሳብ ማብራሪያ ወይም ትርጉም የሚያስፈልገው ሳይሆን በግልጽ ተቀምጧል። በተጨማሪ ሮሜ 8:17፤ 2ቆሮ. 3:18 ፈል. 3:21 መመልከት ይጠቅማል።

ቀደም ሲል ወዳነሳነው ጥያቄ እንዲሁ። “እኛ ፍጡራን ሆነን ሳለ የፈጣሪን ክብር እንዴት ልንካፈል እንችላለን?” በተጨማሪም “እኔ እግዚአብሔር ነኝ ስሜ ይህ ነው። ክብሩን ለሌላ ምስጋናዬን ለተቀረጹ ምስሎች አልሰጥም።” ተብሎ በኢሳ 42:8 ከተሳፈው ጋር እንዴት እናስታርቀዋለን የሚል ሃሳብ ሊፈጠርብን ይችላል። በኢሳ. 42:8 ላይ ያለው ቃል ክብሩን ለጣኦት እንዲሰጥ አለመፈለጉን የሚገልጽ ነው። አዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ በማለት ግልጽ አድርጎታል። “እኔ እግዚአብሔር ነኝ ስሜም ይህ ነው ክብሩን ለሌላ ምሥጋናዬንም ለጣኦት አልሰጥም ይላል።” እንዲህም ሆኖ ሳለ እኛ የክርስቶስ ክብር ተካፋዮች ሆነን ማለት አምላክነቱን እንካፈላለን ወደሚል ወደተሳሳተ ሃሳብ እንዳንዟድ መጠንቀቅ ይኖርብናል። እርሱ ክብሩን አካፈለን እንጂ እንደእርሱ እንድንመለከ አላደረገንም። እርሱ የሕይወት ምንጭ ሆኖ በሕይወታችን ፈለቀ /ዮሐ.15:2-17/። እርሱ እውነተኛ ብርሃን ነው፤ የእርሱ እውነተኛ ብርሃን በውስጣችን ሆነ፤ እርሱ ዘለአለማዊ ነው፤ ዘለዓለማዊ የሆነው እርሱ በእኛ አደረና ዘለዓለማዊነትን ሰጠን ማለት ነው /ዮሐ.8:12፤6-56፤1ዮሐ.3:9/።

በአንድ ወቅት በመድረክ ላይ ሆኜ የክርስቶስ ክብር ስለመካፈል እያስተማርኩ ሳለ በጋሳቤ አንድ ትልቅ የሚያበራ ሻማ በትንንሽ ሻማዎች ተክቦ ታየኝ፤ እነዚህ ሻማዎች ሁሉ ወደ ትልቁ ሻማ እየመጡ ከመብራቱ ይካፈሉ ነበር። እነዚህ ሁሉ ሻማዎች በየተራ እየመጡ ከዚህ ትልቅ ሻማ ብርሃንን ሲካፈሉ ከትልቁ ሻማ የሚቀነስ ነገር አልነበረም። በዚህ መልኩ ሁላችን ወደክርስቶስ መጥተን ክብሩን ስንካፈል ከእርሱ አንዳች ነገር እንደማይቀነስ መንፈስ ቅዱስ አስረዳኝ። ይህ ለኔ የክርስቶስን ክብር ስለመካፈል ልዩ መረዳት ሆነልኝ። ይህንን ተረድተን ከሆነ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል የምንናፍቀው እንጂ የምንሸሸው አይሆንም። ሐዋርያው ጳውሎስ “ክርስቶስንና የትንሳኤውን

ኃይል እንዳውቅ፤ በሥቃይ ተካፋይ እንድሆን፤ በሞቱም እርሱን እንድመስል አመኛለሁ” ያለው ይህንን ተረድቶ ነው። መከራን በየመልኩ አይቷል፤ አሁንም ስለክርስቶስ የበለጠ መከራን ለመቀበል ይናፍቃል /ፊል.3:10-11/።

ጌታ ክርስቶስም ለድል አድራጊ ክርስቲያኖች አባቱ ለእርሱ የሚያደርግለትን እርሱም ደግሞ ለድል አድራጊ ክርስቲያኖች እንደሚያካፍላቸው ተስፋን ሰጥቷል/ራዕ.2:26-28፤3-21/። ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ ስለ ክርስቶስ መከራን በሚቀበሉት ላይ የክብር መንፈስ በላያቸው ላይ እንደሚመጣ እንዲህ በማለት ገልጿል። “ስለክርስቶስ ስም ብትሰደቡ የክብር መንፈስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ስለሚያርፍ ብፁአን ናችሁ” ይላል። /1ኛጴጥ. 4:14/ የሚጠበቀንን ክብርና ምሥጋና ካሰብን ስለክርስቶስ ከመነቀፍና መከራን ከመቀበል አንሸሽም።

ውስጡ በክርስቶስ ፍቅር ያልተቀጣጠለ ክርስቲያን ይህንን ሃሳብ የከረረ አመለካከት አድርጎ ሊወስድ ይችላል። ወንጌሉ የሚለን እውነት ግን ይህንን ነው። ከክርስቶስ ጋር ክብር መኖር እንዳለ የተጠቀሰበት ዋና ምክንያትም ይህ ነው፤ ስለ ክርስቶስ መከራ መካፈል ለብቻው ልይቶ ማየት የተሟላ መልዕክት አይሆንምና። ምክንያቱም መከራውን ከመካፈል ጋር ክብሩንም መካፈል እንዳለ ቃሉ ያሳየናልና። ሁሉም ነገር መከራውን በመካፈል ላይ ብቻ የሚያበቃ ከሆነ ዋጋ ለመክፈል ማን ይደፍራል?

4. ራስን ህያው መስዋዕት አድርጎ መስጠት

ለእግዚአብሔር ራስን ሕያው መስዋዕት አድርጎ መስጠት ከፍተኛ የሕይወት ደረጃ ነው። “ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ” ተብሎ የተፃፈ ቃል አለ /ሮሜ 12:1-2/። ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ክፍል ቆም ብለው ከሕይወታቸው ጋር ሳያገናኙበት እንዲሁ አንብበው ያልፉታል። ነገር ግን “እንዴት አድርገን ነው ራሳችንን ሕያው መስዋዕት አድርገን ለእግዚአብሔር የምናቀርበው?” ብለን ራሳችንን ልንጠይቅ ይገባናል።

ብዙዎቻችን እንደምናውቀው በብሉይ ኪዳን መስዋዕት ሆኖ የሚቀርብ እንሰሳ ነው። እንሰሳ ስለ ሰው ኃጢአት ይሠዋ ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን ክርስቶስ ስለእኛ ስለተሰዋ መስዋዕት ማቅረብ አይገባንም። ነገር ግን እራሳችንን ሕያው መስዋዕት አድርገን እንድናቀርብ ስለተጠየቅን ይህ በሕይወታችን እንዴት ተግባራዊ እንደምናደርግ ማወቅ ይኖርብናል።

የተሰዋ እንሰሳ በሕይወት አይኖርም ማለት ነው። እኛ ግን በሕይወት እያለን መስዋዕት መሆን የምንችለው እንዴት ነው? ወይም “ራስን ህያው መስዋዕት አድርጎ ማቅረብ” ምን ማለት ነው? ከላይ እንደተጠቀሰው እንሰሳ ከተሰዋ በኋላ መኖር ያቆማል። እኛ ግን ለራሳችን ምኞትና መሻት መኖርን ትተን ለእግዚአብሔር መኖር ስንጀምር ሕያው መስዋዕት ሆንን ማለት ነው። ለራሳችን መኖር ስናቆም ለእግዚአብሔር ሥፍራ ለቀናል ማለት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን ለእግዚአብሔር መስዋዕት እንዴት እንዳቀረበ እንዲህ በማለት ይገልጻል። “ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ፤ እኔ አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል” ይላል /ዘጋ.2:20/። ጳውሎስ ቃል በቃል ከክርስቶስ ጋር አልተሰቀለም። ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀለ ራሱን ቆጠረ። በሌላ በኩል ደግሞ “እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም” ይላል። ነገር ግን እየበላ፤ እየጠጣ ይመላለሳል፤ ታዲያ ምን ማለቱ ነው? ማለት የፈለገው ለራሴ መኖሩን ትቼ የእኔን ሕይወት ለክርስቶስ ለቅቄለታለሁ፤ እርሱ በእኔ እየኖረ ምኞቱን እየፈፀመ ነው። አሁን በሥጋዬ የምኖረው ነገር ለራሴ አይደለም፤ ለክርስቶስ እንጂ እያለ ግልጽ ያደርገዋል። እንዲህ ያለ ሕይወት ከእርሱ የሚጠበቅ ብቻ ሳይሆን ክርስቶስን የተቀበልን ሁላችን ለእርሱ እንጂ ለራሳችን እንዳንኖር እንዲህ በማለት ያሳስበናል “እንዱ ስለ ሁሉ ሞተ፤ እንግዲያስ ሁሉ ሞተ፤ በሕይወትም ያሉት ስለእነርሱ ለሞተውና ለተነሳው እንጂ ወደፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለሁሉ ሞተ” ይላል /2ኛሮ.5:14-15/። እንግዲህ እግዚአብሔር በክርስቶስ ሲዋደን ሐሳቡ ይህ ነው።

እንደገና በሌላ ሥፍራ “በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ” ይላል

/1ቆሮ.6:20/። ሐዋሪያው ጳውሎስ በወንጌል የሚጠራቸው በመንፈስ ቅዱስ ተቀድሰው ለእግዚአብሔር የተወደደ መስዋዕት እንዲሆኑ ነው /ሮሜ 15:15-16/። ይህም ማለት ከላይ እንደተጠቀሰው በወንጌል ያመኑ የራሳቸውን ምኞት መፈፀም ትተው የእግዚአብሔርን ሃሳብ የሚያገለግሉ ይሆናሉ ማለት ነው። ሰው ምኞቱን ብቻ የሚፈጽም ከሆነ ለእግዚአብሔር ሥፍራ አይኖረውም። እንዲያውም ምኞታችንን በክፍል ሳይሆን ሙሉ በሙሉ ካልሰዋን የክርስቶስ ክብር በሕይወታችን በሙሉት ሊገለጥ አይችልም። ስለሆነም በግማሽ ሆነ በክፍል ክርስቲያኖች እንድንሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይሆንም። እግዚአብሔር በሕይወታችን በክፍል ሳይሆን በሙሉ እንዲገለጥ ከወደድን በክፍል ክርስቲያን መሆናችንን አቁመን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ ልንኖር ይገባናል።

ለእግዚአብሔር ራስን ሕያው መስዋዕት አድርጎ ማቅረብ ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር መኖር ነው። የተሰዋ እንሰሳ በጥቂት ወይንም በክፍል እንደማይኖር ሁሉ ለእግዚአብሔር ራስን ህያው መስዋዕት አድርጎ ያቀረበ ለራሱ አይኖርም። ራሳችንን ህያው መስዋዕት አድርገን ሳናቀርብ ስለክርስቶስ መመስከር እንችልም? የሚል ጥያቄ ይፈጠድ ይሆናል። መመስከር ይቻላል! ብሎ በአጭሩ መልስ መስጠት ይቻል ይሆናል! ግን ፍሬ አይኖርም። የእርሱ ጥሪ ደግሞ ብዙ ፍሬ እንድናፈራ ነው። “ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀመዛሙርቱ ብትሆኑ በዚህ አባቱ ይክብራል” ያለው ለዚህ ነው /ዮሐ. 15:8/።

በሌላ ሥፍራ ደግሞ የስንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች ሲል ስለራሱ ብቻ መናገሩ አልነበረም። ስለአገልጋዮቹም ጭምር መሆኑን እንደሆነ ሲገልጥ “ነፍሱን የወደዳት ያጠፋታል! ነፍሱን በዚህ ዓለም የሚጠላ የዘለዓለም ሕይወት ይጠብቀዋል።” ካለ በኋላ “የሚያገለግልኝ ቢኖር ይከተለኝ” ይላል/ዮሐ12:25/። የስንዴ ቅንጣት በእርሻ ጡስጥ ወድቃ ካልሞተች አትበቅልም። በእርሻ ጡስጥ ወድቃ የሞተች ስንዴ ደግሞ በቅላ ብዙ ፍሬ ታፈራለች። በተመሳሳይ ሁኔታ ለራሳችን መኖርን ስንተው ብዙዎችን እናፈራለን ማለት ነው። ራሱን የሚወድ ብቻውን ይቀራል። ራሱን የሚጠላ ግን ለጌታ ስለሚኖር ብዙ ፍሬ ይኖረዋል። እንግዲህ ራሳችንን ሕያው መስዋዕት አድርገን ያቀረብን ከሆንን

ለእግዚአብሔር አገልግሎት እንወሳለን! የምናገለግለውም እርሱን ደስ ለማሰኘት ነው። ከአገልግሎት በፊት ግን ራሳችንን እንድንሰጠው ይፈልጋል። ራሳችንን ሳንሰጥ ለማገልገል ብንሰለፍ ደስ ልናሰኘው አንችልምና።

“ዳዊት በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ካገለገለ በኋላ እንቀላፋ።” የሚለውን ክፍል ስናነብ ያስቀናናል/ሐዋ.13:36/። ዳዊት በዘመኑ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት ሊያገለግል ቻለ ብንል ዳዊት ራሱ “ከፈቃዴ እስዋልሃለሁ” ብሎ የተናገረው ቃል መልስ ይሆንናል /መዝ. 54:6/። ለሰው ከባድ ነገር የራስን መሻት መስዋዕት ነው ብለናል። ስለሆነም የገዛ ፍቃዳቸውን እየፈፀሙ እግዚአብሔርን እናገለግላለን የሚሉ ብዙዎች ናቸው።

ሐዋሪያው ጳውሎስ በነበረበት ዘመን እንኳን የብዙዎች ህይወት እንዲህ ነበር። “ሁሉ የራሳቸውን ይፈልጋሉና የክርስቶስን አይደለም” በማለት ታዘቦ ተናገረ /ፊል. 2:21/። ሰው ለራሱ ተገዢ ከሆነ ደካማ ይሆናል። ሰው ግን ብርቱ የሚሆነው የእግዚአብሔርን ኃይል ሲሞላ ነው። የእግዚአብሔርን ኃይል የተሞላ የእግዚአብሔር ዕቃ ሆነ ማለት ነው። የሐዋሪያው ጳውሎስ የህይወት ብርታት ሚስጢሩ የክርስቶስ ዕቃ ሆኖ መመረጡ ነው/ሐዋ.9:15/። የእግዚአብሔር ዕቃ የሆነ ሰው በእግዚአብሔር ሃሳብ የተሞላ ነው። በእግዚአብሔር ሃሳብ የተሞላ ደግሞ እርሱ የእግዚአብሔርን ሃሳብ የሚያገለግል ይሆናል። እንግዲህ በእግዚአብሔር ሃሳብ ተሞልተን እንደዳዊት የራሳችንን መሻት መስዋዕት አድርገን እንድናገለግል እግዚአብሔር ይርዳን! ደግሞም “እግዚአብሔር ሆይ ሃሳብህን እንድናገለግል እርዳን!” ብለን እናማመነው።

V. የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን የሚያበቃን ምንድነው?

ቀደም ሲል ያየነው የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን ልንወስደው ስለሚገባን አቋም ነበር። አሁን ደግሞ የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን የሚያበቃን ምን እንደሆነ ማየት ይሆናል። በአንድ ነገር ላይ እርምጃ ለመውሰድ አቋም መያዝ ብቻውን በቂ አይደለም። ብቃት ደግሞ ያስፈልጋል። በዚህ ረገድ ስለክርስቶስ ለመመስከር ቆርጦ መነሳት እጅግ አስፈላጊ ቢሆንም ውጤት ለማግኘት ልናሟላው የሚገባ ብቃት እንዳለ ማወቅ ተገቢ ነው። ስለሆነም በሚከተሉት ነጥቦች ራስን ማየትና ብቁ ሆኖ መገኘት ይጠበቅብናል።

1. ክርስቶስን እንደሚገባ ማወቅ

የክርስቶስ ምሥክሮች ለመሆን የሚያበቃን የመጀመሪያና ዋና ነገር ክርስቶስን በሕይወታችን እንደሚገባ ማወቅ ነው። የማያሳፍር ምሥክር ሆነን ለመገኘት ስለምንመስክረው ሰው በቂ እውቀት ሊኖረን ይገባል። ስለሆነም የማናውቀው ሰው ምሥክር ሁኔታ አይደለም። እግዚአብሔር የእስራኤልን ህዝብ “እናንተ የመረጣሁትም ባሪያዬ ምሥክሮቼ ናችሁ” አላቸው/ሊላ 43:10። ምክንያቱም የተገለጠው ለእነርሱ ነውና ስለእርሱ ለሌሎች መመስከር የሚችሉ እነርሱ ናቸውና። ጌታም ደቀመዛሙርቱን “እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያው ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመስክራላችሁ” አላቸው /ሉሐ.15:26። እነርሱም “እኛ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ዝም ማለት እንችልም” በማለት በድፍረት መሰክሩ /ሐዋ.4:20፤5:24-32። በእርግጥ እነርሱ የተለዩ ምሥክሮች ናቸው። ጌታ በሥጋ በነበረበት ጊዜ አብረው ኖረዋል፤ አብረው በልተው ጠጥተዋል፤ አይናቸው አይተውታል፤ በእጃቸው ዳሰውታል፤ ሞቱን አይተዋል፤ ትንሳኤውንም አይተዋል፤ በዚህ ረገድ እነርሱ ልዩ ምሥክሮች ናቸው /1ዮሐ.1:1-3፤1ጴጥ.1:16-18፤ ሐዋ.1:21-22። ከዚህ በላይ የክርስቶስ ምሥክሮች እንዲሆኑ ብቁ ያደረጋቸው ክርስቶስ በሕይወታቸው በመኖሩ ነው።

የእስራኤል ሰዎች የእግዚአብሔርን ታምራትና ድንቆችን በአይናቸው ነበር ያዩት፤ ከጊዜ በኋላ የነበራቸው መገረምና አድናቆት እየከሰመ

ሄደ። ብዙም ሳይቆዩ ከእግዚአብሔር መንገድ መውጣት የጀመሩት ለዚህ ነበር። የጌታ ደቀመዛሙርትም ባዩት ነገር ብቻ ቢሆን ከጊዜ በኋላ እንደእስራኤል ሕዝብ መሆናቸው አይቀርም ነበር። እንዲያውም እስከሞት ድረስ እንከተልሃለን ባለብት ምሽት ሲያዝ ትተውት ሽሹ /ማቴ. 26:31-35፤56። ከእነርሱም አንዱ የሆነው ጴጥሮስ እያየው አላውቀውም ብሎ ካይ/ማቴ 26:69-74። የክርስቶስ ኃይል በእነርሱ ካደረ በኋላ ገዢዎች ቢዝቱባቸውም፤ አሥረው ቢገርፏቸውም ስለእርሱ መመሥከርን አንተውም አሉ፤ ስለ እርሱ መክራን መቀበል እንደመሉ ደስታ ቆጠሩት /ሐዋ. 4:18-21፤ 5:40-41። ይህንን የመሰለ ድፍረት ከወደታች አገኙ ቢባል ክርስቶስ በሕይወታቸው በመኖር እርሱ ብቃት ስለሆናቸው ነው።

በዚህም ዘመን ክርስቶስ በሚያምኑት ጠገኖች እንደሚኖር መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ በማለት ያረጋግጣል። “...ወይስ ምናልባት የማትበቁ ባትሆኑ ሊሆኑ ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ እንዳለ ስለእናንተ አታውቁም?” ይላል ቃሉ /2ኛ ቆሮ 13:5። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “ነገር ግን ክርስቶስ በውስጣችሁ ካለ፤ ሰውነታችሁ ከጋጠአት የተነሳ የሞተ ቢሆንም መንፈሳችሁ ከጽድቅ የተነሳ ሕያው ነው” ይላል /1ኛ ማቴ. 8:10። ዛሬም ክርስቶስን የምናውቀው በአይናችን አይተነው ሳይሆን በሕይወታችን እየኖረ ስላየነው ነው።

በሕይወታችን መኖሩን የምናውቀው ደግሞ በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ ስለመሆኑ እንዲህ ተብሎ ተጽፎልናል “በዚህ በእኛ እንዲኖር ከተሰጠን ከመንፈስ ቅዱስ እናውቃለን” ይላል። ቀጥሎ ደግሞ “ከመንፈስ ስለ ሰጠን በእርሱ እንድንኖር እርሱም በእኛ እንዲኖር በዚህ እናውቃለን ይላል /1ዮሐ 2:24፤ 3:13። ነገር ግን ክርስቶስ በእኔ መኖሩን በምን እውቃለሁ? የሚል ጠገን ካለ ክርስቶስ በሕይወቱ የለም ማለት ነው። ምክንያቱም ክርስቶስ ሳይታወቅ በህይወታችን ተደብቆ አይኖርምና ክብር፤ ፍቅር፤ ኃይል፤ ጽድቅ፤ ቅድስናው በአጠቃላይ ህልውናው በህይወታችን መኖሩ ይታወቅናል/1ቆሮ.1:31። ስለዚህ ክርስቶስ በሕይወታችን ካለ በሕይወታችን ያየነውን ለመመስከር ብቁዎች ነን ማለት ነው። ሆኖም እርሱን በማወቅ ማደግ እንዳለብን የእግዚአብሔር ቃል ይመክረናል /2ኛ ጴጥ.3:18፤ 1ቆላ.1:12። ስለ እርሱ መመስከር የምንችለው ደግሞ በእድገታችን ልክ ነውና፤ ልብ ልንለው የሚገባ

ጉዳይ አለ። ስለእርሱ ማወቅና እርሱን ማወቅ የተለያየ መሆኑን ነው። “ስለ እርሱ” ለማወቅ መጽሐፍት በማንበብ ወይም ከሰዎች በመስማት ማወቅ እንችላለን “እርሱን ማወቅ” የምንችለው ግን እርሱ በሕይወታችን ሲኖር ነው። ስለሆነም ስለ እርሱ ለመመስከር ሥነመለኮት ትምህርት ቤት መግባት አያስፈልገንም። በህይወታችን ያየነውን ፍቅሩን ቸርነቱን ምህረቱንና በአጠቃላይ በእርሱ ያገኘነውን እረፍትና ሁላም ከእግዚአብሔር ቃል አያረጋገጥን ለመመስከር እንችላለን።

2. የክርስቶስን ማዳን በሕይወታችን ማየት

አንድ ሰው ስለክርስቶስ ሰብአዊነት ወይም መለኮታዊ ባህርይ ከሌሎች ሰዎች ወይም መሳሕፍት አንብቦ በትክክል ሊያስተምር ይችላል። ነገር ግን ስለክርስቶስ አዳኝነት ለመመስከር ብቁ የሚያደርገው በራሱ ሕይወት ማዳኑን ያየ ከሆነ ነው። በህይወቱ የክርስቶስን ማዳን ያላየ ሰው እንዴት ብሎ ሊመሰክር ይችላል? ተብሎ ቢጠየቅ በትክክል ሊያስረዳ አይችልምና ስለክርስቶስ አዳኝነት ለመመስከር ብቁ አይሆንም። በሕይወቱ ያላየውን ማስተማር ሥርዓተ ትምህርት መስጠት ይሆናል እንጂ ምሥክርነት አይሆንም። ይህ ከሆነ ታሪክ ከመናገር አያልፍም። ክርስቶስ ግን አሁንም ያድናል።

በክርስቶስ ፊውስ ማግኘት በሁለት በኩል ሊሆን ይችላል። አንደኛው የሥጋ ፊውስ ሲሆን፤ ሁለተኛ የነፍስ ደህንነት ነው። ስለ ሥጋ ፊውስ በመጠኑም ቢሆን መጥቀስ አስፈላጊ ቢሆንም ማተኮር የፈለገሁት በነፍስ ያለውን ደህንነት ነው። አንድ ሰው ሁለቱንም ሊያገኝ ይችላል። ከሁሉ የሚበልጠው ፊውስ ግን የነፍስ ደህንነት ነው። ለሰው ጉልቶ የሚታየው ግን ከሥጋ ደዌ መዳን ነው። ከተወለደ ጀምሮ ዓይነሥውር የሆነ ሰው አይኑ ሲበራ ማየት፤ ለብዙ ዓመታት ሽባ የነበረ ተነሥቶ ሲሄድ፤ ይሞታል ተብሎ ተስፋ የተቆረጠበት ሲድን ማየት የሰውን ልብ ይስባል። እነዚህን የመሳሰሉ ተአምራት በክርስቶስ ተደርገዋል፤ በሐዋርያትም እጅ ተፈጽመዋል፤ አሁንም እየተደረጉ ነው። ወደፊትም ይቀጥላሉ። ምክንያቱም አያሱስ ክርስቶስ ትላንትና ዛሬም እስከዘለዓለም ያው ነውና /ዕብ. 13:8/። ነገር ግንየሥጋ ፊውስ አስፈላጊ ቢሆንም ጊዜያዊ ነው።

ከላይ እንደተጠቀሰው ሰውን የበለጠ የሚያስደንቀው ደግሞ የሥጋ ፊውስ ነው። ነገር ግን ከሁሉ የበለጠ ታምር የነፍስ ደህንነት ነው። አንድ ሰው የነፍስ ደህንነት ሲያገኝ ዳግም ተወልዶ አዲስ ፍጥረት ይሆናልና። ዳግመኛ መወለድ ፍፁም ታምር ነው። ለኒቆላሞስ “እውነት አልሃለሁ ማንም ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” ሲለው ኒቆላሞስ አይቶና ሰምቶ የማያውቀው ታምር ስለሆነበት “ሰው ከሽመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል?” ብሎ ጠየቀው /ዮሐ. 3:3-4/። ኒቆላሞስ ጌታ ያደረጋቸውን ታምራቶች አይቶ ነበር። ነገር ግን ዳግም ስለመወለድ የሰማውና ያየው ነገር የለም፤ ስለዚህ ሊገባው አልቻለም። ይልቁንም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት የሚያበቃ ዳግም መወለድ መሆኑን ሲረዳ ሳይደነግጥ አልቀረም፤ በሕይወቱ አላየምና።

ዳግመኛ መወለድ ዘለዓለማዊ ታምር ነው። ይህንን መመስከር የሚችል ደግሞ በሕይወቱ ያየ ሰው ብቻ ነው። ብዙ ሰዎች ክርስቲያን ነን እያሉ ስለዳግም ልደት ሲነገራቸው እንግዳ ይሆንባቸዋል። ስለሆነም ክርስቶስን ብቻ አዳኛቸው አድርገው ተቀብለው፤ ዳግመኛ ልደት አግኝተው፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲገቡ ለወገኖቻችን ወንጌል የምንሰብክላቸው ለዚህ ነው።

አይነ ሥውር ሰው የሚያይ በመስልም አለማየቱን የምናረጋግጠው በአጠገቡ ያሉትን ቀለማት ለይቶ ማሳየት ሲያቅተው ነው። በቃሉ አጥንቶ የቀለማት አይነቶችን ሊዘረዝር ይችላል። ዳግም ያልተወለደ ሰው ስለ ክርስቶስ ነገር ከመጽሐፍ ቅዱስ እየጠቀሰ ሲናገር ይችላል። ዳግመኛ ልደት ያላገኘ ሰው ክርስቶስን በህይወቱ አያውቀውምና በክርስቶስ ስለሚገኘው አዲስ ልደት እንግዳ ይሆንበታል። እውነቱን መረዳት የሚወድ ትሁት ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ፤ ዳግም መወለዱን እንዴት ማወቅ እችላለሁ? ብሎ ሊጠይቅ ይገባዋል። ዳግመኛ የተወለደ ሰው ዳግም ስለመወለድ ጥያቄ አይሆንበትም፤ በራሱ ህይወት ያውቀዋልና። ይህንን ማስረዳት የሚችሉ ዳግመኛ የተወለዱ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው /ዮሐ.1:12/። ዳግመኛ ተወልዶ አዲስ ፍጥረት መሆን የልምምድ ጉዳይ እንጂ የአእምሮ እውቀት ብቻ አይደለም። ከላይ እንደተጠቀሰው ማንም ሰው ስለኃይማኖቱ የአእምሮ

እውቀት ሊኖረው ይችላል። በሕይወቱ ያየው ነገር ከሌለው ራሱን ማስረጃ አድርጎ ማቅረብ አይችልም። እንደ ሰው የክርስትና ኃይማኖት ተከታይ ነኝ ብሎ፣ ከዚያም አልፎ የኃይማኖት መሪ ሊሆን ይችላል። ቢሆንም በክርስቶስ የሚገኘውን አዲስ ልደት በሕይወቱ ካላየ ስለ ክርስቶስ የሕይወት አዳኝነት በቂ ምስክር አይሆንም።

በውስጥ ደዋ የሚሰቃይ ሰው ወደ ሐኪም በሄድ ሐኪሙ አይቶ የሚያደነዝዝ መድኃኒት ሰጥቶት ድንኳልና ሃድ ሊለው ይችላል። ሰውየውም ሥቃዩ ስለቀነሰለት የዳነ መስሎት ድኛለሁ ሊል ይችላል። ውሎ አድሮ ግን ስቃዩ መቀስቀሱ አይቀርም። ቆይቶም ወደ ሞት ሊደርስ ይችላል። በተመሳሳይ ሁኔታ ብዙ ሰዎች በኃይማኖት ሥርዓት ተይዘው ይደነዝዙና ስለኃይማኖታቸው ግትር አቋም ይኖራቸዋል። በክርስቶስ ደህንነት ያገኘ ሰው ግን እንዲህ አይደለም፤ መዳኑን በራሱ ያውቀዋል፤ አዲስ ፍጥረት መሆኑን ይረዳል፤ ውሎ ቢያድርም ያው አዲስ ፍጥረት እንደሆነ ይቀራል። ድሮ የሚያውቁትም የኋለኛውን ሕይወቱን አይተው መሰወጡን ይመሰክራሉ። “ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው። አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ ሁሉም አዲስ ሆኗል” ተብሎ የተፃፈው ቃል የታመነ ነው /2ኛ ቆሮ. 5:17/። ስለሆነም ስለክርስቶስ ለመመስከር ብቁ የሚያደርገን አንዱ በሕይወታችን ያየነው ለውጥ መሆን እንዳለበት መገንዘብ ይኖርብናል።

3. የእግዚአብሔር ቃል መላት፦

እግዚአብሔር ቃሉ በሰው ቋንቋ እንዲፃፍ መፍቀዱ በረከት ነው። በድሮ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስ በጥቂት ሰዎች እጅ ብቻ ስለሚገኝ ብርቅ ነበር። ነገር ግን በዚህ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስ በየሰው ቋንቋ ተተርጉሞ ስለሚገኝ ማንም ሰው በቀላሉ ሊያገኘው ይችላል። የሚያሳዝነው ግን እንደዱሮ ዘመን እንደብርቅ አለመታየቱ ነው። ልብ ብለን ካስበን የአለም ሁሉ ፈጣሪ ሃሳቡን የገለበበትን መጽሐፍ ማግኘት እጅግ የሚያስደንቅ ይሆን ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ የሕይወት ቃል ነው። በእግዚአብሔር ቃል ስንሞላ በሕይወት ቃል ተሞላን ማለት ነው። ይህ ሲሆን የእግዚአብሔር ቃል በአንድ ወገን እኛንም ይሠራናል፤ በሌላ በኩል ደግሞ የሚሰሙንንም ይሠራል። ይህንን በደንብ

ለመረዳት እንድንችል የእግዚአብሔር ቃል የተመሰሰባቸውን ነገሮች ማየት እጅግ ጠቃሚ ነው።

ሀ. የእግዚአብሔር ቃል ድንጋይን እንደሚያደቅ መደሻ መመሰሉ /ኤር. 23:29/፦

ድንጋይ ጠንካራ ነገር ነው። ሆኖም መደሻ ሲያገኘው አይቋቋመውም። የሰው ልብ ደግሞ በድንጋይ ተመስሏል /ኤገዢ. 11:20 36:27/። ሰው ግን የልቡ ድንዳኔ እንደድንጋይ መጠንከሩን አያውቅም። ምንም እንኳን የሰው ልብ እንደ ድንጋይ የጠነከረ ቢሆንም የእግዚአብሔር ቃል ካገኘው ግን ያሸንፈዋል። ስለሆነም በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልተን ቃሉን ለሰው ስንናገር ቃሉ ድንጋይን እንደሚያደቅ መደሻ ሆኖ የሰዎችን ልብ ያደቅቃል።

የእግዚአብሔርን ቃል የፃፉ ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ነው /2ኛ ጴጥ. 1:20-21/። በእኛም የሚኖረው ያው አንድ መንፈስ ስለሆነ ቃሉን ስንናገር ቃሉ የእግዚአብሔር ቃል ሆኖ ከአንደበታችን ይጠጣል ማለት ነው። የሰውን ልብ ሊያቃና የሚችል ከእግዚአብሔር ቃል በስተቀር ምንም ነገር የለም። ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር ቃል ልብን ለማቅናት ይጠቅማል ብሎ የፃፈልን ለዚህ ነው /2ጢሞ 3:16-17/። በራሳችን ጥበብና በፍልስፍና ቃል ሰዎችን መመለስ አንችልም፤ ይልቁንም የባሰ እልከኞች እናደርጋቸው ይሆናል። የእግዚአብሔርን ቃል በቅንነትና በየዋህነት በንናገር ልባቸው ገራም እየሆነ ይሄዳል። የእግዚአብሔር ቃል ለሚጠፋት ሞኝነት ቢመስላቸውም የሚድኑትን ግን ያቃናል። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል በመላት ይኑርባቸው ተብሎ የተፃፈልን/ቆላ. 3:16/። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ቃል የተሞሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራሉና። /ኤር. 23:28/ ቃሉ ያለበት ቃሉን በእውነት ይናገራል” ተብሎ የተፃፈው ለዚህ ነው።

ለ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ እሳት፦

በዚህ በኤርሚያስ 23:28 ላይ “በውኑ ቃሉ እንደእሳት ድንጋይን እንደሚያደቅ መደሻ አይደለም” ይላል። መደሻና እሳት የሚመሳሰል ባህርይ የላቸውም። የእግዚአብሔር ቃል ግን በሁለቱም ተመስሎ

በሰው ሕይወት የተለያየ ሥራ እንዳለው ያሳያል። የእግዚአብሔር ቃል በመደሻ ተመስሎ በሰው ሕይወት ውስጥ የሚሠራውን ሥራ አይተናል። በእሳት ተመስሎ ደግሞ የሚሠራው የተለየ ሥራ እንዳለው አናያለን። እሳት ለማቃጠልና ለማጥራት ይጠቅማል። የሰው ልብ እንደድንጋይ ሲጠነክር የእግዚአብሔር ቃል እንደመደሻ ሆኖ ሲያገኘው ያደቀዋል። በሰው ልብ ውስጥ ደግሞ ገለባ አለ። ይህም የዚህ ዓለም ምኞትና ሃሳብ ነው። በኢሳያስ 33:11 ላይ “ገለባን ትፀንሳላችሁ አብቅም ትወልዳላችሁ” ማለቱ ፍሬ በሌለው በዚህ ዓለም ከንቱ ነገር መሞላታቸውን ሲገልጽ ነው። በኤርሚያስ 23:28 ላይ ከተሳፈው ጋር የሚመሳሰል ሃሳብ አለው። “የሚያልም” ነቢይ ሕልምን ይናገራል፤ ቃሉም ያለበት ቃሉን በአውነት ይናገራል።” ካለ በኋላ “ገለባ ከስንዴ ጋር ምን አለው” ይላል። በሐሰት የሚናገሩ ነቢያት ነበሩና የእነርሱ ህልም ገለባ መሆኑን ለመገለጽ ነው። ምክንያቱም የራሳቸውን ሃሳብ የሚናገሩ በመሆናቸው ነው።

ሰው በሌላ ነገር ሲሞላ እግዚአብሔርን መስማት ያዳግተዋል /ዘፀ. 5:9/። ሰው የሚጨነቀው ፍሬ በሌለው ሃሳብ ሲሞላ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ሲያገኘው ግን እንደ አመድ ያደርገዋል፤ ቃሉ እሳት ነውና። ይህንን የእግዚአብሔር ቃል ከተሞላን በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሆነን ለሰዎች ሥንፍገር ገለባ የሆነው ሃሳባቸው እየተቃጠለ ሲሄድ ያን ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል አጥርተው መስማት ይጀምራሉ። ገለባና ስንዴ ልዩነቱ እንደሚታይ ሁሉ የእግዚአብሔር ሃሳብና የራሳቸው ሃሳብ ልዩነቱ ይታያቸዋል። ስንዴን ትቶ ገለባን ማን ይመርጣል? ስንዴ ያልታያቸው ገለባን ይሰበስባሉና ስለሆነም በእግዚአብሔር እሳት ተሞልተን የእግዚአብሔርን ቃል መስበክ ይጠበቅብናል። ቃሉ ገለባን የሚያቀጥል እሳት ነውና።

ሐ. የእግዚአብሔር ቃል ከሁለት ወገን እንደተሳለ ሰይፍ፦

በዕብ. 4:12 ላይ “የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነውና፤ ነፍሱንና መንፈሱን፤ ጅማትንና ቅልጥምን እስኪለይ ድረስ ይወጋል የልብንም ስሜትና ሃሳብ ይመረምራል” ይላል። ሰይፍ ከእሳትና ከመደሻ የተለየ ሥራ አለው። ሰይፍ በስለቱ ይቆርጣል፤ ቅልጥምንና ጅማትን በሰይፍ

ስለት መለያየት ይቻላል። የእግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ ሰይፍ ነው። ስለሆነም የሰውን ስሜትና ሃሳብ ይመረምራል። የሰውን ልብ ተብቶ ሰላራውን ሰንሰለት ይቆርጣል። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነውንና ያልሆነውን ይለያል። ክርስቲያኖች ሆነው በውስጣቸው የሚመላለሰውን ሃሳብ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑንና አለመሆኑን መለየት የሚያቅታቸው አሉ። የእግዚአብሔር ቃል ሲገባ ግን ይለያየዋል። የእግዚአብሔር ቃል ህያው ነው፤ ስለሆነም ይሠራል፤ እውቀት ብቻ ሆኖ በሰው ውስጥ አይቀመጥም። ልብ ውስጥ ገብቶ ይመረምራል፤ ደግሞም ነፃ ያወጣል፤ ጠማማውን ልብ ያቃናል፤ ለመልካም ሥራ ያዘጋጃል፤ በጽድቅም መንገድ ይመራል /2ጢሞ 3:16-17/። ምክንያቱም ህያው ነውና።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በሙሉት በውስጣችን ሲኖር ጥቅሙ ሊጋራ ነው። በእንደ በኩል እኛንም ይሠራናል፤ በሌላ በኩል ደግሞ ለሌሎች ሥንፍገረው በውስጣቸው የተሰወረውን ሳይቀር ይመረምራል። እጃቸውን ለኢታ እስኪሰጡ አያሳርፋቸውም። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል በሙሉት በውስጣችን ካለ የማናሳናር የክርስቶስ ምሥክርኝ ለመሆን እንበቃለን።

4. ለነፍሳት የሚኖረን ፍቅር

ስለፍቅር ስናስብ ባጭሩ ጠቅሰን የምናልፈው አይሆንም፤ ጥቅሶችንም በመፃፍ የሚያበቃ አይሆንም። መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ የሚገልፀው ስለ ፍቅር ነው። ስለሆነም ከምሥክርነት ህይወት ጋር በተያያዘ ሁኔታ ብቻ መጥቀሱ በቂ ይሆናል። የምንመሠክረው ፍቅር ስለሆነው ስለ ክርስቶስ ነው። ይህንን በተመለከተ ቀደም ሲል በመጠኑ ተጠቅሷል። ፍቅራችን የሚመነጨው ከክርስቶስ መሆኑን ማወቅ ይገባናል። እርሱ ነፍሱን እስኪሰጥ ሰውን ሁሉ እንደወደደ እኛም ሰሰው ሁሉ ፍቅር ሊኖረን ይገባል። ፍቅር የሌለው እግዚአብሔርን አያውቅም ተብሎ ተጽፎልናል /1ዮሐ. 4:8/።

እግዚአብሔርን የማያውቅ ደግሞ ስለ ክርስቶስ መመስከር አይችልም። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። መልዕክቱም የፍቅር መልዕክት ነው፤ ስለሆነም እኛን በፍቅር ሞልቶ የፍቅር መልዕክት ይዘን እንድንሄድ

ነው የጠራን። እንግዲህ የምንመሰክርላትን ክርስቶስን የምንወደው ከሆነ፤ የምንመሰክርላቸውንም ሰዎች የምንወዳቸው ከሆነ፤ ሁሉቱን ማገናኘት አይከብደንም።

ሰውን ለመማረክ እንደፍቅር አስተማማኝ ብርቱ ኃይል የለም። ኑጋሚን ሩትን የማረከችው በፍቅር፤ ነው/ሩት 1:16-17። ዮናታን በዳዊት የተማረከው በፍቅር ነው /1ኛ ሳሙ 18:1። የሰው ፍቅር እንኳን ይህንን ያህል ብርቱ ከሆነ የእግዚአብሔር ፍቅር ደግሞ ምን ያህል የበረታ እንደሆነ ልናውቅ ይገባናል። እንዲያውም የእግዚአብሔር ፍቅር ከመታወቅም የሚያልፍ እንደሆነ በኤፌ.3:17-19 ላይ እንዲህ ተጽፎአል "የእናንተ ሥርና መሠረት በፍቅር ይሰናድዳል። ዘንድ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ሰፋቴና ርዝመቱ ከፍታውም ጥልቀቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል ከመታወቅም የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ እስከ እግዚአብሔር ፍቅር መላት ደርሳችሁ ትሞሉ ዘንድ" ይላል። ይህ ፍቅር በውስጣችን ከፈሰሰ እንዳች አይደለም ትንሙን /ሮሜ 5:5። ስለዚህ ሰዎችን እያፈቀርናቸው ካቀረብናቸው ወደ ክርስቶስ በቀላሉ እንማርኳቸዋለን።

የተበጣጠሰ መረብ አሳዎችን ይዞ አያቆይም። እንዲሁም ያለ ፍቅር የሚሰበክ ወንጌል ኃይል የለውም። በአሁኑ ጊዜ አዳዲስ ነፍሳት ወደቤተክርስቲያን እየመጡ የማይቆዩት ለዚህ ይሆን? በአሥራ ዘጠኝ ስልሳዎቹ የመጀመሪያ ዓመታት እንደአሁኑ ጊዜ ነፍሳት በብዛት ወደ ቤተክርስቲያን መምጣት አይችሉም ነበር። የመጡ ደግሞ መውጣት አይችሉም፤ ያኔ መረባችን አዲስና ጠንካራ ነበርና።

አስቲ እናስብ! ሳንወዳቸው ብንመሰክርላቸው እንዴት ወደ ክርስቶስ ልንማርኳቸው እንችላለን? በፍቅር ካቀረብናቸው የማንማርኳቸው ደግሞ አይኖሩም። ሰው ሁሉ የፍቅር ረሀብተኛ ነው። እውነተኛ ፍቅር ያለው እኛ ዘንድ ነው። እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ የራሱን ፍቅር በልባችን እናስሷልና /ሮሜ 5:5። እኛ ካላቀዘቀዘነው በስተቀር የእግዚአብሔር ፍቅር ሁልጊዜም ትኩስ ነው። ለክርስቶስ ምስክሮች ለመሆን የሚያበቃን ይኸው ነው።

5. መንፈስ ቅዱስን መቀበል

ስለ መንፈስ ቅዱስ ቀደም ሲል ተጠቅሶአል። ስለሆነም በዚህ ርዕስ በመጠኑ መጥቀስ በቂ ይሆናል። በአዲስ ኪዳን ለየትኛውም አገልግሎት ብቃትን የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነውና /2ኛ ሮ. 3:5-6። በተለይም ስለክርስቶስ ለመመስከር ስንነሳ በውስጣችን ሆኖ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ጌታ ተናግሯል /ሉቃ. 12:12። ስለሆነም ያለመንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ ምስክሮች ለመሆን አለመብቃታችንን በጥብቅ መገንዘብ ይኖርብናል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ላይ መምጣቱ ዋናው ምክንያት ስለ ክርስቶስ መመስከር እንድንችል ነው።

በምድር ስላለው ማናቸውም ነገር በቂ ጥናት አድርገን ለመናገር እንበቃ ይሆናል። ክርስቶስ ግን ማንም ሊደርስበት በማይችል ብርሃን ውስጥ ይኖራል። እርሱን የሚያውቅ ከእርሱ ዘንድ የሚመጣው መንፈስ ቅዱስ ነው። ስለሆነም መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ክብር ወደ እኛ እያመጣ ስለ እርሱ እንድንመሰክር የሚያበቃን እርሱ ነው /ዮሐ. 16:14 2ኛ ቆሮ. 12:3-4። ወደፊትም ስለ መንፈስ ቅዱስ ድርሻ የምናየው ነገር ይኖረናል። መንፈስ ቅዱስ የማይሳተፍበት፤ እኛ በራሳችን የምናደርገው ነገር የለምና። ደግሞም ስለመንፈስ ቅዱስ በየርእሱ ማንሳት የሃሳብ መደጋገም አለመሆኑን ማስታወስ አወዳለሁ።

VI. በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የተሻለ የሆነበት ምክንያት፡

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ ብሎ ካዘዘበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዘመናችን ድረስ ወንጌል በተለያየ መንገድ እየተሰበከ ነው። ጌታ ደግሞ እስኪመጣ ድረስም ይቀጥላል። በተለይም በዚህ በምንኖርበት በመጨረሻው ዘመን ሥልጣኔ ባስገኘው ዘዴ ሁሉ በመጠቀም ወንጌል እየተሰበከ ነው። ስለሆነም በቴሌቪዥን፣ በሬዲዮ፣ የጀማ ስብከቶችን በማዘጋጀት፣ እንዲሁም መጽሔቶችና ካሴቶችን በማሰራጨት ከፊት ይልቅ ወንጌል በዓለም ሁሉ እየተዳረሰ ነው። በእነዚህ መንገዶች ወንጌል የሚሰበከውን ያህል ውጤቱ ምን ያህል ነው? ቢባል ብዙ የሚያነጋግር ይሆናል።

ጥናቶች እንደሚያሳዩትና አኔ በአገልግሎት ዘመኔም እንዳየሁት ከሆነ፣ በአጭር ጊዜ ከፍተኛ ውጤት ያለው የወንጌል ሥርጭት ስልት በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ መሆኑ የተረጋገጠ ነው። በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የምንለው ሰዎችን በግንባር ቀርቦ ስለክርስቶስ የመመስከር ዘዴ ነው።

ይህ ዓይነቱ አሠራር ቃርሚያ መቃረም ቢመስልም ውጤቱ ግን ከሁሉ የተሻለ ሆኖ ተገኝቷል። እነዚህ ከላይ የተጠቀሱትን መንገዶች መጠቀም አስፈላጊ ቢሆንም፣ በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ በብዙ መልኩ የተሻለ የሆነበት ምክንያቶች አሉ።

1. አባላት ሁሉ የሚሳተፉበት መንገድ በመሆኑ፡

ክርስቲያን የሆነ ሁሉ ስለክርስቶስ መመስከር ኃላፊነት እንዳለበት ከጀማሪው በሚገባ ተመልክተናል። ስለሆነም የቤተክርስቲያን አባላት ሁሉ ኃላፊነታቸውን እንዲወጡ የሚያስችል በመሆኑ አዎንታዊ ተጽዕኖ አለው። ከላይ የተጠቀሱት ወንጌል የማሰራጨ መድረኮች የሚያሳትፉት ጥቂት ሰዎችን በመሆኑ፣ ብዙዎችን ስለሚያዘናጋ በራሱ አሰታዊ ተጽዕኖ አለው።

በአሁኑ ጊዜ በሀብት በበለፀጉ አገሮች የሚኖሩ ክርስቲያኖች ወንጌልን በነፍስ ወከፍ ማዳረስ ቸል ያሉበትም ምክንያት ይህ ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው ሥልጣኔ ያስገኘውን መንገዶች በመጠቀም ወንጌል ለመስበክ የታደሉ ቢሆንም የቤተክርስቲያን ዕድገት በብዙ መልኩ እያሸቆለቆለ ነው። በአንድ መልኩ ብልጽግና ብዙውን ሰው ገልልተኛና ብቸኛ አድርጎታል። ሰው ጊዜውን የሚያሳልፈው ከሰው ጋር መሆኑ ቀርቶ ከኮምፒውተር ጋር ሆኗል። ይህ ሁኔታ ሕፃናትንም ጭምር ተቆጣጥሯል። ስለዚህ ሰው ከሰው ጋር በግንባር መገናኘቱ እየጠበበ ስለመጣ በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ለመመስከር አዳጋች ሆኗል።

በሌላ በኩል ደግሞ የቤተክርስቲያን አባላት በመድረክ የሚያገለግሉትን በኃብታቸው በመደገፋቸው ወንጌል መስበክ የጥቂት ሰዎች ኃላፊነት አድርገው እንዲያዩ አድርጓቸዋል። የወንጌል አገልግሎት በሁሉ አቅጣጫ እንዲሰፋፋ በኃብት መደገፉ እጅግ አስፈላጊ ቢሆንም ስለክርስቶስ ወጥተን ለመመስከር ምንም ነገር ሊያዘናጋን አይገባም። በቴሌቪዥንና በሬዲዮ ወንጌልን መስበክ በአንድ ጊዜ ብዙ ሰዎችን ለመድረስ አመቺ ይመስላል። ነገር ግን በዚህ መንገድ ወንጌል ሰምተው ወደ ጌታ መምጣታቸውን የሚመሰክሩ በጣም ጥቂቶች ናቸው። የጥቂት ሰዎችን ምስክርነት ከሚገባ በላይ እጋኖ ማቅረብ ደግሞ ሌሎች የተሻሉ ስልቶች እንዳሉ ለማየት እንዳይችል አሉታዊ ተጽዕኖ ያደርጋል። ይሁን እንጂ ወንጌልን ለማሰራጨት አዳጋች በሆኑባቸው አገሮች እነዚህን መንገዶች መጠቀም እጅግ አስፈላጊ መሆኑን አንዘነጋውም።

ምዕራባውያን ግን ብዙ ዘመን በቴሌቪዥንና በሬዲዮ እየሰሙ በመቆየታቸው ልባቸው እየደነዘዘና ጆሮአቸው እየፈጠዘ መጥቷል። ከዚህም በተጨማሪ ቴሌቪዥንን የውድድር መድረክ በማድረጋቸው ብዙዎች መስማት ተሰላችተዋል። ምዕራባውያን በነፍስ ወከፍ ወንጌል ማዳረስ ባህል አድርገው ቢይዙት ኖሮ አለምን መለወጥ በተቻላቸው ነበር። ዛሬ ግን ወንጌል የሚያስፈልጋቸው እነርሱ ሆነዋል። የወንጌል አገልግሎት ለመድረክ ሰዎች የሚተውት ከሆነ እነርሱ ሲያልፉ የጀመሩት ሁሉ ይቆማል። አገልግሎት ደግሞ እንደሀብት ለሌላው የምናወርስው አይደለም። ሁሉም በተሰጠው ፀጋ እንዲያገለግል ተጠርቷል። ስለሆነም ሁሉም የራሱን ኃላፊነት ሊወጣ ግድ ነው።

ሁሉም በግሉ ተጠያቂ ነው። እንዲሁም የሌላውን ኃላፊነት መፈፀም አይችልም። ስለዚህ አባላት ሁሉ ኃላፊነታቸውን እንዲጠብቁ ማስማራት ከወንጌል ባለአደራዎች ይጠበቃል።

2. የተመሰከረላቸውን ክትትል ለማድረግ ያመቻል፡-

ሕፃናት እንደተወለዱ እርዳታ ያስፈልጋቸዋል፤ አለበለዚያ ሊያድጉ አይችሉም። አትክልት ተክለን ካልተንከባከብነው አረም ይውጠዋል። በመንፈሳዊ ሃይት ያለውን ሁኔታ ተፈጥሮም ያስተምረናል። ስለሆነም አዲስ የተመሰከረላቸውን ነፍሳት ካልተከታተልናቸው በማግስቱ ወደመጡበት ሊመለሱ ይችላሉ።

በነፍስ ወከፍ ወንጌልን መመስከር ከሌሎች ስልቶች ይልቅ የተሻለ የሆነበት አንዱና ትልቁ ነገር እዚህ ላይ ነው። ያላያናቸውን ሰዎች ብንሰብካቸው ልንከታተላቸውና ልናሳድጋቸው አንችልም። ነገር ግን በግንባር አግኝተን የመስከርነላቸውን ተግባር ከተከታተልናቸው ወደኋላ የመመለሳቸው አጋጣሚ በጣም የጠበበ ይሆናል። በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የተሻለ የሆነበት ምክንያት አንዱ ይህ ነው ማለት ነው። ሆኖም በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የተሻለ ውጤት እንዳለው ለማሳየት እንጂ ሌሎችን ስልቶች ለመንቀፍ የተሰነዘረ ሃሳብ አይደለም። የተሻለ ውጤት ለማግኘት ሁሉንም መንገድ አነፃጽሮ የተሻለውን መያዝ ደግሞ ጥበብ ነው።

ወንጌልን ስንሰብክ ትኩረት ማድረግ ያለብን ብዙ ፍሬ ማግኘቱ ላይ መሆኑን አለበት። ዘር ዘርተን ፍሬ የማናገኝ ከሆነ ማባከን ይሆናል። የተሻለ ምርት ለማግኘት የተሻለ ዘዴ መጠቀም አስፈላጊ ነው። መዝራት ብቻ ባቂ አይሆንምና፤ ከዘራን በኋላ ደግሞ እንክብካቤ ማድረግ ይጠበቅብናል። እንዲህ ሲሆን የመከፋ ጌታ ሲመጣ ጉተራው ሞልቶ ሲያገኘው ደስ ይለዋል። የተመሰከረላቸውን ጌታን የተቀበሉትን ክትትል ስለማድረግ ወደፊት በሰፊው የምናይደው ስለሆነ በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የተሻለ መንገድ የሆነበትን ምክንያት ለመግለጽ እነዚህን ነጥቦች ማስፈር በቂ ይሆናል።

3. የተመሰከረላትን ሰው ለመጠየቅና የበለጠ ለመረዳት እድል ያገኛል፡-

በአየር የምንሰብካቸው ሰዎች እኛን ይሰማሉ አንጂ ያልተረዱትን ወዲያውኑ ለመጠየቅ ዕድል አይኖራቸውም። ከነጥቂያቸው ወዲያው ውጣኔ ማድረግ አይችሉም። ውለው ሲያድሩ ደግሞ ውስጣቸው እየቀዘቀዘ ይሄዳል። በነፍስ ወከፍ ወንጌልን መመስከር ግን ይህንን ሁሉ ችግር ያቃልላል።

በአሁኑ ወቅት የክርስትና ኃይማኖት ዓይነቱ ብዙ ሆኗል። ሁሉም የእኔ የተሻለ ነው ይላል። ብዙዎች ወደ እውነተኛ ሕይወት መምጣት ያቃታቸውም ከዚህ የተነሳ ነው። ብዙ ምርጫ ካለ ግራ መጋባት አለ። በእንደዚህ ሁኔታ ግራ የተጋቡትን አግኝቶ ለማቃናት፤ ብሎም አቅጣጫ ለማስያዝ ሰዎችን በግንባር አግኝቶ መመስከር፤ ያልተረዱትን ነገር ለመጠየቅና ለመረዳት እድል ስለሚኖራቸው፤ ይህን መንገድ መጠቀም ነፍሳት ወደ ጌታ አንዲመጡ ለመርዳት ያስችላል።

4. በጊዜያዊ ስሜት ሳይገፋፋ አስበው ለመወሰን ያስችላቸዋል፡-

ታላላቅ የወንጌል ስብሰባ በሚደረግበት ጊዜ የሰውን ስሜት የሚያጋግሉ የተለያዩ ነገሮች ይከሰታሉ። ሰዎች ጌታን እንዲቀበሉ ጥሪ ሲደረግ ከብዙዎች ጋር ወደ መድረክ ለመሄድ መገፋፋት ይኖራል። በማግስቱ ያጋጋላቸው ሁኔታ ስለማይኖር ፀንተው አይቆሙም። በነፍስ ወከፍ ወንጌል መመስከር የስሜት መጋገልን አይፈጥርም። የተመሰከረላቸው አስበው ለመወሰን ያስችላቸዋል። ሰው አስቦና ተረድቶ የወሰነውን ነገር በቀላሉ አይተውውም። ከዚህም ጋር ደግሞ ክትትል ስለሚደረግላቸው ፀንተው ለመቆም ያላቸው ዕድል ከፍተኛ ይሆናል።

5. ከሁሉም በላይ በአጭር ጊዜ ብዙ ሰዎች ለመድረስ ያስችላል፡-

የዚህ መጽሐፍ ዋና መልዕክት ያለው እዚህ ነጥብ ላይ ነው። ቀደም ሲል እንደተገለፀው ሰዎችን በየግላቸው መስከሮ ማምጣት የማይጠራቀም የቃርሚያ ሰራ እንደሚመስል ተጠቅሷል። ከዚህ ይልቅ የስብከት ችሎታ ያላቸውን አገልጋዮች በመጠቀም በአንድ ጊዜ ብዙ

ሰዎችን ማፈስ እንደሚቻል ብዙ ክርስቲያኖች ያስባሉ። ስለሆነም ብዙ ቤተክርስቲያናት ኮንፍረንስን ማዘጋጀት ላይ የሚያተኩሩት ከዚህ የተነሳ ነው። ኮንፍረንሶችን ማዘጋጀት ለመንፈሳዊ መነቃቃት አስፈላጊ ቢሆንም አዳዲስ ነፍሳትን ወደጌታ ለማምጣት በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ የበለጠ ውጤት ያለው መሆኑን እኔም በአገልግሎት ዘመኔ አረጋግጧለሁ።

በ1980ዓ.ም. /በኢትዮጵያ አቆጣጠር/ በአንድ ወንድም ቤት ለአገልጋዮች ተከታታይ ትምህርት አሰጥ ነበር። አንድ ቀን አብሬያቸው እየፀለይኩ እያለ በፊቱ የተከማቸ አሸዋ አያለሁ። ይህ አሸዋ የታጠበና ሊቆጠር የሚችል እንጂ እንደትቢያ ያለ አሸዋ አልነበረም። የእግዚአብሔር መንፈስ ተነስና ይህንን አሸዋ አፈስ አለኝ። ወዲያው ያ አሸዋ የኢትዮጵያ ህዝብ ሆኖ ይለወጥብኛል። ለእኔም ያንን አሸዋ በቀላሉ ማፈስ እንደሚቻል ያህል የኢትዮጵያን ሕዝብ በወንጌል ለመድረስ የምችልበት እምነትና ኃይል የእግዚአብሔር መንፈስ ሞላኝ። እኔም ለማንም ሳልናገር ፀሎታችንን ስንጨርስ ወደ ቤቴ ሄድኩ። ስብሰባ የምናካሄድበት የቤቴ ባለቤት በማግሥቱ ጠዋት ደወለልኝና ትላንት ስንፀልይ እግዚአብሔር እንደህ ተናግሮኛል፡- “ራዕዩ ወደ ፍፃሜው ይቸኩላል፤ እርሱም አይዘገይም ይልሃል እግዚአብሔር” አለኝ። እኔም ስንፀልይ እግዚአብሔር ያሳየኝን ራዕይና መንፈስ ቅዱስ የተናገረኝን ነገርኩት። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ አንዲት አህት በማለዳ መጥታ ሌሊቱን ስፀልይ ነው ያደርኩት፤ እግዚአብሔር የተናገረኝን ልንገርህ ብላ በወቅቱ የነበረው የደርግ መንግሥት እንዴት እንደሚወድቅና ቀጣዩ መንግሥት እንዴት ሥልጣን እንደሚይዝ ብዙ ዝርዝር ነገር ከተናገረኝ በኋላ “ወንጌል በዚች ምድር በነፃነት ይሰጣል፤ ይህ የፀሎታችሁ መልስ ነው፤ ሕዝቤ ግን ይረሳኛል፤ አንተ ግን ተነስ ይህንን ሕዝብ አፈስ ጉተራዬ ሰፊ ነው ይላል እግዚአብሔር” የሚል መልዕክት አመጣች።

በዚያን ወቅት በዘመናችን ወንጌል በነፃነት የምንሰብክበት ዘመን ይመጣል ብለን የማናስብበት ጊዜ ነበር። ሆኖም ልቤ በሰቀቀን ተሞላ። እውነት በዘመናችን ወንጌልን በነፃነት እንሰብክ ይሆን? ብዬ አስብኩ። ታዲያ ለሁለት ወራት ያህል በፀሎት ላይ ስሆን ያ አሸዋ በፊቴ ይመጣና ያንን አሸዋ በቀላሉ ማፈስ እንደሚቻል የኢትዮጵያን

ሕዝብ በወንጌል ማፈስ የምችልበትን ኃይል የእግዚአብሔር መንፈስ ይሞላኝ ነበር።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ የራሴን ኑሮና የአገራቱን ሁኔታ ሳስብ በአደቃቸኝነት ልቤ ይሞላ ነበር። ሆኖም ቀንና ለሊት አእምሮዬ በዚህ ጉዳይ ተይዞ ቆየ። አንድ ቀን ምሳ እየበላሁ ከመጽሐፍ መደርደሪያ ውስጥ አንዲት ትንሽ መጽሐፍ እጄ እንዳመጣልኝ አወጣሁና ውስጧን ገለጥ አድርጌ ማየት ጀመርኩ። መጽሐፍዋ Personal Evangelism የምትል ሲሆን፤ በጣም ትንሽ ገጽ ያላት መጽሐፍ ናት። በነፍስ ወከፍ ወንጌልን ማዳረስ ከየትኛውም የወንጌል ሥርጭት ሥልት የተሻለ መሆኑን በሚከተለው ሁኔታ ታሳይ ነበር።

ለምሳሌ፤ በአንድ ከተማ ውስጥ 3,000,000 ሰዎች ቢኖሩና አንድ የታጠቀ ሰባኪ በየዓመቱ አንዳንድ ሺህ ሰዎችን ወደጌታ ለማምጣት ቢችል የሚወስድበት ጊዜ ሦስት ሺህ ዓመት እንደሚሆን ያሳያል። ነገር ግን በዚህች ከተማ ውስጥ አንድ መቶ ክርስቲያኖች ቢኖሩና እያንዳንዳቸው በዓመት አምስት አምስት ነፍሳትን ወደጌታ ቢያመጡ እነኚህ ወገኖች ሦስት ሚሊዮን ሰዎችን ወደጌታ ለማምጣት የሚወስድባቸው ጊዜ ከስድስት ዓመት ያነሰ መሆኑን በሚከተለው ሁኔታ ያሳያል።

- 1ኛ ዓመት $100 \times 5 = 500 + 100 = 600$ ሆኑ ማለት ነው፤
- 2ኛ ዓመት $600 \times 5 = 3000 + 600 = 3,600$ ሆኑ ማለት ነው፤
- 3ኛ ዓመት $3,600 \times 5 = 18,000 + 3,600 = 21,600$ ሆኑ ማለት ነው፤
- 4ኛ ዓመት $21,600 \times 5 = 108,000 + 21,600 = 129,600$ ሆኑ ማለት ነው፤
- 5ኛ ዓመት $129,600 \times 5 = 648,000 + 129,600 = 777,600$ ሆኑ ማለት ነው፤
- 6ኛ ዓመት $777,600 \times 5 = 3,888,000 + 777,600 = 4,665,600$ ሆኑ ማለት ነው፤

ይህን አሰራር ሳይ እግዚአብሔር የተናገረኝን ያህል ውስጤ በደስታ ተሞላ። ስለሆነም ከዚች መጽሐፍ ጥቂት ሃሳቦችን ወስጄ እያስፋፋሁ በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት ሥልጠና መስጠት ጀመርኩ። በመድረክ ላይ ሆኜ ሳስተምር ይህንን ራዕይ ያየሁበት ዕለት መንፈስ ቅዱስ በላዬ መጥቶ እንደነበር ዓይነት በላዬ ይወርድ ነበር። ሕዝቡ በዚያው ኃይል

ይሞላ ነበር። ሥልጠናውን ሰጥቼ ስጨረስ ሕዝቡ ሁሉ በዓመት የተወሰኑ ነፍሳትን ወደ ጌታ እንዲያመጡ ቃል አስገባቸው ነበር።

በእርግጥ ጌታ እንዳለው ሕዝቡን ማፈስ ጀመርን። የማገልገልባት ቤተክርስቲያን በሁለት ዓመት ውስጥ አራት መቶ ፕርሰንት ያህል አደገች። ከዚያ በኋላ በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት እየሄድኩ ማሰልጠን የማይቻል ሆነ፤ ምክንያቱም አጥቢያዎቹ እጅግ ጨመሩ የእግዚአብሔር መንፈስ ሌላ አሰራር አሳየኝ ይህም “የዓመት ፈቃድ ለጌታ” በሚል መርህ ተምሮ ለማስተማር ፈቃደኛ የሆኑትን ወገኖች አሰልጥኖ የዓመት ፈቃዳቸውን ለወንጌል ሥራ በመስጠት በየአጥቢያ ቤተክርስቲያን እየሄዱ በተመሳሳይ ሁኔታ ሥልጠና እንዲሰጡ ማድረግ ነበር።

በዚህ መሠረት ከሞያውም አንፃር እንዲሁም በቂ የዓመት ፈቃድ ያላቸው መምህራን እንደሆኑ አሰብኩ። በዚህ አገልግሎት ለመሳተፍ ፈቃደኛ የሆኑ ብዙዎች ቢሆኑም ከአቅም አንፃር በ1988ዓ.ም. ሥልጠና የተሰጣቸው በሁለት ቡድን 129 ብቻ ነበሩ። ስልጠናውን የወሰዱ ሪፖርት እንዲያደርጉልን ቅጽ ተሰጥቷቸው ነበርና በእነዚያ ሁለት ወር ውስጥ እያንዳንዳቸው ከአምስት እስከ ዘጠኝ በአጥቢያ ቤተክርስቲያናትና በሥራቸው ባሉ ሕብረቶች በመዘዋወር ሥልጠና ለመስጠት በቅተው ነበር። ሥልጠናውን እየሰጠን ሳለ ብዙዎች ይህ ራዕይ ከእግዚአብሔር መሆኑን እየመሰከሩ ቤተክርስቲያን በጀት ቢያጥራትም እኛ ትራንስፖርታችንን ችለን ለማገልገል እንፈልጋለንና አባካችሁ ይህ ኘርግራም እንዳይቆም ብለው በብርቱ ይማፀኑ እንደነበር አስታውሳለሁ። ይህንን ምስክርነት የጠቀስኩበት ዋናው ምክንያት ይህ ስልት በአገራችንም የተፈተነና ውጤት ያለው መሆኑን ለማሳየት ነው።

የወንጌል ሥራ ከእግዚአብሔርም ከሰውም ጋር በመተባበር የምንሰራው መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ያስገነዝበናል /1ቆሮ. 3:5-9/። የወንጌል ሥራ በአንድ አቅጣጫና በአንድ መንገድ ብቻ የሚሰራ አይደለም። አሰራሩ ልዩ ልዩ ይሁን እንጂ በሁሉም የሚሰራ የእግዚአብሔር

መንፈስ አንድ ነው፤ ጐተራውም አንድ ነው። ቢሆንም እያንዳንዱ ክርስቲያን የተሰጠውን አገልግሎት በብቃት ለመወጣት የሌለው ሰው ድጋፍ ያስፈልገዋል። በዚህ ረገድ በአገራችን ላለው የወንጌል ሥራ ሽክምና ራዕይ የተሰጣቸው ወገኖች የየድርሻቸውን ለመወጣት ጥረት ሲያደርጉ ማየት እጅግ ያስደስታል። ስለሆነም ሁሉም የተሰጠውን ራዕይና ሽክም በብቃት ለመወጣት እንዲችሉ የወንጌል ባለአደራ የሆኑ ወገኖች ሁሉ መደጋገፍ ያስፈልጋቸዋል። እንዲህ ከሆነ በተባለው ጊዜ ውስጥ የኢትዮጵያን ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለማምጣት እንደሚቻል ለመረዳት ያስችላናል።

እንግዲህ ከላይ በተጠቀሰው መሠረት ውጤት ለማግኘት ከታሰበ ክርስቲያኖች ሁሉ ለከተሉት የሚገባ መመሪያ አለ እርሱም “የተወለደ ሁሉ ይውለድ” የሚል ነው። መዋለድ የተፈጥሮ ሕግ ነው። የተፈጥሮ ሕግ ሲባል እግዚአብሔር የፈጠረው ሥርዓት ለማለት ነው። ስለሆነም ጤናማ ሆኖ የተወለደ ሁሉ የመውለድ አቅም አለው። በወንጌል መዋለድ ደግሞ መንፈሳዊ ሕግ ነው። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ጤናማ የሆነ ክርስቲያን መንፈሳዊ ልጆችን መውለድ አለበት። በወንጌል የተወለድን ሁላችን በተመሳሳይ ሁኔታ በወንጌል ሌሎችን ልንወልድ እንችላለን። በሥጋ የምንወልዳቸው የተወሰኑ ልጆችን ነው። በወንጌል ግን ብዙ ልጆችን መውለድ እንችላለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋ የወለዳቸው ልጆች የሉትም፤ ነገር ግን በወንጌል ለወለዳቸው ራሱን እንደአባት አድርጎ በመቁጠር እንዲህ ይላል “በክርስቶስ አእላፋት ሞግዚቶች ቢኖሩክቸው፤ ብዙ አባቶች የሉክቸውም፤ እኔ በክርስቶስ ኢየሱስ በወንጌል ወልጄክችኋለሁና እንግዲህ እኔን የምትመለሱ ሁኑ ብዬ እለምናችኋለሁ” /1ኛ ቆሮ.4:15-16/። በወንጌል የምንወልዳቸው ልጆች ብቻ ሳይሆኑ አክሊሎቻችንም ናቸው /ፊል. 4:1/። ይኼ ሚስጢር የገባው በወንጌል የተወለደ እርሱም ሌሎችን በወንጌል ይወልዳል።

በወንጌል የምንወልዳቸውን በወንጌል እናሳድጋቸዋለን። ሰው በዕድሜው እየገፋ ሲሄድ በሥጋ ልጆችን ማፍራት ያቆማል። መንፈሳዊ አሰራር ግን ከዚህ የተለየ ነው። በመዝሙር 92:12-14 እንዲህ የሚል ቃል

አለ "ዓድቅ እንደ ዘንባባ ያፈራል፤ እንደ ሊባኖስ ዝግቦ ያድጋል፤ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል በአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ። ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ፤ ደስተኞችም ሆነው ይኖራሉ" ይላል። ዘንባባ ከጅማሬው ጊዜ ይልቅ እየቆየ ሲሄድ ብዙ ፍሬ ያፈራል። በተመሳሳይ ሁኔታ የእግዚአብሔር ሰዎች በእግዚአብሔር ቤት እየቆዩ በሄዱ ቁጥር ብዙ ፍሬ ለማፍራት እድል አላቸው። በተለይም "በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ" የሚለው ቃል ይህንን ያመለክተናል።

ከላይ እንደተመለከትነው ሰው በእድሜው እየገፋ ሲሆን በሥጋ ልጆችን የማፍራት አቅም አይኖረውም። በመንፈሳዊ ሁኔታ ግን የበለጠ የሚያፈራ በሽምግልና ዘመኑ ይሆናል ማለት ነው። በሽምግና ዘመን የምናፈራቸው መንፈሳዊ ልጆች ዕድገታቸው ሚዛኑን የጠበቀ ይሆናል። ልጆች ወላጆቻቸውን እንደሚመስሉ ሁሉ በወንጌል የምንወልዳቸው የሚመስሉት እኛን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌል የወለዳቸውን እኔን የምትመስሉ ሁኑ ያላቸው /1ቆሮ.4:15-16/። የሽምግልና ሕይወት በብዙ ተመክሮ ውስጥ ያለፈ ስለሆነ የሰከነ ሕይወት ይኖረዋል። ከእግዚአብሔር ጋር ተጣብቀው ብዙ ዓመት በእግዚአብሔር ቤት የቆዩ ክርስቲያኖች በሕይወታቸው የታመቀና የከበረ ኃብት መኖሩን መዘንጋት የለብንም። እነርሱም ይህን ተገንዝበው "ዓድቅ እንደዘንባባ ያፈራል፤ ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግና ያፈራሉ" የሚለውን ቃል አስበው ብዙ ፍሬ ለማፍራት መጣደፍ አለባቸው። ይህንን እድል ማግኘት ምንኛ መታደል ነው! የማያስተውሉ ግን አይጠቀሙበትምና መካን ሆነው ሊቀሩ ይችላሉ። በወንጌል የምንወልዳቸው የእግዚአብሔር ልጆች ይሆናሉ፤ ደግሞም በሰማያዊው አገር አብረውን ለዘለዓለም እንዲኖሩ ካስብን ብዙ ልጆች እንድናፈራ ለወንጌል ሥራ የበለጠ እንድንተጋ ያደርገናል። ስለሆነም በወንጌል የመዋለድን ሥርዓት ክርስቲያኖች ሁሉ እንዲያውቁት አጥብቀን ልናስተምራቸው ይገባል።

VII. ወንጌልን ስናዳርስ ከእኛ ጋር ተጓዳኝ ሆነው የሚሰሩ እነማን ናቸው?

ወንጌልን ለማሰራጨት ታዋቂ ዝነኛ ከሆኑ ሰዎች ጋር ብንሰለፍ በጣም ደስ ይለናል። በእርግጥ ለማናቸውም ሥራ ሰዎች ያስፈልጉናል። በተለይም ችሎታና ሥልጠና ካላቸው ሰዎች ጋር ለመስራት እድል ስናገኝ ድፍረት ይሰማን ይሆናል። ቢሆንም የሰዎች ኃይልና ችሎታ ውስን ነው። እንግዲህ ወንጌልንም ስናሰራጭ አብረውን የሚጉዳችንን በቅድሚያ ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው።

1. የወንጌል ባለቤት የሆነው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አብሮን ነው ፡-

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌልን ለአለም ሁሉ ስበኩ ካለ በኋላ እስከአለም ፍፃሜ ድረስ እኔ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አሆናለሁ ብሏል /ማቴ.28:18-20/ ማር.16:15-20/። እኛን ቢልከንም በምንሄድበት ሁሉ አብሮን አለ። ከእኛ ጋር ሆኖ የሚሰራው ምንድነው ብንል የሚያምኑትን በማዳን ቃሉን ማጽናት ይሆናል።

በማርቆስ 16:20 ላይ "ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሰራ ነበር" ካለ በኋላ "በሚከተሉትም ምልክቶች ቃሉን ያህና ነበር" ይላል። ስለሆነም እኛ ወንጌልን ስንሰብክ የሚያምኑትን ማዳን የእርሱ ሥራ ይሆናል።

እንግዲህ የወንጌል አገልግሎትን በተመለከተ ሰዎች ከእኛ ጋር ባይሆኑም በሥፍራና በጊዜ የማይወስነው ጌታ ከእኛ ጋር ይሆናል ማለት ነው። በሺህ ሰዎች ታጅበን እርሱ ከእኛ ጋር ካልሆነ ፍሬ ላይኖረን ይችላል። በሰዎችና በሁኔታዎች እንዳንታመን "ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና" በማለት አስጠንቅቆናል /ዮሐ.15:5/። ስለወይን ግንድና ስለቅርንጫፍ የሰጠውን ምሳሌ ልብ ብለን ካስተዋልነው በቂ ትምህርት ይሰጠናል። የወይን ቅርንጫፍ ከወይኑ ጋር እስካለ ድረስ የግንዱ ባህርይ ይኖረዋል፤ ፍሬም ያፈራል። በተመሳሳይ መንገድ ክርስቶስ በእኛ፣ እኛም በክርስቶስ ስንሆን የእርሱ ባህርይ ይኖረናል ማለትም የክርስቶስ ልብ ይኖረናል/1ቆሮ. 2:16/።

የክርስቶስ ልብ ሲኖረን የወንጌል ልብ ይኖረናል ማለት ነው። እርሱ በእኛ ሲኖር፤ እኛም በእርሱ ስንኖር የእርሱ አድራሻ እንሆናለን። እንዲህ ሲሆን ሰዎች ወደእኛ ሲመጡ ያገኙታል፤ እኛም ወደሰዎች ስንሄድ እርሱን ይዘን እንሄዳለን። እንደእውነቱ ከሆነ እርሱ እኛን የሚፈልገው በእኛ ሆኖ ራሱን ሊገልጥ እንጂ ሥራው የእርሱ ነው። ስለሆነም ዕቃዎቹ እንድንሆን ይፈልጋል /ሐዋ. 9:15/። እርሱ ሁሉን የሚችል ሆኖ ሳለ ሰዎችን ለማዳን ሰዎችን መፈለጉ ሚስጢሩ አይገባንም። ቢሆንም እርሱ በእኛ ሆኖ ጥበቡንና እውቀቱን ለዓለም ሲገልጥ ይፈልጋል /2ቆሮ. 4:6-7/። ከጥፋት ዓለም ወጥተን የጠፋውን ዓለም ለማዳን ከክርስቶስ ጋራ ሆኖ መስማራት ምንኛ መታደል ነው!

2. እግዚአብሔር አብ ከእኛ ጋር ይሰራል፡-

በመጀመሪያ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለም ቤዛ እንዲሆን ወደዚህ ዓለም የላከው እግዚአብሔር ነው። /ሉካ. 3:34፤ 5:36፤ 17:3፤ 18/ እግዚአብሔር ክርስቶስ በምድር በነበረ ጊዜ አብሮት ይሰራ ነበር። /ሉካ. 8:16-18፤ 16:32/። ጌታ አገልግሎቱን ጨርሶ ከሃደ በኋላ እግዚአብሔር ወንጌልን ከሚያዳርሱት ጋር አብሮ መስራቱን ቀጥሏል። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ጽፎልናል። “እኔ ተከልኩ አጽሎስ አጠጣ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር” ይላል/1ቆሮ.3:6/። በወንጌል አገልግሎት መትከል ወይም ማጠጣት የሰው ድርሻ ነው፤ ማሳደግ ግን የእግዚአብሔር ሥራ ነው። በመቀጠልም ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል “የእግዚአብሔር እርሻ ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ፤ ከእርሱ ጋራ አብረን የምንሰራ ነን” በማለት ከእግዚአብሔር ጋራ እንደምንሰራ ያረጋግጥልናል/1ቆሮ. 3:9/።

በሌላ ሥፍራ ደግሞ “ይህ ብቻ አይደለም እግዚአብሔር በእኛ አማካይነት ጥሪውን ያቀርባል፤ እኛም ከእግዚአብሔር ጋራ ታረቁ ብለን በክርስቶስ እንለምናችኋለን” ይላል /2ቆሮ. 5:20/። ይህ የሚያሳየው እግዚአብሔር በእርግጥ በእኛ ሆኖ እንደሚሰራ ነው። እኛ የመስከርንላቸውን በማዳን አብሮን እንደሰራ አረጋግጠ ማለት ነው። እንግዲህ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ ከመስራት የበለጠ ነገር ምን ሊኖር ይችላል? እርሱ ደግሞ ኃይልና ጥበብ የሆኑትን ለማሳፈር

በዚህ ዓለም ስፍራ የሌላቸውን ሞቶችን መረጠ ይላል ቃሉ /1ቆሮ 1:26-31/። ይህ ለሁላችን እንዴት ያለ ትልቅ እድል ነው!

3. መንፈስ ቅዱስ ከኛ ጋራ ይሰራል፤

ከእግዚአብሔርም ሆነ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የምንሰማው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት መሆኑን እንድንረዳ ጌታ እንዲህ ብሎ ተናግሯል። “የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ እርሱ ከራሱ አይናገርም የሚሰማውን ብቻ ይናገራል። እንዲሁ ወደፊት ስለሚሆነው ይነግራችኋል። የኔ ከሆነው ወስዶ እንድታውቁ በማድረግ ያከብረኛል፤ የአብ የሆነው ሁሉ የእኔ ነው፤ እንግዲህ የኔ ከሆነው ወስዶ እንድታውቁ ያደርጋል” /ሉካ.16:14-16/። ስለሆነም እማኞች የወንጌልን ተልዕኮ ለመፈፀም እንዲችሉ ምሪትን የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ነው።

በአንድ ወቅት ደቀመዛሙርት በአንጾኪያ ሆነው ሲጸሙና ሲጸልዩ መንፈስ ቅዱስ የመረጣቸውን ሰዎች ለወንጌል አገልግሎት እንዲለዩለት እንዳዘዛቸው እናያለን/ሐዋ. 13:1-3/። በሌላ ጊዜ ጳውሎስና ሲላስ ለወንጌል አገልግሎት ወደታ መሄድ እንዳለባቸው መንፈስ ቅዱስ ሲመራቸው እንደነበር እናያለን/ሐዋ.16:6-7/። ጴጥሮስንም ደግሞ ወደ ቆርንጌላዎስ ቤት ሄዶ ወንጌል እንዲሰበክ መንፈስ ቅዱስ እንደላከው ተጽፎልናል/ሐዋ.10:19-20/። ይህ የሚያሳየው በወንጌል አገልግሎት መንፈስ ቅዱስ ያለውን ትልቅ ድርሻ ነው። ይህ ብቻ አይደለም ስለክርስቶስ ለመመስከር ስንጀምር ደግሞ መንፈስ ቅዱስ የጥበብን ቃል እንደሚሞላን ጌታ ተናግሯል /ሉካ.21:15/። ስለሆነም መንፈስ ቅዱስ ስለክርስቶስ ስንመሰክር ኃይልን፤ ጥበብን፤ ድፍረትን፤ ምሪትን እየሰጠን ከእኛ ጋራ እንደሚሰራ በእግዚአብሔርም ቃል ሆነ በሕይወታችን የምናየው ጉዳይ ነው።

4. ቅዱሳን መላዕክት ወንጌልን ከሚያስረጩት ጋር ይሰራሉ፤

የወንጌል አማኞች ስለመላዕክት ያለን አመለካከት የቀዘቀዘ ነው። ነገር ግን ወንጌልን በተመለከተ መላዕክት እንደሚያግዙን አጥብቀን ልንገነዘብ ይገባናል። በመጀመሪያ ወንጌል ማለት ምን ማለት ነው? ብንል ባጭር ቃል ወንጌል ማለት የምስራች ማለት ነው። የምስራች የምንለው ደግሞ ላልሰማ ሰው ቀድሞ ማብሰር ከተቻለ ነው።

በዚህ ረገድ የወንጌልን መላዕክት የመጀመሪያውን ምዕራፍ የጀመሩት መላዕክት መሆናቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን። ለምሳሌ፦

- የጌታን መሀከል ለማርያም ያበሰረ መልአክ ነው /ሉቃስ 1:26-30/። ይህ የመጀመሪያ የወንጌል ምዕራፍ ነው።
- የጌታን መወለድ ለአረኞች ያበሰረ መልአክ ነው /ሉቃስ 2:8-15/። ይህም ደግሞ የወንጌል የመጀመሪያ ምዕራፍ ነው።
- የጌታን ትንሣኤ ለነመግደላዊት ማርያም ያበሰረ መልአክ ነው/ሉቃስ 24:1-4/። ይህም ደግሞ የወንጌል የመጀመሪያ ምዕራፍ ነው።
- እርጉቱን፤ ዳግም ምጽአቱን ለደቀመዛሙርት ያበሰሩ መላዕክት ነበሩ /ሐዋ.1:10/።

ስለሆነም መላዕክት በወንጌል አገልግሎት ሙስጥ ተሳትፎ እንዳላቸው በደንብ መገንዘብ እንችላለን። ከዚህም ጋር መላዕክት መዳንን የሚወርሱትን ለማገልገል የሚላኩ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል/ዕብ.1:13/። ይህንን አገልግሎት በሆለት አቅጣጫ ሲፈጽሙ እንደነበር ከእግዚአብሔር ቃል እንረዳለን። በአንድ በኩል ደህንነት የሚያስፈልገውን ቆርኔሊዎስን ወንጌል እንዲሰማ ወደ ጴጥሮስ ሲመራው እናያለን/ሐዋ 10:1-6/። በሌላ በኩል ደግሞ ፊልጶስን ደህንነት ወደሚያስፈልገው ወደ ኢትዮጵያዊ ቋንቋ ሂደ ወንጌልን እንዲያሰማው ሲመራው እናያለን /ሐዋ 8:26/። በዚህም ዘመን በመላዕክት አገልግሎት የተጠቀሙ የብዙ ሰዎችን ምስክርነት እንሰማለን። እንግዲህ በወንጌል አገልግሎት ስንሰማራ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ እግዚአብሔር አብ፤ መንፈስ ቅዱስ፤ እንዲሁም መላዕክቶች ከእኛ ጋር እንደሚሰማሩ ከተገነዘብን እጅግ የታደልን እንደሆነን በመገንዘብ አገልግሎታችንን በትጋት ልንፈጽም ይጠበቅብናል።

VIII. ክርስቲያኖች እንዳይመሠክሩ ሰበብ የሆኑባቸው ነገሮች

ሰበብ ምክንያት አይደለም፤ ምክንያት አንድን ነገር ለማድረግም ሆነ ላለማድረግም በቂ የሆነ ጉዳይ ነው። ስለሆነም ስለክርስቶስ ላለመመስከር ሰበብ እንጂ ምክንያት ከቆውን ሊኖር አይችልም። በአንድ ወቅት አዲስ አበባ እያለሁ በወንጌል ልጄ የሆነች ለመውለድ ሆስፒታል ገብታ ሳለ ለሚያዋልዳት ሐኪም ስለ ጌታ ትመስክርለት እንደነበር ሰማሁ፤ ለሰው ከምጥ የበለጠ አሳሳቢና ሁሉን የሚያስረሳ ጉዳይ የለም። ምጧን ረስታ ስለክርስቶስ መመስከር ከቻለች ስለክርስቶስ ላለመመስከር ምንም ምክንያት የለም ማለት ነው። ምናልባት ታሞ በሆስፒታል የተኛ ክርስቲያን ከሆነላ? ወይም ወልዳ በቤቷ የተኛት ሴት ከሆነችስ? እነዚህ ሁሉ ሰበብ ሊሆኑ ይችላሉ። ነገር ግን ምክንያት ሊሆኑ አይችሉም።

በሆስፒታል ታሞ የተኛ መናገር ካልቻለ እንጂ፤ ሊጠይቁት ለማመጡት ዘመዶቹ መመስከር ይችላሉ። ወልዳም በቤቷ ያለች እህት ሊጠይቁት ሰዎች ይመጣሉ፤ ስጦታቸውን ተቀብላ ክርስቶስን መግለጥ ትችላለች። ስለክርስቶስ መመስከር ይህንን ያህል አስፈላጊ ነው እንደ፤ የሚል ሰው ይኖራል። ከጅማሬው ስለ ክርስቶስ መመስከር ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ አይተናል። ሰዎችን ከዘለዓለም እሳት የማውጣት ሥራ ነው። ከዚያ የበለጠ አንገብጋቢና አስቸኳይ ሥራ የለም። ለዚህ ስለሆነም ክርስቲያኖች የሆንን ሁሉ ባንኛው አጋጣሚ ለመመስከር ዝግጁ መሆን አለብን።

ከላይ እንደተጠቀሰው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም እግዚአብሔር አብም፤ መንፈስ ቅዱስም መላዕክትም ጭምር ከእኛ ጋር ሊሠሩ የተወሰነበት ምክንያት ይህ ነው። ይህንን ከተገነዘብን ሰበብ እንጂ ምክንያቶች የሉንም። ያቺ እህት ምጧንም ያስረሳት ጉዳይ ይኼው ነው። ስለዚህ ጉዳይ ደንገጥ ብለን ልናስብበት ይገባል። ብዙ ምርኮ ይዘን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ስንችል ባይ ሆነን ስንገባ ምን ያህል ያሳፍረን ይሆን? ሰበቦቻችን ምክንያት መስለው አታለውናል። በቅድሚያ ግን እነርሱን እንወቃቸው። ስለወንጌል ስርጭት በየቦታው እየሄደኩ ስልጠና ስሰጥ በዚህ ነጥብ ላይ ከጉባኤው ጥያቄ እጠይቅ ነበር። ብዙዎቹ ተመሳሳዮች ናቸው ቀጥለን እንመልከታቸዋለን።

1. አንገል ፍርሃት

በመሆኒቱ ፍርሃት እግዚአብሔር የሰጠን ባህርይ ነው። ውለን መግባት የምንችለውም ስለምንፈራ ነው። አለበለዚያ ወይም በመከናወን ተገባብሮን እንሞት ነበር፤ ወይም ከፎቅ በለን እንፈጠራጥ ነበር። ይህንን ሁሉ እንዳናደርግ ፍርሃት ጠብቆናል። እንዲህ ዓይነቱ ፍርሃት ጤናማ ፍርሃት ይባላል። እኛ ኢትዮጵያውያን በተለይ በአስተዳደር ተበድለናል። ሕፃናት ሆነን ስናለቅስ እናቶች ዝም ለማለት ሲሉ፤ ጭራቅ ይበላህል፤ ጅቡ ይመጣብኳል እየተባልን ነው ያደግነው። ስለዚህ የሚቆጣ ሰው ሲገኝ መን ጭራቅ፤ ጥቃቅን ነገር ሁሉ የሚባል ጅብ ይመስለናል። ስለዚህ በአንገል ፍርሃት ተሞልተን ነው ያደግነው።

እስቲ ልብ እንበል! አንድ ሰው አንበሳ አይቶ ሲሸሽ ብታቶ ፈርቶ ነው ትላላችሁ? አዎን ፈርቶ ነው፤ ነገር ግን ጤናማ ፍርሃት ነው። ሌላ ሰው ደግሞ በሰንሰለት የታሰረ አንበሳ አጠገብ አልፎ መሄድ ሲቻቅተው ፈርቶ ነው ትላላችሁ? አዎን ፈርቶ ነው፤ ነገር ግን የእርሱ ፍርሃት አንገል ፍርሃት ነው። አንበሳ የታሰረም ቢሆን ያስፈራ ይሆናል። አይጥ አይቶ የሚሸሽ ሰው ብታዩላ? ምን ልትሉ ትችላላችሁ!

ወንጌል ላለመመስከር የሚያስፈሩን ነገሮች ካሉ ከእነዚህ የበለጡ አይደሉም። ለምን ቢባል በሰማይና በምድር ስልጣን የተሰጠው ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኛ ጋር ነው፤ ይህንን ከተገነዘብን ፍርሃታችን አንገል መሆኑን እንገነዘባለን። “ሰውን መፍራት ወጥመድ ነው” ይላል የእግዚአብሔር ቃል፤ በሌላ ሥፍራ ደግሞ “ሚች የሆኑትን ሰዎች እንዳገር የሚጠወልጉትን የሰው ልጆች ለምን ትፈራሰህ?” ይላል /ሉዊ. 51:52/። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “ሥጋንም የሚገድለትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ ይልቁንም ነፍስንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚችለውን ፍሩ” አለ /ማቴ. 10:28/። ይህ ሲባል ክፉ ሰዎች ጉዳት እንደማያደርሱብን አድርገን እናስብ ማለት አይደለም። ሆኖም ግን የሰዎች ፍርሃት ወንጌልን እንዳንሰበክ ሊቆጣጠረን አይገባም፤ ክፉ ሰዎች እንዳሉ እግዚአብሔር ያውቃል። “አንተ የሰው ልጅ ሆይ እነርሱን ወይም ቃላቸውን አትፍራ፤

ኩርንችትና እሾህ በቡሪያህ ቢኖሩም፤ በጊንጦች መካከል ብትቀመጥም አትፍራ። እነርሱም ዐመፀኛ ቤት ቢሆኑም፤ አንተ በሚሉህ ነገር አትፍራ እነርሱም አያስደንግጡህ። እነርሱ ዐመፀኛ ቤት ስለሆኑ፤ ቢሰሙም ባይሰሙም አንተ ቃሉን ንገራቸው” ይላል /ሕዝ. 2:6/። ባሬም ቢሆን እነዚህን የሚመስሉ ሰዎች በቡሪያችን ቢኖሩም ቃሉን ከመናገር ሊከለክሉን አይችሉም። ስለዚህ ወጥቶ እንዳይመሰክር ፍርሃት የከለከለው ወገን ካለ መመስከር ሲጀምር ያኔ ፍርሃት ለቀት እንደሚሄድ በተግባር ሊያረጋግጥ ይችላል።

2. የሌሎች ሥራ አድርጎ ማየት

በቤ ክርስቲያኖች የወንጌል አገልግሎት የሙሉ ጊዜ አገልጋዮች ጋላፊነት አድርገው ይቆጥራሉ። ለወንጌል አገልግሎት ሙሉ ጊዜያቸውን ሰጥተው የሚሰማሩ መኖራቸው የታወቀ ነው። ነገር ግን ስለክርስቶስ መመስከር ለእነርሱ ብቻ የሚተው አይደለም። ስለክርስቶስ መመስከር ከክርስቲያኖች ሁሉ የሚጠበቅ መሆኑን ቀደም ሲል ከእግዚአብሔር ቃል በሚገባ አይተናል። በክርስቶስ ደም የተዋጀን ክድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የተጠራን ሁላችን የወንጌል ባለአደራዎች ነን። ባለአደራ ጋላፊነቱን ካልተወጣ ባለዕዳ ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን ባይሰበክ ባለዕዳ እንደሚሆን ተናግሯል። /ሮሜ 1:14/ ዕዳውም የሰዎች ደም ነው። ወንጌልን የሰበካላቸውን፤ ከደማችሁ ንዑህ ነኝ ማለቱ፤ ወንጌልን ባይሰበካላቸው ተጠያቂ መሆኑን ያመለክታል። ይህ እኛንም ይመለከተን ይሆን?

ለወንጌል ሥራ ሰው አይቀጠርም። ለወንጌል ሥራ ሙሉ ጊዜያቸውን ሰጥተው የሚያገለግሉ ከወንጌል ቀለብን እንዲያገኙ ጌታ የደነገገ ስለሆነ የወንጌል አገልግሎት ለእነርሱ ብቻ የተሰጠ ሥራ አድርገን በማሰብ መዘናጋት የለብንም። ብቤ ክርስቲያኖች በአዲስነታቸው ስለጌታ የመመስከር ግዴታ እንዳለባቸው ስላልተነገራቸው ከቆዩ በኋላ እነርሱ ለወንጌል ሥራ መቀስቀስ ቀላል አልሆነም። በአዲስነታቸው የተማሩትን አስከበለቁታው የሚኖሩበት ይሆናል። ስለሆነም የወንጌል አገልግሎት በአዲስነታቸው ልባቸው እንዲሞላ ጥረት ከተደረገ የወንጌል አገልግሎት የሌሎች ድርሻ አድርገው አይተውቱም። የብቤ ክርስቲያኖች ችግር የወንጌል አገልግሎት ከአእምሮአቸው መጥፋቱ

ነው። ስለሆነም በሰብክርነት ወጥቶ መመስከር አባላትን ለማብዛት ብቻ ሳይሆን ኃላፊነታችንን ለመወጣት ጭምር መሆኑን በጥብቅ ልንገነዘብ ይገባል።

እንደ ኩከብ ከሌላው የበለጠ የበራ ይሆናል፤ ሆኖም ጥቃቅን የሚመስሉ ከዋክብት የየድርሻቸውን ብርሃን መስጠት ከቻሉ አካባቢው የበለጠ በብርሃን ይሞላል። የወንጌል አገልግሎትም እንደዚሁ ነው፤ ክርስቲያን የሆንን ሁላችን የየድርሻችንን ከተወጣን አካባቢያችን የወንጌል አማኞች ሠፈር ይሆናል። ጌታ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ ብሏል። እንግዲህ እያንዳንዱ እነኳር ጣዕም መስጠት አለበት፤ አለበለዚያ ጨው መስሎ የተደባለቀ ካለ እርሱ ጨው ሳይሆን ጠጠር ነው ማለት ነው /ማቴ. 5:13/።

ጌታ ኢየሱስ ደግሞ “እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተ ቅርንጫፍ ናችሁ” ብሏል /ዮሐ.15:1-4/። እንግዲህ እያንዳንዱ ቅርንጫፍ ፍሬ መስጠት አለበት፤ ፍሬ የማይሰጥ ከሆነ ያለሥፍራው የተገኘ ተቀጥያ ነው። እንዲሁ እውነተኛ ክርስቲያን የሆነ ሰው በወንጌል ሌሎችን ማፍራት አለበት። ያኔ “የተወለደ ሁሉ ይውላል” የሚለው መመሪያ ሥራ ላይ ይውላል ማለት ነው። ስለሆነም የወንጌል ሥራ የሌሎች ድርሻ አድርጎ ማሰብ ኃላፊነትን ከመወጣት የሚያዘናጋ ሰበብ ስለሚሆን በጊዜ ነቅቶ በእግዚአብሔር ሃሳብ ውስጥ መግባት ጥበብ ነው።

3. ጊዜ የለኝም ብሎ ማመካከት

የክርስቶስ ልብ ሲኖረን ይህ ችግራችን አይሆንም። ለራሰው ሰው ከመብል ይልቅ ቅድሚያ የሚሰጠው ነገር አይኖርም። ጌታ ተጠምቶና ተርቦ ሳለ ሰዎች ከክተማ ወደእርሱ ሲመጡ የቀረበለትን ምግብ ትቶ ለእነርሱ ይሰጣኝ ነበር /ዮሐ.4:30-33/። በእግዚአብሔር ሃሳብ ብንሞላ ለወንጌል አገልግሎት ጊዜ አናጣም ነበር። አስተውለን ከሆነ ጊዜያችንን የሚይዘው ሥራ ሳይሆን የሃሳብ ብዛት ነው። ሃሳብ ውስጥ ሥንገዳ እየሰራን ይመስለናል። በተለይ “እኛ” ችግር ሲደርስብን መፍትሔ መፈለግ ትተን ችግሩን ማብሰልሰል ይቀናናል። ምዕራባውያን በዚህ እጅግ ይበልጡናል። ችግር ሲደርስባቸው ለምን ችግር ደረሰብኝ ብለው ከማሰብ ይልቅ ለችግራቸው መፍትሔን በመፈለግ ጊዜያቸውን

ያሳልፋሉ። አእምሮአችን ውስጥ ብዙ ሃሳብ ሲሞላ ያዘለናል። ሲሰራ ከዋለ ሰው ይልቅ በሃሳብ የተሞላ ሰው ይደክመዋል። እግዚአብሔር ሰውን የሚያዘለው የሃሳብ ብዛት እንደሆነ ስላወቀ ሃሳባችንን በእርሱ ላይ እንድንጥል መክረን። መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ምክር የተሞላ ነው። ይህ ማለት ደግሞ ያለ ሃሳብ እንነር ማለት አይደለም። እግዚአብሔር አእምሮ የሰጠንም እንድናስብ ነው። ማሰብ ማለት ደግሞ አስቀድሞ ማቀድ ነው። በዕቅድ የሚኖር ሰው በሁኔታዎች አይመራም፤ ሁኔታዎችን ይቆጣጠራል። በዕቅድ የማይኖር ሰው በሁኔታዎች ይመራል፤ ወደማይፈልገው ሥፍራ ይደርሳል። በዚህ በምድር እስካለን ድረስ ሁሉ ነገር ከጊዜ ጋር የተያያዘ ስለሆነ የምናደርገውን አስቀድመን ማቀድ አለብን።

ስለዚህ ጊዜን በጀት ካላደረግን አይበቃንም። በዕቅድ የማይኖር ሰው የጊዜም፣ የገንዘብም እጥረት ይገጥመዋል። ገንዘባችንን በጀት እንደምናደርግ እንዲሁ ጊዜአችንንም በጀት ልናደርግ ይገባናል። የየቀኑን ጊዜ በጀት ብናደርግ ለሁሉም በቂ ጊዜ ይኖረናል። ደግሞ ጊዜን በጀት ማድረግ ብቻ በቂ አይደለም። ያቀድነውን ጊዜ በሥራ ላይ ማዋል አለብን። አለበለዚያ መቸኩልና መባከን ይፈጠራል። ቸኩላ ደግሞ የጥቂት ጊዜ አብደት ነው ተብሏል። ይህ ሲባል ያቀድነውን ሁሉ መፈፀም እንችላለን ማለት አይደለም። ያቀደውን የሚፈጽም እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሆኖም በዕቅድ ከኖርን ባለማሰብ ከሚገጥመን መዋከብ እናርፋለን።

ምዕራባውያን ጊዜን በአግባቡ በመጠቀም ይበልጡናል። ሰውን ወደ ኋላ የሚያስቀረው ጊዜውን በአግባቡ አለመጠቀም ነው። እነርሱ ጊዜ ወርቅ ነው ይላሉ። እኛ ክርስቲያኖች ደግሞ ጊዜ ሕይወት ነው ማለት መቻል አለብን። ጊዜን ከተጠቀምንበት ከወርቅ የበለጠ የሰው ህይወትን እናተርፍበታለን። እንግዲህ ከሰው ህይወት ይልቅ ውድ ነገር የለም፤ ይህንን ኩተገነዘብን የሰውን ሕይወት ለማትረፍ እንዴት ጊዜ የለኝም ማለት እንችላለን?

4. አስፈላጊነቱን አለማየት

ይህንን ሃሳብ በተመለከተ ሁለት የሚያስገርሙ ነገሮች አሉ። አንደኛው ሁሉን የሚችል ፈጣሪ የወንጌልን አደራ ለሰው መስጠቱ ነው፤ ሁለተኛ ደግሞ የወንጌል ሥራ አስፈላጊነቱ የማይታያቸው ክርስቲያኖች መኖራቸው ነው። የወንጌል አገልግሎት የሰውን ሕይወት ከዘለዓለም ጥፋት የማዳን ሥራ መሆኑን በደንብ ተመልክተናል። ይህ የማይታያቸው ክርስቲያኖች ሚዛናቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ምን ያህል የቀለለ ይሆን? መንፈሳዊ አይኖቸው እንደሚገባ ያልበራሳቸው ክርስቲያኖች መኖራቸው አይቀርም። በድንገዝገዝ የሚያዩ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር መንግሥትና ሲኦል መኖሩ ጉልቶ አይታያቸውም። ለእነርሱ ጉልቶ የሚታያቸው በገሃዱ አለም ያለው ነገር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው “ሃሳባቸው ምድራዊ ስለሆነ አገራቸው በሰማይ እንደሆነ አጥብቀው አያስቡምና ልባቸው ያረፈው በምድራዊ ነገር ላይ ነው፤ እኛ ግን አገራችን በሰማይ ነው። ከዚያ የሚመጣውንም አዳኝ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በናፋቆት እንጠባበቃለን” አለ /ሐል. 3:19-20/። ታዲያ ለራሳቸው የማይናፋቁትን አገር ለሌሎች እንዴት ይመኛሉ? አስተዋይ የሆነ ክርስቲያን ከአሁኑ እኔ ከወዴቱ ነኝ? ብሎ ሊያስብ ይገባዋል።

የክርስቲያኖች ተስፋ የእግዚአብሔር መንግሥት ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት መምጣት የማይጠባበቅ ክርስቲያን የዝ ሕይወቱ አሳሳቢ ነውና የወንጌል አገልግሎት አስፈላጊነቱ እንዴት ሊታየው ይችላል? እንግዲህ በወንጌል የሚያምን ክርስቲያን ነኝ የሚል በክፍል ሳይሆን ሙሉን ወንጌል ተቀብሎ ሊኖርበት ይገባል። ወንጌልን የተቀበለ በወንጌል ቃል መኖር አለበትና፤ ወንጌል የተቀበለ ደግሞ ስለክርስቶስ ወጥቶ መመስከር አለበት። ክርስቲያን ሆኖ የማይመስክር ከሆነ አስፈላጊነቱ አልታየውም ማለት ነው።

ክርስቲያን የሆነ ሰው ስለ ክርስቶስ ወጥቶ መመስከር አስፈላጊ አይደለም የሚል አይኖርም። የብዙ ክርስቲያኖች ሕይወትና አኗኗር ግን ይህንን ይላል። እግዚአብሔርን ማገልገል እንዳልባቸው ሲያስቡ የሚመኙት መድረክ ነው። ለእነርሱም የተጠሩ ቢኖሩም ከዚያ የሚበልጥ ግን የጠፋትን ፈልጎ ማምጣት ነው። ክርስቶስም የመጣው

የጠፋትን ሊፈልግ ነውና የእርሱን ፈለግ መከተል የሚሻ ክርስቲያን ከሁሉ የበለጠውን የመረጠ ይሆናል።

5. አልችልም በሚል የዝቅተኝነት ስሜት መያዝ

የዝቅተኝነት ስሜትና ፍርሃት የሚደጋገፉና የተቀራረቡ ቢሆኑም የሚለያዩበት ቦታ አለ። ፍርሃት፣ ጉዳት ይደርስብኛል ብሎ ማሰብ ሲሆን፤ የዝቅተኝነት ስሜት ደግሞ አልችልም ብሎ ማሰብ ወይንም መልስ አጣለሁ ብሎ መስጋት ነው። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች የሚዋጋበት ብዙ መንገዶች ቢኖሩትም አብልጦ የሚያጠቃበት መንገድ የልዑል አምላክ ልጆች አድርገው ራሳቸውን እንዳያዩ በመጋረድ በዝቅተኝነት ስሜት እንዲሞሉ መጣር ነው። ራሳቸውን የልዑል አምላክ ልጆች እንደሆኑ የሚሰማቸው ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ሁሉ ቻይነት ስለሚሞሉ የዝቅተኝነት ስሜት ሊያጠቃቸው አይችልም። እግዚአብሔር ለልጆቹ የኃይልና የድፍረት ራስንም የመግዛት መንፈስ ይሰጣቸዋልና /1ቢሞ.1:7/። ሰይጣን ይህንን ስለሚያውቅ ክርስቲያኖችን የሚዋጋው በፍርሃት ነው።

ድፍረትን እንዴት ነው መለማመድ የማይቻለው? ቢባል ወጥቶ ስለክርስቶስ መመስከርን በእምነት በመጀመር ነው። ያኔ ፍርሃት በራሱ ይጠፋል። ቀደም ሲልም እንዳየነው ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር ልጄ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስና ቅዱሳን መላዕክት ከእኛ ጋር መሆናቸውን በሚገባ አይተናል። ችግሩ ይህንን አለማወቅ ሳይሆን በስሜታችን ላይ የሚፈጠረው ተፅዕኖ ነው። ስሜት በዕውቀት ላይ ተፅዕኖ ያደርጋልና። ሰው ለጥፋት የሚዳረገው ባለማውቁ ብቻ ሳይሆን ራሱን ባለመግዛቱ ነው። ራስን አለመግዛት የሚመጣው በስሜት ላይ በሚፈጠር ተጽዕኖ ነው። እግዚአብሔር ለልጆቹ ራስን የመግዛት መንፈስ ሊሰጠን የወደደው ለዚህ ነው /1ኛ ቢሞ 1:7/። በክርስቶስ ድልን መለማማድ በእግዚአብሔር ኃይል ወደ መደገፍ ያመጣልና። ያኔ የዝቅተኝነት ስሜት በራሱ ተኖ ይጠፋል። እንግዲህ በውስጣችን የሚሰማንን ትተን በእግዚአብሔር ቃል ላይ ተደግፈን እርምጃ የምንወስድ ካልሆንን የስሜታችን ተገዥ ሆነን እንቀራለን። በመንፈሳዊ ዓለም እንኖራለን ካልን እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን መናገር ብቻ ሳይሆን በእርሱ ታምንን መኖር

ይጠበቅብናል። ይህ ካልሆነ የአፍ ክርስቲያን ነው የምንባለው /ማቴ.15:7-9/። እግዚአብሔር ከሚያስደስተው ነገር አንዱ በእርሱ መታመናችን ነው። ታዲያ በእግዚአብሔር እታመናለሁ የሚል ክርስቲያን ስለክርስቶስ መመስከር አልችልም ብሎ እንዴት ሊያስብ ይገባዋል? መጽሐፍ ቅዱስ የጥበብና የዕውቀት መዝገብ እግዚአብሔር በውስጣችን እንዳስቀመጠ ይናገረናል፤ ከእውቀትም ሁሉ የመጀመሪያ የሆነውን እግዚአብሔርን ማወቅ ደግሞ ይዘናል /ሞላ. 1:7/።

እግዚአብሔርን የማያውቁ ጥበበኞች ነን ቢሉም፤ ጥበባቸውም በእግዚአብሔር ዘንድ ሞኝነት ነው። ታዲያ እነርሱን ለመማረክ እግዚአብሔር የመረጠው ጥበበኞች ነን የሚሉትን ሳይሆን ደካማ የሚመስሉትን ነው/1ቆሮ 1:26-31/። ከእኛ የሚጠበቀው እግዚአብሔር ጥበብንና እውቀቱን እንዲገልጽ ራሳችንን መስጠት ነው። በእኛ ዘንድ ያለው ጥበብና ዕውቀት በአለም ባሉት ሰዎች ዘንድ የሚገኝ አይደለም። የዚህ ዓለም ጥበብና ዕውቀት ጊዜያዊና ጠፊ ነው። የዚህ ዓለም ተመራማሪዎችና ሳይንቲስቶች በእኛ ዘንድ ያለው ዕውቀትና ጥበብ በእነርሱ ዘንድ ከቶውን የለም። ከላይ እንደተጠቀስ ከዕውቀት ሁሉ የሚበልጥ ዕውቀት ክርስቶስን ማወቅ በእነርሱ ዘንድ ከቶውን የለም። ስለሆነም የዚህ ዓለም ጥበብና ዕውቀት ባይኖረንም ክርስቶስን ማወቅ ስላገኘን፤ በየትም ሥፍራ ስለእርሱ ለመናገርና ለመመስከር ድፍረት ሊሰጥን ይገባል።

የዚህ ዓለም የሆነ ምድራዊ ዕውቀትና ጥበብ ለሰዎች ድፍረትን የሚሰጥ ከሆነ ክርስቶስን ማወቃችን እንዴት የበለጠ ድፍረት ሊሰጠን አይገባም? ዓላማችን ክርስቶስን መግለጥ አስከሆነ ስለእርሱ ለመናገር ትልቅ ድፍረት ሊሰጥን ይገባል። ድፍረት የማይሰጠን ስለማናውቀው ጉዳይ ለመናገር ስናስብ ነው። ክርስቶስ ያዳው ሰው ስለ እርሱ ለመናገር አልችልም ብሎ ከቶውኑ ሊያስብ አይገባውም። የሞኝ ጥያቄ ቢመስልም መልስ አፈልጋለሁ የሚሻር ይበልጣል ወይስ የማይሻር? ጊዜያዊ የሆነው ይበልጣል ወይስ ዘላለማዊ የሆነው? ምድራዊ ይበልጣል ወይም ሰማያዊ የሆነው ይበልጣል? እነዚህን ጥያቄዎች በትክክል መመለስ ከተቻለ ስለክርስቶስ ለመመስከር አልችልም ብሎ ማስብ እንዴት ተቀባይነት ይኖረዋል? ከላይ እንደተጠቀሰው

ስለክርስቶስ በመመስከር የሚገኘውን ድፍረት በሕይወቱ ለማየት የሚፈቅድ ነገ ሳይሆን ዛሬ ወጥቶ ማየት ይችላል።

6. ምቹ ጊዜ መጠበቅ

በዚህ ሁኔታ ውስጥ ያሉ ክርስቲያኖች ለወንጌል አገልግሎት ከፍተኛ ቅንነት ያላቸው ሊሆኑ ይችላሉ። ሆኖም በነፍስ ወከፍ ወጥቶ መመስከር በቂ መስሎ ስለማይታያቸው ታላላቅ ስብሰባዎችን በማድረግ ሰዎችን ማፈስ ይፈልጋሉ። እንደዚህ ያለ አገልግሎት ውስጥ ለመግባት ምቹ ጊዜ ሲጠበቁ ዘመናቸው በክንቱ ያልፋል። በዚህ ረገድ የክርስቶስን ፈለግ መከተል መልካም ነው። ጌታ ብዙ ሺህ ሕዝብ እስኪሰበሰቡት አይጠበቅም ነበር። አንድም ሰው ቢሆን ጊዜ ማባከን ነው ብሎ አያልፍም። ያቺን ሳምራዊት ሴት ሊያድናት ፈልጎ የአይሁድን ወግና ሥርዓት አልፎ በዚህ ላይ ደክሞትና ርቦት ሳለ ሊያናግራት ግድ ሆነበት። እርሷም ማን መሆኑን ካወቀች በኋላ እንስራዋን እንኳ ሳትወስድ ወደከተማ ገብታ ሕዝቡን ገልብጣ ወደእርሱ አመጣች።

የጌታ መልአክ ወንጌላዊ ፊልጶስን ለኢትዮጵያዊ ጃንደረባ እንዲመስክርለት ወደ ምድረበዳ ላከው፤ ይህም ሰው ወንጌልን ይዞ ወደ ኢትዮጵያ የገባ የመጀመሪያ ሰው ሆነ፤ ማን ያውቃል! በግል ወደ ክርስቶስ የምናመጣቸው ሰዎች ከእኛ ይልቅ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የሚያመጡ አገልጋዮች ሊሆኑ ቢችሉት?

በአለም ታዋቂ የሆኑት ኮሪያዊው ዶ/ር ያንጌቾ ወደጌታ የመጡት ታዋቂ በሆኑ ታላላቅ ሰባኪዎች አይደለም። ነገር ግን ጉረቤታቸው በሆኑ በአንዲት አሮጊት በሆኑ እናት ነው። እኝህ ሰው በአሁኑ ጊዜ ከአንድ ሚሊዮን የሚበልጡ የቤተክርስቲያን አባላት አላቸው። በሺህ የሚቆጠሩ ሚሊዮናዊያንን ወደተለያዩ አገሮች በመላክ ወንጌልን ለአለም ሕዝብ እያዳረሱ ነው።

ምቹ ጊዜ ይመጣል ብሎ ከመጠበቅ ቃርሚያ በሚመስል ሥፍራ መጀመር መልካም ነው። በዚህ ረገድ ከሩት ሕይወት ትልቅ ነገር እንማራለን። ሩት ራሷን ዝቅ አድርጋ ቃርሚያ ለመቃረም ጠጣች፤

እግዚአብሔርም ወደ ቦሌዝ እርሻ መራት፤ በመጨረሻም የምርቱ ባለቤት ሆነች። ስለዚህ ራሳችንን ዝቅ አድርገን ከጥቂት ነገር ብንጀምር እግዚአብሔር ወደሰፊ እርሻ ሊያመጣን ይችላል።

ምቹ ጊዜ ስንጠብቅ ጊዜያችንን በክንቱ ሊያልፈን ይችላል። “ቃሉን ስበክ፤ ጊዜው ቢመችም፤ ባይመችም ዝግጁ ሁን” ይላል። የእግዚአብሔር ቃል /2ኛጢሞ.4:2/ ምቹ ጊዜ ብትኖር ያለንባት የዛሬ ቀን ናት፤ ብትመችም ባትመችም ዛሬን መጠቀም አለብን። አለበለዚያ ዛሬን ተመልሰን አናገኛትም። ነገን ደግሞ በተስፋ የምንጠብቃት ናት እንጂ የእኛ አይደለችም። የተሰጠችን የእኛ የሆነች ቀን ዛሬ ናት። ነገን ልንደርስበት ዋስትና የለንም። አንድ ቀን “ነገን” ሳንደርስባት እንችላለን። ዛሬን ካለፍን ነገን ስንደርስባት ዛሬ ትሆናለች። አንድ ቀን ግን “ነገን” ሳናያት ዛሬ ባልናት ቀን መኖራችን ሊያበቃ ይችላል። ስለሆነም ለብልህ ሰው የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ምቹ ቀን ነገ ሳትሆን “ዛሬ”ናት የዛሬ ቀን ሥራ ለነገ አይሆንም፤ ነገ የራሱ ድርሻ አለውና።

ምቹ ጊዜ የሚጠባበቅ ሰው ብልህ የሆነ ይመስለዋል። በእርግጥ ምቹ ጊዜ የሚያስፈልገው የሥራ ዓይነት ሊኖር ይችላል። ወንጌል ግን ምቹ ጊዜ በመጠበቅ የሚሠራ አይደለም። የሰውን ህይወት የማዳን ሥራ ስለሆነ አስቸኳይ ነው። ስለሆነም ምቹ ጊዜ የምንጠብቅለት ሳይሆን የዛሬ ቀን ሥራችን አድርገን ልንወስድ ይገባናል።

7. ውጤት ባላገኝ ብሎ መሥጋት

የትኛውም የሕይወት ደረጃ ላይ ለመድረስ ጥረት ማድረግ ያስፈልጋል። ቁጭ ብለው የተሳካሉት ሰዎች ቢኖሩ ጥቂት ናቸው ውጤት ባላገኝ ብሎ መሥጋት እግዚአብሔር የሰጠንን ችሎታ ባለማጤን የሚመጣ ችግር ነው። ብዙ ሰዎችን ከፍተኛ ደረጃ ላይ እንዳይደርሱ እስር ወደኋላ የሚያስቀራቸው ነገር ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ ነው። በእርግጥ ጥሩ ውጤት ላይ በቀላሉ መድረስ አይቻልም። ተስፋ ባለመቀረጥ ቆርጦ የተነሳ ደግሞ ሰው ያሰበበት ደረጃ መድረሱ አይቀርም።

ሄለን ኬለር አለም ሁሉ የሚያውቃት ባለታሪክ ናት። በአስራ ስምንተኛ መቶ ዓመታት በአሜሪካ አገር ዕውርና ደንቆር የነበረች ልጅ ስለሆነች መናገርም አትችልም ነበር። ታዲያ እንደዚህ ያላችውን ልጅ ለማስተማር የሚፈልግ ሰው ማን ይኖራል? ነገር ግን ሰለሸን ሄለን ኬለርን ለማስተማር ቆርጣ ተነሳች። እርሷም ሄለን ኬለርን አስተምራ ከፍተኛ ደረጃ አደረሰቻት። ይህቺ ሴት በወቅቱ የሴቶች ኩኩብ ተብላ ተሾልማለች።

ሄለን ኬለር ብዙ መጽሐፍን ጽፋለች፤ ብዙ አገሮችም በመጋበዝ ታላላቅ ስብሰባዎች ላይ ንግግር አድርጋለች። እንግዲህ ዕውር፤ ደንቆርና ዲዳ የሆነን ሰው ማስተማር ከተቻለ፤ አይን ያለው፤ ጆሮው የሚሰማን ሰው እንዴት ማስተማር ያቅታል? ውጤት አላገኝም ብሎ መሥጋት እግዚአብሔር የሰጠንን ብቃት ካለመረዳት የሚመጣ አንጉል ሥጋት ነው። ሥጋትን ለማጥፋት የሚቻለው ደግሞ በእግዚአብሔር ታምነን ስንሳ ነው። በየትኛውም የአገልግሎት መስክ ስንሰማራ የምንሰጋ ከሆነ ውጤት አናመጣም። በማመንታትና ሁለት ልብ ሆነን የምንጀምረው ነገር እንቅፋት አያጣውም። ቆርጠንና ጨክንን ከተነሳን እግዚአብሔር አብሮን ይሆናል።

ስለወንጌል አገልግሎት ስናስብ ከጅማራው ልብ ብለን መገንዘብ ያለብን ጉዳይ አለ፤ ይህም ከማን ጋር እንደምንሠራ ማወቅ ነው። የእኛ ድርሻ አለ፤ የእግዚአብሔር ድርሻ አለ፤ የእኛ ድርሻ መትከልና ማጠጣት ይሆናል፤ ማሳደግ ደግሞ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው /1ቆሮ 3:6-9/። ከእግዚአብሔር ጋር እንደምንሰራ ካረጋገጥን ውጤት ባላገኝስ? ብለን መስጋት አይኖርብንም። ምክንያቱም ከሁሉ የበለጠውን የማሳደግ ድርሻ የእግዚአብሔር ነውና።

በዚህ ረገድ ከተፈጥሮ የምንማረው ነገር አለ። ገበሬ ንፁህ ዘር በእምነት በእርሻ ላይ ይዘራል፤ ማሳውም ዘሩን ያበቅላል። የዘራሁት ባይበቅልስ ብሎ የሚያስብ ከሆነ መዝራት አይችልም። እንዲሁም ወንጌልን ለመዘራት የሚነሳ ክርስቲያን ውጤት ባላገኝ ብሎ ማሰብ ከዚህ የበለጠ አንጉል ሥጋት ነው። በእርግጥ ገበሬውም ቢሆን የዘራው ሁሉ ላይበቅልና ላያፈራለት ይችላል፤ ወፎች የሚለቅሙትና በአረም ተውጦ የሚቀር ዘር ይኖራልና። በወንጌልም አገልግሎት ይህንን

የሚመስል ሁኔታ ሲገኘውን እንደሚችል ጌታ ስለዘረው ምሳሌ የተናገረውን ቃል ማስታወስ ይኖርብናል /ማቴ. 13:3-9/። ስለሆነም ከእኛ የሚጠበቀው ቃሉን በእምነት መዝራት ነው። በዚህ ረገድ እግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ ይላል “ዝናብና በረዶ ከሰማይ እንደሚወርድ ምድርንም እንደሚያረካት ታበቅልና ታፈራ ዘንድ፤ እንደሚያደርጋት ዘርንም ለሚዘሩ እንጀራንም ለሚበላ እንደሚሰጥ እንጂ ወደሰማይ እንደማይመለስ ከአፌ የሚወጣው ቃል እንዲሁ ይሆናል” /ኢሳ. 55:10-11/። እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ያለውን ኃይል ያውቃል፤ በቃሉ ውስጥ ያለው ኃይል እንዲሰራ ከፈለገን ቀደም ሲል እንዳየነው በእግዚአብሔር ቃል መሞላት አለብን /ቆላ. 3:16/። እንግዲህ ወጥተን እንዳንመሰክር ሰበብ የሆነብንን ነገሮች ምን እንደሆኑ በግል ደረጃ ተገንዝበን ይሆን? ደግሞስ ከእንግዲህ እርምጃ ለመውሰድ ዝግጁ ነን? እግዚአብሔር ይርዳን!

IX. ለመመስከር ከየት እንጀምር?

ይህንን መጽሐፍ ከመጀመሪያው ጀምሮ እያነበብ እዚህ የደረሰ ሰው ይህንን ጥያቄ ሊጠይቅ ይገባዋል። ተግባሩን እንዳንመሰክር ያዘናጉን ነጥቦችን ሁሉ አይተናል። እዚህ ደርሶ እርምጃ ለመውሰድ የማይነሳሳ ወገን ካለ ይህችን መጽሐፍ ማንበቡን እዚህ ላይ አቁሞ የት እንዳለ ራሱን ማየት ይኖርበታል። ልቡ ለመመስከር የተነሳሳ ሰው ደግሞ ከየት ልጀምር ብሎ ማሰቡ አይቀርም። ከዚህ ምዕራፍ ጀምሮ ወደፊት የምናያቸው ነጥቦች ሰዎችን ወደክርስቶስ ለማምጣትና ለማሳደግ የሚያስችሉን ስልቶች ላይ ማተኮር ይሆናል። በመጀመሪያ ግን ሰዎችን የት ነው የምናገኛቸው? ብለን ማሰባችን አይቀርም፤ ለዚህ ጌታችን የሰጠውን መመሪያ መከተል መልካም ይሆናል።

1. ከየት እንጀምር? ከጉረቤቶቻችን

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርቱን ኃይል ከተቀበሉ በኋላ ከኢየሩሳሌም በመጀመር፤ ከዚያም ወደ ይሁዳ አውራጃ፤ ከዚያም ወደ ሰማርያ፤ ከዚያም እስክምድር ዳርቻ ድረስ በመሄድ ወንጌልን ማስፋፋት እንዳለባቸው መመሪያን ሰጥቷቸዋል። ስለዚህ እስክምድር ዳርቻ ለመድረስ ከፈለገን ካለንበት አካባቢ መጀመር አለብን።

ለኛ ደግሞ ኢየሩሳሌም ያለንበት ከተማ አድርገን መውሰድ እንችላለን። ካለንበት ከተማ ደግሞ ከጉረቤቶቻችን ልንጀምር እንችላለን። ሳንመሰክርላቸው የቀረን የብዙ ዓመት ጉረቤቶቻችን ሊኖሩ ይችላሉ። ከጉረቤቶች ጋር የሚያገናኝ ብዙ ሁኔታ አለ። ከዚያም አልፈን ሆን ብለን ቤታችን ልንጋብዛቸው እንችላለን። ከሁሉ የበለጠ የምንሰጣቸው ግብዣ የክርስቶስ ፍቅር አለን። ሰው ሁሉ የፍቅር ረሀብተኛ ነው፤ ይህን ካወቅን ለሰው ሁሉ የሚሆን የክርስቶስ ፍቅር ካሳየናቸው እንዴት አይማረኩም? በዚህ ረገድ ቀደም ሲል በምዕራፍ ሶስት ስለፍቅር ያየነውን ማስታወስ ይኖርብናል። ከሁሉ የሚበልጥ ምግብ ፍቅር ነው። ለተራቦች ነፍስ ከፍቅር የበለጠ የሚያረካት የለም። ስለዚህ የማያልቀውን የክርስቶስን ፍቅር ዘወትር ካሳየናቸው ወደክርስቶስ የማይመጡበት ምክንያት የለም። ስለዚህ ስለክርስቶስ ለመመስከር ስናስብ እሩቅ ሳንሄድ ከጉረቤቶቻችን መጀመር እንችላለን።

ስለ ጌታ ከመመስከራችን በፊት ለእነርሱ መልካም ነገር ለማድረግ ብዙ አጋጣሚዎች ይኖሩናል። ለሰው መልካም ነገር ማድረግ ዝምድናን ይፈጥራል። ከንግግራችን ይልቅ ሕይወታችን ሊመሰክር ይገባል። እኛን ለመመስል እንዲናፍቁ ማድረግ እንችላለን። መልካምን ነገር አይቶ የማይናፍቅ ማን አለ? በአሁኑ ዘመን ሰዎች ያጡት ወንጌልን የሚተረጉምላቸው ሳይሆን የሕይወት ትርጉም የሚያሳያቸው ነው። የሕይወትን ትርጉም የሚሰጥ ከክርስቶስ ውጭ የለም። ዓለም በጨለማ ተውጧል እኛን ደግሞ የዓለም ብርሃን አድርጎ ጠርቶናል። ታዲያ መብራታችን ቢያንስ ለጎረቤታችን መድረስ የለበትምን? ጨለማ በጎረቤታችን እያለ እሩቅ ምን አስኬደን? ለጎረቤቶቻችን ማብራት ከጀመርን ያም መብራት እየተዛመተ መሄዱ አይቀርም።

ስለጎረቤቶቻችን ስናስብ ድቅን የሚልብን ነገር ይኖር ይሆናል። በዚህን ጊዜ “ፍቅር የኃጢአትን ብዛት ይሸፍናልና” ተብሎ የተፃፈውን ማሰብ ይኖርብናል/1ጴጥ.4:8/። ልብ እንበል! ሰዎችን ለማዳን ዋጋ መክፈል ግድ ነው። ክርስቶስ ጠላቶቹ የነበርነውን ሊያድን ዋጋ ከፍሏል። እንዲሁም እኛ ተቃዋሚ የሚመስሉትን በፍቅር ልንቀርባቸው ይገባናል። ፍቅርን የሚያህል ብርቱ ኃይል እንዳለን ተገንዝብን ከሆነ የሚያስፈራን አይኖርም። ጥያቄው ከእነርሱ ሳይሆን ከእኛ መጀመር አለበት። ፍቅር አለን ወይ? ፍቅር ካለን የሚያግደን ምንም ነገር ሊኖር አይችልም። “ፍፁም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም” /1ዮሐ.4:18/ ተብሎ በተፃፈው ቃል ሕይወታችንን እንይ! ፍቅር የጎደለን መስሎ ከታየን እግዚአብሔርን ፍቅሩን በመንፈስ ቅዱስ በልባችን ሊያፈስልን ይችላል/ሮሜ 5:5/። እኛ የእግዚአብሔርን ፍቅር አይተናል የምንል ከሆነ! ለጎረቤቶቻችን ይህን ፍቅር ባናካፍላቸው በእግዚአብሔር ፊት አንጠየቅምን? ሽረ በደንብ እንጂ!

ስለዚህ በቅድሚያ እንፀልይላቸው፤ ቀጥለንም ልንወዳቸው እንወስን፤ ከዚያ እናቅርባቸው፤ ከዚያም ራሳቸው ክርስቶስን በሕይወታችን ማየት ይጀምራሉ።

2. በእግር ጉዞ ስናደርግ

ብዙ ጊዜ ወደ ሥራ ቦታ፣ ወደ ገበያ፣ ወደ ትምህርት ቤት ስንጓዝ በመንገዳችን ላይ ሰዎች ይኖራሉ። ሁለትና ሶስት ሆነው የሚጓዙ የራሳቸው ጭውውት ስለሚጥራቸው ብቻውን የሚጓዝ ሰው ለማነጋገር ያመቻል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እንደኤማኦስ መንገዶች በየዕለቱ ትኩስ ወሬ እያወሩ ከሆነ በመሀል ገብቶ ለመመስከር ምናልባት ያመች ይሆናል/ሉቃ.24:13-30/። የማናውቃቸውም ሰዎች ቢሆኑ እንዴት እንደምንጀምርላቸው ወደፊት የምንመለከተው ይሆናል። ትልቁ ነገር ባንኘው አጋጣሚ ሁሉ ስለክርስቶስ ለመመስከር ሁልጊዜ ዝግጁ መሆናችን ነው።

እንዲህ ከሆነ እንደክርስቶስ ሆንብለን በመንገድ የሚጓዙትን ልንመስክርላቸው መውጣት እንችላለን። ጌታ እነዚያን የኤማኦስ መንገዶች ባጋጣሚ ሳይሆን ሆን ብሎ በመንገዳቸው ላይ መጣ እነርሱም በወቅቱ ትኩስ የሆነ ወሬ እያወሩ ነበር። የእነርሱ ወሬ ስለእርሱ ነበርና በመሀል ገብቶ ሊመስክርላቸው አመቸው። ይህንን ዘዴ እኔም ብዙ ጊዜ ተጠቅሜበታለሁ። በአሰላ ከተማ በነበርኩበት ጊዜ ወደ ዋና መንገድ እወጣና በእግር የሚጓዙትን ሰዎች አይቼ እመርጥና እንደእነርሱ መንገደኛ በመምሰል ቀርቤ እመስክርላቸው ነበር። እንደገናም ወደ መጣሁበት የሚሄዱትን በማየት አመቺ የሆኑትን እመርጥና ሥራዬን እቀጥላለሁ። በዚህ ረገድ ለብዙ ሰዎች መመስከራን ሳሰብ አሁን በጣም ደስ ይሰኛል። በዚህ ሁኔታ ሁላችን ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም ለብዙዎች መመስከር እንችላለን።

3. ሆስፒታል በመሄድ

የሆስፒታል አገልግሎት እጅጉን የተዘነጋ ነው። ነገር ግን ቶሎ ክርስቶስ የሚያስፈልጋቸው ሰዎች የምናገኘው ሆስፒታል ውስጥ ነው። እስከወዲያኛው ይህቺን ዓለም ተሰናብተው ለመሄድ ጥቂት ጊዜ የቀራቸውን ሰዎች የምናገኘው ሆስፒታል ስለሆነ በሞት አፋፍ ላይ

ያሉትን መናጠቅ የምንችልበት ጥሩ አጋጣሚ ነው። ስለዚህ ፀልየንና ተዘጋጅተን ልንጎበኛቸው ይገባል።

ሰው ኑሮ ሲሳካለት እግዚአብሔርን መካድ ሊቀለው ይችላል። ነገር ግን በሞት አፋፍ ላይ ሲሆን ማንም ሰው እግዚአብሔርን ለመካድ ይከብደዋል። ስለዚህ በሆስፒታል የሚገኙ ብዙዎች ተከራካሪዎች አይሆኑም። ስለሆነም የበሰለ ሥራ ያለው ሆስፒታል ነው። ወንጌልን የምንሰብከው ሰዎች ክርስቶስን አምነው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲገቡ ነውና፤ ሰዎች ጌታን አግኝተው ከዚህ ዓለም ከተሰናበቱ የተጠናቀቀ ሥራ ስራን ማለት ነው። ይህንን ስናይ ደግሞ እጅግ ደስ ሊለን ይገባል።

ደግሞስ ሐኪሞች ተስፋ የቆረጡባቸውን ጌታ ለክብሩ አድኖአቸው ቢነሱስ ማን ያውቃል? ይህንን በሚመለከት በሺዎች የሚቆጠሩ ምስክርነቶች አሉ። በእነርሱ መዳን ሐኪሞቻቸውን ሳይቀር ወደጌታ ያመጡ ብዙዎች መኖራቸውን እናውቃለን። ጌታችን ዛሬም ታላምራቶችን የሚያደርግ ነው። ተስፋ የተቆረጠባቸው ሰዎች መዳን ደግሞ የሰዎችን ልብ ለወንጌል ይከፍታል።

ሆኖም በሆስፒታል ታመው የተኙትን ሰዎች ስንመለከትላቸው ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። በምን ዓይነት ሁኔታ ላይ እንዳሉ ብናውቅም ጌታ ሁሉን ማድረግ እንደሚችል አበክረን ልንነግራቸው ይገባል። ጌታም ስለሰሙ ድንቅን በማድረግ ሊገለጥ ይችላል። ከእኛ የሚጠበቅ ስሙን በእምነት ማወጅ ነው። ምናልባት ቀደም ብለው ስለጌታ ሰምተው አሁን የበለጠ የሚያስረዳቸውን ሰው የሚናፍቁ ሰዎች ሊገጥሙን ይችላሉ። በተለይም ከክፍለሀገር መጥተው ጠያቂ ያጡ ሰዎችን ልናገኝ እንችላለን። እነዚህን ቀርቦ ማጽናናትና ማገልገል ጌታን ምን ያህል ያስደስተው ይሆን! በበጎ ሥራ ባለፀጋ መሆን የሚሻ ሰው እድሉን መጠቀም አለበት።

ይህንን አገልግሎት ለማካሄድ የቤተክርስቲያን መሪዎች ከሆስፒታል አስተዳደር ጋር በመነጋገር ለተወሰኑ ወገኖች ፍቃድ ማውጣት ያስፈልጋል ይሆናል። አስቀድሞ ግን በፀሎት የሚተጉ ፍቃደኛ የሆኑ ወገኖችን ማግኘት እጅግ አስፈላጊ ነው። ቤተክርስቲያንም ለዚህ

አገልግሎት ትኩረት በመስጠት፤ አስፈላጊውን ዝግጅት በማድረግ አገልጋዮችን ማሰማራት ይጠበቅባቸዋል።

ሕይወታችንን በክርስቶስ ምስክርነት የተሞላ ከሆነ በዚህ ሁኔታ በየቀኑ ወጥተን ወንጌልን ማሰራጨት እንችላለን። በተለይም አብረውን እየወጡ የሚመሰክሩ ወገኖች ቢኖሩ እንደፋፈራለን። ጌታ ሁለት ሁለት አድርጎ የላካቸውም እንዲደጋገፉ ነው። ችግሩ እስክንጀምረው ነው። ከጀመርነው በኋላ ስለክርስቶስ መመስከርን እንመርጣለን። ውስጣችንን የሚያነሳሳ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንሞላለን። ከምንም በላይ ስለ ክርስቶስ ወጥተን መመስከርን እንመኛለን። ስለክርስቶስ በመመስከር የምናገኘው ደስታና እርካታ በምንም ሁኔታ ልናገኘው አንችልም። ይህንን ለማረጋገጥ ከተፈለገ ነገ ሳይሆን ዛሬ ከእንድ ሰው ጋር ሆነን መጀመር እንችላለን።

4. ከቤት ወደ ቤት በመሄድ

በኢየሩሳሌም የነበረችን የመጀመሪያቱ ቤተክርስቲያን በዚህ ረገድ ሞዴላችን ልትሆን ትችላለች። በሐዋርያት ሥራ 5:42 ላይ ተጽፎ እንደምናገኘው “ዕለት ዕለት በመቅደስና በቤታቸው ስለኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ማስተማርና መስበክን አይተውም ነበር” ይላል። የማናውቃቸው ሰዎች ቤት መሄድ የሚያሳፍር ይመስል ይሆናል። ነገር ግን ይዘነው የምንሄደው የሚያሳፍር ነገር ሳይሆን ታላቅ የምስራች መሆኑን አጥብቀን ልንገነዘብ ይገባል። ከቤት ወደቤት እየሄድን ስንመለከር የተለያዩ ቤተሰቦች ሊገጥሙን ይችላሉ። እኔ አሰላ በነበርኩበት ጊዜ ከቤት ወደቤት እየሄድኩ እመለከር ነበር። ታዲያ አንዳንዶች እጣቢ ጡሃ ይደፉብናል፤ አንዳንዶች ውሻ ይለቁብናል፤ አንዳንዶች ደግሞ በአክብሮት ተቀብለው የሚያስተናግዱንም ገጥመውኛል። አሁን ያለው ሁኔታ በእጅጉ የተለወጠ ይሆናል ብዬ አስባለሁ።

ከቤት ወደ ቤት ሄደን ስንመለከር አቀራረባችን ጥንቃቄ የተሞላ መሆኑን አለበት። በቅድሚያ በእግዚአብሔር የተላከን መልካሙን የምስራች ልናበስርላቸው እንደመጣንና ፍቃደኛ ከሆኑ እንዲያዳምጡን በትህትና ልንጠይቃቸው ይገባል። ብዙ ጊዜ ሳንወስድ ከእግዚአብሔር ቃል

ጥቂት ክፍል አንብቦን ለሌላ ጊዜ ቀጠሮ ተቀብለን፤ ትራክት ካለ ሰጥተናቸው ልንሄድ እንችላለን። የመሰከርንላቸውን ክትትል ስለማድረግ ወደፊት በሰፊው የምናየው ይሆናል። በየቤቱ ሄደን የምንመሰክርላቸውን ለመከታተል በጣም አመቺ ነው።

ለማናውቃቸው ሰዎች ለመመስከር ሴጅምር ከየት ቤተክርስቲያን እንደሆንንና ማንነታችንን በግልጽ ልንነግራቸው ይገባል። ምክንያቱም በዚህ አይነት ሁኔታ እየተዘዋወሩ የሚመሰክሩ የሌሎች የሐይማኖት ክፍሎች መኖራቸውን መዘነጋት የለብንም። እኛ ግን በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ የምናምን ክርስቲያኖች መሆናችንን መግለጽ ተገቢ ነው። ምናልባት ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ሊገጥሙን ይችላሉ።

ቢሆንም የዘመኑን መቅረብ አስመልክተን ምስክርነታችን እስፈላጊ መሆኑን ልንገልጽላቸው ይገባል። ምክንያቱም እኛም ክርስቲያኖች ነን በማለት በራቸውን እንዳይዘጉ ለእግዚአብሔር ቃል ልባቸውን እንዲከፍቱ አቀራረባችን ጥንቃቄና ጥበብ የተሞላበት መሆን ይኖርበታል። ወዲያው ከተቀበሉን የኃይማኖት ክርክር ውስጥ ገብተን እንቅፋት እንዳይፈጠር በክርስቶስ ሥራ ስለሚገኘው ደስታ፤ ሰላም፤ ፍቅር፤ እረፍት ከወንጌል ቃል እየጠቀስን ልባቸውን ወደ ጌታ እንዲያዘነብሉ ማድረግ ይኖርብናል። በሚቀጥለውም ጊዜ በናፍቆት እንዲጠባበቁን ልናደርጋቸው እንችላለን። በዚህ ሁኔታ በመቀጠል በቤታቸው ቋሚ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መጀመር እንችላለን። በክርስቶስ በማመን ስለሚገኘው ደህንነት ሊገባቸው ጌታን እንደግል አዳኛቸው አድርገው እንዲቀበሉ ልንረዳቸው እንችላለን። ከዚያም በመቀጠል ወደ ቤተክርስቲያን እንዲመጡ በማድረግ ከወገኖች ጋር ልናስተዋውቃቸው ይገባል።

5. በመኪና እና በአውሮፕላን ስንጓዝ

በአውቶቡስ ወይም በአውሮፕላን ስንጓዝ አጠገባችን የሚቀመጥ ሰው ይኖራል። በተረጋጋ መንፈስ ሆነን ለመመስከር የሚያስችለን ጥሩ አጋጣሚ ይሆናል። በመኪና ወይም በአውሮፕላን ስንጓዝ አጠገባችን የተቀመጠውን ሰው ለተወሰኑ ሰዓታት የቅርብ ጓደኞችን አድርገን በመቁጠር ንግግር መጀመር እንችላለን። ጭውውታችን ባጭሩ

እንዳይቀጭ ከጀማሪው ጥንቃቄ በማድረግ የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ መጠየቅ ይኖርብናል። እግዚአብሔር ከረዳንና ወደጌታ ካመጣናቸው የአጭር ጊዜ ጓደኛ ከመሆን አልፎ በእግዚአብሔር መንግሥት ለዘለዓለም ወንድሞቻችን ሆነው ይቀራሉ።

ብዙ ጊዜ በአውቶቡስ ወይም በአውሮፕላን ለወንጌል አገልግሎት እንዳለሁ። በጉዞዬ ወቅት አስቀድሜ ከልቤ እጸልያለሁ። አንዳንድ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ በመቃተት በፀሎት ውስጥ ሆኜ ብዙ ሳይታወቀኝ የምሄድበት እድርሳለሁ። ሌላ ጊዜ ደግሞ አጠገቤ ለተቀመጠ ሰው እንድመሰክር መንፈስ ቅዱስ ምሪት ሲሰጠኝ መመስከር እጀምራለሁ። ታዲያ የተለያዩ ሰዎች ቢገጥሙኝም አምልጠውኝ አያውቁም። ስለክርስቶስ ስንመሰክር የሮብብ ስጦታ እንደሚሰጠን በደንብ ያረጋገጥኩት በአውቶቡስ ወይም በአውሮፕላን ስንጓዝ በምመሰክርበት ጊዜ ነው። ጥበብ የእግዚአብሔርን ሚስጥር እንድንገልጽ የሚሰጠን የፀጋ ስጦታ ነው። ታዲያ ከመሰከርኩ በኋላ ራሴን መልሼ ሳይ ይገርመኛል። የራሴ ያልሆነ ነገር በውስጤ እንዳለፈ አውቃለሁና እንዲህ ዓይነቱ ልምምድ ብዙ ጊዜ ገጥሞኛል።

ሁሉንም መተረክ ያስቸግራል፤ አንድ ጊዜ ከአዲስ አበባ ወደ ናዝሬት በሎንጅና ስንጓዝ ከአጠገቤ የተቀመጠች አንዲት ወጣት ልጅ ነበረች። ለእርሷ መመስከር እንዳለብኝ የመንፈስ ቅዱስን ምሪት አገኘሁ። እንዴት እንደምጀምርላት እያሰብኩ ሳለ የሴፍ መቃብር አካባቢ ደረስን። ሁለታችንም “ወደዚያ ተመልከቱ!” የተባልን ያህል ሁለታችንም ዘወር ብለን ወደመቃብሩ ተመልከትን። ጥሩ መግቢያ እንዳገኘሁ ታወቀኝ፤ ከሞት በኋላ ስለሚኖረው ሕይወት ምንም እንደማያውቅ ሰው ሆኜ “እነዚህ ሁሉ አሁን የት ናቸው?” በማለት ንግግራን ስጀምር በመሀላችን የነበረው ዝምታ ጠፍቶ ማውራት ጀመርን። ከዚያም ሰው ከሞተ በኋላ የት እንደሚሆን ባለማወቅ የሚጨነቅ ሰው ሆኜ ቀረብኩ፤ እርሷም ግራ የተጋባሁና እጅግ የተጨነቅሁ ስለመሰላት ከሞት በኋላ ሕይወት እንዳለ በመንገር ልታጽናናኝ ሞክረች። እኔም “የኃይማኖት ሰዎች እንደሚሉት ከሆነማ” በማለት ስለ ጋጠኤት፤ ስለ ጽድቅ፤ ስለ እግዚአብሔር ፍርድ እነግራት ጀመር። በቀጥታ ራሷን በሲኦል ውስጥ ያገኘች ያህል ተሰማት፤ ከዚያ ለመውጣትም ስትጨነቅ አየኋት። ሁኔታዋ ልክ ውሃ ውስጥ ገብቶ

ሊሰጥም ያለና የሚጨበጠውን ነገር ለማግኘት የሚጣጣር ሰው ትመስል ነበር። በዚያው በመቀጠል ከዚያ ሊያውጣት የሚችለው ክርስቶስ እንደሆነ ነገርኳት። ወዲያው አንዴ በመገረም አንዴ ደግሞ በደስታ ተሞላች። ያስገረማት የእኔ አቀራረብ ሲሆን፤ ያስደስታት ክርስቶስ አዳኝ መሆኑ በግልጽ ስለታያት ነው። ወዲያውኑ ጌታን እንድትቀበል ጠየኳትና በመከናወን ውስጥ እያለን ዐለየኩላት። ታሪኳን ስትነግረኝ እግዚአብሔርን የምትፈራ ነገር ግን የጽድቅ መንገድ የጠፋባት ሰው መሆኗን ተረዳሁ። ጽድቅን ለመፈፀም የምታደርገው እያንዳንዱ ጥረት ሁሉ ያስገርመኝ ነበር። እኔም ጌታ ያደረገውን በማየት የመንፈስ ቅዱስን ምሪት አደነቅሁ።

አንድ ጊዜ ደግሞ ከኮምቦልቻ ወደ ከሚሴ ሎንቺና ተሳፍራ ስሄድ ሰው በሰው ላይ ተደራርቦ ጉዞ ቀጠልን። አጠገቡ ሁለት ባህታዊያን ተቀምጠው ነበር። አንዱት ክርስቲያን አሁን እድል ገጥሟት አፊት ጠንበር አግኝታ ብቻዋን ተቀምጣ ነበር። እኔም እንደልማዴ ለእነዚህ ሁለት ባህታዊያን ለመመስከር ፈልጌ ከየት እንደመጡ ጠየቅኳቸው። በዚህ ጨዋታችንን ቀጠልን፤ አለባበሴ የከተማ ሰው አለባበስ ነበርና እንደእነርሱ አስተሳሰብ ዓለማዊ ሆኜ በመቅረብ ለምን በገዳም መኖር እንደመረጠ ጠየቅኳቸው፤ ከሁለቱ አንደኛው በመሐከለኛ እድሜ ላይ ያለው ከአለም ለመለየትና ጽድቅ ፍለጋ ገዳም እንደገቡ ነገረኝ።

እኔም በመቀጠል ጽድቅ የሚገኝበትን መንገድ አንዲነግሩኝ ጠየቅኳቸው። በእነባቢያችን የተቀመጡ ንግግራችንን በጽሞና ያደምጡን ስለነበር ለእያንዳንዱ ንግግራ ጥንቃቄ አደርግ ነበር። ቀጥሎም መልካም ነገር በማድረግ፤ ለምሳሌ የተራቡና የተጠሙትን ማብላትና ማጠጣት፤ የሰዎችን እግር ማጠብ የመሳሰሉ ብሎ ነገረን። እኔም መለስኩና የተራቡና የተጠሙ ሰዎች ከገዳም ይልቅ በከተማ ሞልተዋል ብዬ ስናገር አዳማጮቻችን እንደመሳቅ ብለው የእኔን ሃሳብ የሚደግፉበትን ሁኔታ ያንፀባርቁ ነበር። አንደኛው ባህታዊ መለስ አደረገና “አባታችን ተክለኃይማኖት እኔ ጨለማ ሆኜ ለሌሎች ብርሃን ሆኑኩኝ” ብለው ተናግረዋል በማለት ሌሎችን ሃሳቦችን አክሎ ተናገረ። እኔም ግራ እንደተጋባ ሰው ሆኜ “ለመሆኑ እሳቸው በጨለማ ሆነው እንዴት ለሌሎች ብርሃን ሆኑ? ብዬ ስመልስላቸው አንደኛው እንደመቆጣት ብሎ እርሳቸው ይህንን ማለታቸው አራሳቸውን ዝቅ

ማድረጋቸውና ትሁት መሆናቸውን ለመግለጽ የተናገሩት ቃል መሆኑን ሊያብራራልኝ ሲሞክር በእነባቢያችን የተቀመጡ ሲስቁ እነዚህ ባህታዊያን ቁጣ ቁጣ ይላቸው ጀመር። እኔም ደግሞ በተረጋጋና በትህትና መንፈስ እነጋገር ስለነበር ትኩረታቸው ወደእኔ ሲያዘነብል በግልጽ ይታወቅ ነበር። የእኔም አቀራረብ ለእነዚህ ባህታዊያን ብቻ ሳይሆን በእነባቢያችን ለተቀመጡትም ስለክርስቶስ ወንጌል ለመግለጽ እየተመቻቸሁ ነበር። በመሐል ያቺ ብቻዋን ወንበር አግኝታ በገቢና የተቀመጠች አሁን እኔ እጅግ የተጨነቅሁ ስለመሰላት የእርሷን መቀመጫ ለቃልኝ እንድቀመጥና እርሷ እኔ ያለሁበት ለመቀመጥ ግድ አለችኝ። እኔም እንቢ ብላትም አልቻልኳትም፤ ጌላ የግዴን የለቀቀችልኝን መቀመጫ ላይ በገቢና ሄጄ ተቀመጥኩ። ጥቂትም እንደተጓዥን ከተማ ልንደርስ ስንል እኔ የለቀቅሁትና እርሷ የተቀመጠችበት የባህታዊያን እነባቢ እሳት የተነሳ ያህል ከፍተኛ ጫጫታና ጥል ስለተነሳ ሹፌሩ ሊያቆም ተገደደ። ዞር ብዬ ስመለከት እነዚያ ሁለት ባህታዊያን በያዙት ረጅም የብረት መስቀል ያለው መቋሚያ ለጨፈጭፋት ይጋበዙ ነበር። ለነገሩ መውረጃችን ደርሶ ነበርና ከወረድን በኋላ “ምን አድርገሽቸው ነው? ብዬ ጠየቅኳት ለካስ እኔ የጀመርኩትን ምስክርነት በመቀጠል “እኔ በክርስቶስ ዐድቄያለሁ” ብላቸው ኖሯል። ለእነርሱ ይህች ደህና ልብስ የለበስኩ የከተማ ልጄ “ዐድቄያለሁ” ማለቷ በእግዚአብሔር ላይ የተመደቀች አድርገው ቆጥረዋል። በእርግጥ እሷ ከእግዚአብሔር ቃል፤ ከወንጌል እውነት የወጣች አልነበረችም፤ እነርሱ ግን ለረዲት አልቻሉም።

ስለዚህ ሰዎችን ካሉበት ቦታ ለማውጣት እነርሱ ያሉበት ሁኔታ ውስጥ መግባት ያስፈልጋል። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “በሚቻለኝ ሁሉ አንዳንዶችን አድን ዘንድ ከሁሉ ጋር ሁሉን ነገር ሆንሁ” ያለው/1ቆሮ.9:22/። ይህ አቀራረብ ለቆሮንቶስ ሰዎች በተንኮል ያጠመዳቸው ሳይመስላቸው አልቀረም/2ቆሮ.12:16/። በሆነም ሰይጣናዊ ወይም ሥጋዊ ተንኮል ሳይሆን ሰዎችን ካሉበት መንገድ ለመመለስ ጥበብን ተጠቅሟል። ሰዎችን ወደ ጌታ ለማምጣት የምንጠቀምበት ዘዴ ጥበብ እንጂ ተንኮል አለመሆኑን ልናስብ ይገባል።

እንግዲህ ከላይ እንደተጠቀሰው አብረን የምንጓዘውን ሰው ለመመስከር ከመጀመራችን በፊት የመንፈስ ቅዱስን ምሪት መጠየቅ እጅግ አስፈላጊ

መሆኑን መገንዘብ አለብን። ከመሰከርንላቸው በኋላ ጌታን ለመቀበል የተዘጋጀ ልብ ካላቸው አዚያው ልንፀልይላቸው እንችላለን። ከዚያም አድራሻቸውን በመቀበል በስልክና በደብዳቤ ልንከታተላቸው ይገባል። ደግሞም በአካባቢያቸው ያሉትን ጤናማ ቤተክርስቲያን በመረዳት ወደዚያ በመሄድ ከቅዱሳን ጋር እንዲደባለቁ መምከር ይኖርብናል። ልባቸው ያልተዘጋጀ ከሆነ ደግሞ አድራሻቸውን በመቀበል በደብዳቤ መከታተል ይቻላል። በጊዜው መወሰን ያቃታቸው ቢመስሉም ቃሉ በውስጣቸው ፍሬ ያፈራ ይችላል፤ ስለሆነም ክልብ የምናደርገው ጥረት ውጤት የሚያመጣ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ባገኘነው አጋጣሚ ሁሉ ስለክርስቶስ ለመመስከር ልባችን የተዘጋጀና ህይወታችንም የተነቃቃ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ሊጠቀምብን ዘወትር የተዘጋጀ ይሆናል።

በብርና በወርቅ የማይገመት የተከማቸ የእግዚአብሔር ሀብት በውስጣችን እንዳለ እንወቅ/2ቆሮ.4:7፤መዝ.12:6፤ ምሳሌ 25:11/ ይህ የእግዚአብሔር ሀብት ለሰው ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይህን ካወቅን እንደ እግዚአብሔር መጋቢዎች ሆነን ይህንን የሕይወት ቃል ለሰዎች ልናቀርብ መትጋት ይኖርብናል /ፊል.2:16፤ 1ጴጥ.4:10/። የልብ ዝግጅት ከሌለን ሰዎች በአጠገባችን ተቀምጠው ሳለ ዕድሉን ባለመጠቀማችን ሊጠፉ ይችላሉ። በጥቂት ታምነን ከተገኘን በብዙ ይሸልመናልና እንግዲህ ዘወትር የነቃን እንሁን።

X. ሰዎችን እንዴት መቅረብ እንዳለብን እንወቅ፤

የማናውቃቸውን ሰዎች ቀርቦን ለማነጋገር እናመነታ ይሆናል። ሆኖም ግን የምናነጋግራቸው “ሰዎች” መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። ቢሆንም የሚገጥሙን ሰዎች የተለያዩ ሁኔታ ውስጥ ያሉ ሊሆኑ እንደሚችሉ መገመት ይኖርብናል። ስለዚህ ለሁሉም ዓይነት ሰዎች ተስማሚ የሆነ አቀራረብ ሊኖረን ይገባል።

1. በፈገግታ የታደበ ጥሩ ሰላምታ በመስጠት እንጀምር፤

ጥሩ ሰላምታ የጥሩ ግብዣ ያህል ያስደስታል። በጥሩ ሰላምታና በፈገግታ የምንቀርብ ከሆነ ፊቱ የተኮሳተረ እንኳን ቢሆን ፊቱ ይፈታል። ፈገግታ አሰምአቀና፤ የሆነ የሰላም መግለጫ ምልክት ነው። ፊቱ የተኮሳተረ ሰው ብናይ ያስፈራል። ፊቱ በፈገግታ የተሞላ ሰው ካየን፤ ያ ሰው የሰላም ሰው ነው ብለን እናስባለን። እንዲህ ያለ ሰው ቀርቦ ቢያነጋግረን አይከብደንም። ስለሆነም ፈገግታችን ከደስታ የመነጨ መሆን አለበት። በመሠረቱ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ፈገግታቸው የሌሎችን ሕይወት የመንካት ኃይል አለው። ሰላማችንም ከጌታ ስለሆነ እውነተኛ ነውና። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ የሆነ ሰላምታችን ለሌሎች እንዲደርስ ማድረግ እንችላለን። እንግዲህ ፈገግታ የሰላም ምልክት ስለሆነ ምንጊዜም ሊለየን አይገባም። ጌታም ደቀመዛሙርቶቹን ወንጌል እንዲሰብኩ ሲልካቸው አስቀድመው ሰላምታ እንዲሰጡ መመሪያ የሰጣቸው ለዚህ ነው/ማቴ.10:13/። እኛም ይህን መመሪያ ልንጠቀምበት ይገባል።

2. ለመግቢያ የሚሆን የጋራ ርዕስ መምረጥ

በአካባቢም ሆነ በእገር አቀፍ ደረጃ፤ ከዚያም አልፎ በአሰም አቀፍ ደረጃ እንጋጋሪ የሆኑ ወቅታዊ ሁኔታዎች በጋዜጦች፤ በሬዲዮና በቱሌቪዥን በየፅሁፍ ይቀርቡልናል። ስለዚህ እንደተለመደው ለሰዎች የተለመደ ፈገግታ የተሞላበት ሰላምታ ከሰጠን በኋላ በጋራ ሊያነጋግሩን የሚያስችለንን ርዕስ መርጠን ንግግራችን መጀመር

እንችላለን። ከመረጥናቸው ርዕሰ ጉዳዮች በኋላ ወዴት እንደምንወስዳቸው አስቀድመን ማሰብ ይኖርብናል። አለበለዚያ በዚያው ተወስደን እንቀራለን።

በተለይም ዓመት በዓሎችንና ብሔራዊ ቀኖችን ለመጠቀም በቤተክርስቲያን ደረጃ ልዩ ዝግጅት ቢደረግ አመቺ ይሆናል። ብዙ ጊዜ በየቤተክርስቲያኑ ዓመት በዓላት አስደግፎ ኩንፍረንሶች ይዘጋጃሉ። ይህ እንዳለ ሆኖ ከዚህ በተጨማሪ አባላት ለተወሰኑ ሰዓታት ወጥተው እየመሰከሩና ሰዎችን ወደ ኩንፍረንስ እየጋበዙ እንዲያመጡ ቢደረግ ፍሬ ያለው ሥራ ለመስራት ያስችላል። ምክንያቱም ዓመት በዓላቱን አስመልክቶ ለመመስከር አመቺ የሆነ የጋራ ርዕሰ ይኖረናልና።

3. በጥያቄ መጀመር

በጥበብ የሆነ ጥያቄ በሰው ልብ ውስጥ ያለውን ሃሳብ የምናወጣበት መንጠቅ ነው። ጥያቄአችን ለስላሳና የሰውን ስሜት የማይጉዳ በጥበብ የተሞላ መሆን አለበት። በቅንነት የተሞላ ግልጽ የሆነ ጥያቄ ሰዎችን ወደ መጠራጠር አያመጣቸውም። ለምሳሌ፣ ቤተክርስቲያን ትሄዳለህ? ብለን ብንጠይቅ ግልጽና ቀጥተኛ ነው። ከዚያም በመቀጠል የት ቤተክርስቲያን እንደሚሄድ መጠየቅ ያስችለናል። እኛም የት ቤተክርስቲያን እንደምንሄድ መግለጽ ይኖርብናል። ከዚያ ወይይታችን በራሱ መስመር ይይዛል ወይይታችን ስለየግል ቤተክርስቲያናችን ሆኖ እንዳይቀር ወዲያውኑ ወደክርስቶስ አዳኝነት ማዘንበል አለብን። ክርስቲያን ነን ብለው የሚያስቡ አንዳንዶች መዳን በመልካም ሥራ ነው ብለው የሚያምኑ ይገጥሙን ይሆናል። እንደነዚህ አይነት ወገኖች ከገጠሙን በእርጋታ ሆነን ሰው ሁሉ ኃጢአተኛ መሆን ከእግዚአብሔር ቃል እየጠቀስን ማስረዳት ይኖርብናል። ከዚያም የክርስቶስ በመስቀል ላይ የመሞት ሚስጢርና በፀጋ የመዳንን ሚስጢር ከእነዚህ ጥቅሶች መርጦ መግለጽ ይቻላል/ሮሜ.3:23፣ 5:12፣ ዮሐ. 3:16፣ ሮሜ 5:6-11፣ ገላ.2:16፣ 3:11። ስንልያቸው ምንጊዜም በቀጠሮ መለየትን መርሳት የለብንም። እስከዚያው በእጃችን ትራክት ከያዝን ብንሰጣቸው በጣም ጥሩ ይሆናል።

XI. ምን አይነት ሰዎች ይገጥሙን ይሆን?

የማናውቃቸውን ሰዎች ቀርቦን ለማነጋገር ስንሞክር ምን አይነት ሰዎች እንደሆኑ ማሰባችን አይቀርም። ቢሆንም ከእኛ ፍፁም የተለዩ አድርገን መገመት የለብንም። ብዙዎች ከዚህ በታች ከተጠቀሱት ዓይነት ሰዎች የተለዩ አይሆኑም።

1. ፍላጎት እያላቸው የሚቀሰቅሳቸውን የሚፈልጉ፤

በዚህ ዘመን ወንጌል በብዙ መንገድ እየተሰበከ ነው። ታዲያ አንዳንዶች የሰሙት ቃል አልፎ አልፎ በውስጣቸው መንቀሳቀስ አይቀርም። ሆኖም በራሳቸው እርምጃ መውሰድ ያቃታቸው ይኖራሉ። እንደነዚህ ያሉት ስናናግራቸው ብዙም አያንገራግሩም። አንዳንዶች በጉድጓድ ውስጥ ወድቀው ከዚያ የሚያወጣቸውን የሚፈልጉን ሰው ይመስላሉ። በጉድጓድ የወደቀ ሰው በራሱ መውጣት አይችልም። እጁን ይዞ የሚያወጣውን ሰው ሲያገኝ ከዚያ ለመውጣት አያመነታም። አንዳንዶች ደግሞ መንገድ የጠፋበትን ሰው ይመስላሉ፤ ታዲያ የቀናውን መንገድ ስናሳያቸው የምፈልገው ይህንን ነው ብለው ሳያመነቱ ጌታን ይቀበላሉ።

2. ፍላጎት እያላቸው ተጠራጣሪዎች

ጥርጥር የብዙ ሰዎች ባሕርይ ቢሆንም አንዳንድ ሰዎች ግን በተፈጥሮ ይበልጡን ተጠራጣሪዎች ናቸው። ዳሩ ያለንበት ዘመን ብዙዎችን ግራ የሚያጋባ ዘመን መሆኑን መዘንጋት የለብንም፤ ብዙ ተመሳሳይ ነገሮች አሉ። ከዚህ የተነሳ ብዙ ሰዎች ለሚገጥማቸው ነገር ሁሉ “ትክክለኛው የቱ ነው?” በሚል ጥያቄ የተሞሉ ናቸው። ስለሆነም በጥርጥር ዓይን ቢያዩን መደነቅ የለብንም። እንደነዚህ ያሉትን ለመመለስ ቀላል ባይሆንም ተስፋ መቀረጥ የለብንም። ስለሆነም በክርስቶስ የሚገኘው ሕይወት ከሞትን በኋላ የምናየው ብቻ ሳይሆን በምድርም እያለን የምናረጋግጠው ጉዳይ መሆኑን አበክረን ልንገግራቸው ይገባናል።

እንደነዚህ ዓይነት ተጠራጣሪ ሰዎች ክፉዎች ሆነው ሳይሆን እንደቶማስ በማየትና በመዳሰስ ማመን የሚፈልጉ ናቸው። እንደ

መንፈሳዊ አይኖቸው በርቶ ሕይወታቸው በክርስቶስ ከተነሳ ምንጊዜም ወደኋላ የማይመለሱ ይሆናሉ። ሆኖም እነርሱን ለመመለስ ብዙ ዋጋ መክፈል፤ ብዙ ትራግስት ይጠይቃል። ማንም ወደ ክርስቶስ ከመጣ ጥርጥር አይኖረውም፤ እውነት ክርስቶስ ነውና። እርሱ ለጥያቄ ሁሉ መልስ ነው። ወደእርሱ ያልመጣ ሰው ዘመኑን ሁሉ በጥርጥር ያሳልፋል። በጥርጥር የተሞላ ሰው እረፍትና ሰላም የለውም። ሰው የሀይወት ውኃ ያስፈልገዋል፤ እርሱን ወደ ክርስቶስ መጥቶ ካልጠጣ ሊረካ አይችልም/ዮሐ.4:10፤7:37-38/። ይህንን አጠኝክረን መመስከር ይኖርብናል።

3. ፍላጎት እያላቸው ተከራካሪዎች

በተፈጥሮ ተጠራጣሪዎች እንዳሉ ሁሉ፤ እንዲሁም ደግሞ በውስጣቸው ፍላጎት እያለ መከራክር የሚወዱ ሰዎች አሉ። እንደነዚህ አይነቶች ወደ ቤተክርስቲያን ከመጡም በኋላ ይህ ባህሪያቸው በቀላሉ አይለቃቸውም። እንዳንድ ጊዜ ስለሚከራከሩትም ጉዳይ እርግጡን አያውቁም። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች የሚከራከሩት እውነቱን ለማወቅ ሳይሆን ቢሆንላቸው በክርክር ለማሸነፍ ነው። በውስጣቸው ደግሞ ፍላጎት ስላለ ክርክሩን ለማቆም አይፈልጉም።

እንደነዚህ ዓይነት ሰዎችን መርዳት የሚቻለው በመከራከር ሳይሆን እነርሱን ዝም ብለን በማዳመጥ ነው። የሚናገሩት ነገር ሲያልቅባቸው በራሳቸው ዝም ይላሉ። በዚያን ጊዜ እነርሱ ያነሷቸውን ነጥቦች ትቶ የክርስቶስን ሕይወት በመግለጽ አዳማጮች እንዲሆኑ ማድረግ ይቻላል። ሆኖም ዕድሉን ደጋግሞ ለእነርሱ መስጠትን መርሳት የለብንም። በምናገኛቸው ክፍተቶች ስለክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ፤ በእርሱ ስለሚገኘው ይህንነት ከመናገር ፈቀቅ ማለት የለብንም። የሰውን ሕይወት የሚነካ ኃይል ያለው በዚያ ውስጥ ነውና። ኃጢአተኛ በኃጢአቱ የሚወቀሰው የክርስቶስን የመስቀል ሚስጢር ስንናገር ብቻ ነው።

ክርክር ክርክርን ይወልዳልና መጠንቀቅ ይኖርብናል። ስለሆነም የተከራካሪዎችን ሃሳብ ትተን ስለክርስቶስ መላልሰን ስንነግራቸው አዳማጭ መሆናቸው አይቀርም። አላማችን በክርክር ልንረታቸው

ሳይሆን ወደክርስቶስ ልንመራቸው መሆኑን ምንጊዜም መዘንጋት የለብንም።

4. ፍላጎት እያላቸው ግን ብዙ ማወቅ የሚፈልጉ

በዚህ ምድብ ውስጥ የሚገኙ ሰዎች በትምህርት ዓለም ብዙ የቆዩ ሊሆኑ ይችላሉ። ለእነርሱ መንፈሳዊውም ነገር በምርምር የሚደረስበት ይመስላቸዋል። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ሲገጥሙን ከእኛ ይልቅ በእግዚአብሔር ቃል እውቀት የበረቱትን ሰዎች ይዘን መጉብኘት ጥሩ ሊሆን ይችላል። ሆኖም መንፈሳዊ ነገር በእምነት እንጂ በምርምር የማይደረስበት መሆኑን እውቀት ልናሳውቃቸው ይገባል። በምድራዊ እውቀት የበረቱ ሰዎች ቢገጥሙንም የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ካለን የበለጠውን እውቀት እንደያዝን በማሰብ መዘረታታት ይኖርብናል። ስለዚህ በተቀደሰ ድፍረትና በመንፈስ ቅዱስ በመታመን ልናስተምራቸው እንደምንችል ልበ ሙሉ ሆነን መቅረብ እንችላለን።

እነዚህ “ብዙ ማወቅ አለብኝ” የሚሉ በድርቅና ሳይሆን ውስጣቸው እስኪሞላ መረዳት ስለሚሹ ነው። ስለሆነም ከእነርሱ ጋር ብዙ ጊዜ ማጥፋት ውጤት አለው። ምክንያቱም እንደእነዚህ አይነቶች ወደእምነት ከመጡ ሌሎችን የሚጠቅሙ አገልጋዮች መሆን ይችላሉ። ሆኖም ግን የሚፈልጉትን ያህል ካልመገብናቸው በቀላሉ ሊያመልጡን ይችላሉ። የእውቀት ሁሉ ምንጭ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ይዘን ካመለከትን ችግሩ ከእነርሱ ሳይሆን ከእኛ ሊሆን ይችላል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው “እንደማያሳፍርና የእውነትን ቃል በትክክል እንደሚያስረዳ የተመሰከረለት ሠራተኛ፤ ራሱን ለእግዚአብሔር ልታቀርብ ትጋ” ያለው/2ጤሞ 2:15/ በዚህ ረገድ በምዕራፍ አራት “የክርስቶስ ምስክሮች ለመሆን የሚያበቃን ምንድነው?” በሚል ርዕስ ውስጥ ያየናቸውን ነጥቦች ክልሶ ማየት ይጠቅማል።

5. ፍላጎት እያላቸው በልዩ ልዩ ኃይማኖታዊ ሥርዓት የታሰሩ፤

በደረጃ ካስቀመጥን በብዛት የሚያጋጥሙን ሰዎች በዚህ ምድብ ውስጥ ያሉ ናቸው። ሆኖም አብዛኛው ሕዝብ የሚከተለው ኃይማኖት የውርስ ነው፤ ማለትም ከአያት ከቅድመአያት እየተቀበሉ ያገኙት ኃይማኖት ማለት ነው። ከዚህ የተነሳ ብዙዎች በኃይማኖታቸው ይመካሉ። ስለሆነም የኃይማኖት እስራት በተላሉ የሚታይ አይደለም። ከልጅነታቸው ጀምሮ በውስጣቸው ሥር የሰደደውን የኃይማኖት ሥርዓት ነቅሎ ለማውጣት ብርቱ ፀሎት ያስፈልጋል። ምክንያቱም ከየትኛውም ኃይማኖት በስተጀርባ ኃይል መኖሩን መዘንጋት የለብንም። ለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ “አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደጌሰኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል” ያለው/ማቴ.12:29/።

በየትኛውም ኃይማኖት ውስጥ ያሉትን ስንቀርብ፤ ኃይማኖታቸውን በመንቀፍ እንዳንጀምር ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። ጥቂቶች ካልሆኑ በስተቀር አብዛኞቹ “ኃይማኖቱ ትክክል ነው” ብለው የሚያምኑ ናቸው። በዚህ ረገድ እኔ ዘመዶቼን አጥቻለሁ። የወንጌል ብርሃን እንደበራልኝ ሰሞን ዘመዶቼን የረዳሁ መስሎኝ “ታቦት ከእንጨት ነው የሚሰራው” አልኳቸው፤ ይህ አባባሌ እነርሱን ዘገነናቸው፤ እግዚአብሔርን የተሳደብኩ ያህል ነበር የቆጠሩት። የተናገርኩት ቃል እውነትነት ቢኖረውም፤ ለእነርሱ ግን ከባድ ነበር። “እውነትን በፍቅር መግለጽ” ገና ያልደረስኩበት የሕይወት ደረጃ ነበር። እንደ እኔ ብዙዎች ሳይሳሳቱ አይቀሩም ብዬ እገምታለሁ። ኃይማኖታቸውን እየነቀፍን የምንቀርባቸው ከሆነ እራሳቸውን የሚከላከሉ ይሆናሉ እንጂ ዝም ብለው የሚሰሙን አይሆኑም። ባህልና ኃይማኖት ከሰው ህይወት ጋር የተቆራኙ ነገሮች ናቸው። ጉጂ ባህል ቢሆንም ጉጂነቱ እስኪታየው ድረስ የእርሱ ባህል ከሁሉ የተሻለ መስሎ ነው የሚታየው። ኃይማኖትም እንደዚሁ ነው። የሕይወት እርካታ ባይሰጠውም፤ አብዛኛው ሰው የያዘኩት ኃይማኖት ትክክል ነው ብሎ፤ ቢቻለው ኃይማኖቱን አጥብቆ መያዝ ይፈልጋል።

በእርግጠኝነት መናገር የሚያችለን ጉዳይ ቢኖር፤ ሁላቸውም ቢሆኑ እረፍት የሚሰጣቸውን ይፈልጋሉ። ለሰው ልጆች ሁሉ እረፍትና

እርካታን የሚሰጥ ምንጭ ያለው ደግሞ አንድ ቦታ ብቻ ነው፤ እርሱም ክርስቶስ ነው። ያቺ ሳምራዊ ሴት ኃይማኖት የጉደላት አልነበረችም፤ ኒቆሌሞስ ከራሱ አልፎ የአይሁድ ሕዝብ የኃይማኖት መሪ ነበር። ሁለቱም እረፍት የሚሰጣቸውን የሚፈልጉ ነበሩ። እነርሱን የሚመስሉ አሁንም ብዙዎች አሉ። እንዳንዶች ደግሞ እንደ ቀዳሩና እንደ ሐና በቅንዓት መንፈስ እየተነዱ የሚሰቱ አይጠፋም። የማያምኑትን የክርስቶስ የክብሩ ብርሃን እንዳያበራላቸው ሰይጣን ልባቸውን እንደሚያሳውር የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል/2ቆሮ4:3-4/።

እንግዲህ ሁላቸውንም “ፍላጎት እያላቸው...” ብለን መድበናቸዋል። ምክንያቱም ሰው ሁሉ እውነቱን ለመናገር ቢችል በውስጡ መንፈሳዊ ባዶነት መኖሩን እናረጋግጣለን። ያንን ባዶነት መሙላትና ማሳረፍ የሚችል ደግሞ ክርስቶስ ብቻ ነው። ያንን የሕይወት ባዶነት ኃይማኖታዊ ሥርዓት፤ ሥልጣን፤ የትምህርት ደረጃ፤ ሀብትና ዝናም ሊሞላው አይችልም። እነዚህ ነገሮች ውሃ የሌላቸው ባዶ ጉድጓዶች ናቸው /ኤር. 2:13/። ስለሆነም ሰው በየትኛውም የሕይወት ደረጃ ላይ ቢሆንም፤ በክርስቶስ ካልሆነ በስተቀር ከሞት በኋላ ስላለው ሕይወት መልስ አግኝቶ፤ እርግጠኛ ሆኖ፤ ተደላድሎ መኖር አይችልም። ለጊዜው የውስጡን ሕይወት በውጫዊ ነገር ሽፍኖ ቢመላለስም ውስጡ ባዶና የተራቀተ ነው። ስለሆነም ለጥቂት ጊዜ የተደሰተ ሲመስለው ተመልሶ ባዶ ሆኖ ራሱን ያገኛል።

ሰው ዘለዓለማዊነት አለው፤ ያ በውስጡ ያለው ዘለዓለማዊነት ዘለዓለማዊ የሆነውን ይፈልጋል። ሰው በዚህ ዓለም የሚያስፈልገውን ሁሉ ቢያገኝም የማይረካውና የማያርፈው ለዚህ ነው። ምክንያቱም በዚህ ዓለም የሚታይና የሚጻሰስ ነገር ዘለዓለማዊነት የለውምና ሰው በባህሪው የሚያስፈልገውን ዘለዓለማዊ የሆነውን እስኪያገኝ ከቶውን ሊረካ አይችልም። ይህ ዘለዓለማዊ የሆነው ደግሞ መንፈስ ነው። ይህንን ባለማወቅ ሰው በገዛ ምኞቱ እየተታለለ ይኖራል። ስለሆነም ሰው የሕይወትን ትርጉም አግኝቶ ለመኖር የእግዚአብሔር መንፈስ ያስፈልገዋል። ይህ ደግሞ የሚገኘው በክርስቶስ ብቻ ነው/ሮሜ 8:9-11/።

በየትኛውም የኃይማኖት ዓለም ውስጥ ያሉትን በጥበብ፣ በትዕግስትና በፍቅር ወደ ክርስቶስ እንዲመጡ ልንረዳቸው ይገባል። አንዳንዶች ደግሞ ኃይማኖታቸውን መተዳደሪያቸው አድርገው የያዙ ሊሆኑ ይችላሉ። ከዚያ ወጥቶ መምጣት በሰው ዘንድ ያላቸውን ከበራታና የነገሩ ደረጃ የሚያሳጣቸው ስለሚመስላቸው ተቃዋሚዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ስለሆነም ስለ ክርስቶስ ወጥተን ስንመሰክር እንደዚህ ያሉ ሰዎች እንደሚገኙ መን ማሰብ ይኖርብናል።

ከእነዚህ በተለየ ሁኔታ ውስጥ ሆነው የሚገኙትን ሰዎች በጣም ጥቂቶች ሊሆኑ ይችላሉ። አብዛኞቹ ግን ከዚህ የወጡ አይሆኑም። የምንመሰክርላቸውን ሁሉ ማምጣት ባንችልም በፀሎትና በእግዚአብሔር ቃል የበረታን ከሆነ ብዙዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲመጡ ልንረዳቸው እንደምንችል ልናስብ ይገባል። ከምንመሰክርላቸው ሰዎች ሁኔታ ይልቅ የእኛ የሕይወት ደረጃና መንፈሳዊ ዕድገት ወሳኝነት አለው። ለዚህ ደግሞ “እውነተኛ የክርስትና ሕይወት ከዳግም ልደት እስከ አክሊል” የምትለውን መጽሐፍ እጅግ ጠቃሚ ስለሆነች ክርስቲያን የሆነ ሁሉ እግኝቶ ቢያነባት የታመቀ ትምህርት ያገኛታል።

XII. ለመመስከር ስንወጣ ልንከተላቸው የሚገቡ እርምጃዎች

ማናቸውንም ዕቅድ ተግባራዊ ለማድረግ ስንጀምር መመሪያዎች ይኖሩናል። ያለመመሪያ የምንሰራው ሥራ ሁሉ በግምት ስለሚሆን ውጤት አይኖረውም። መመሪያዎችን ተከትለን የምንወስደው እርምጃ ውጤት አለው። ከሥራ ሁሉ የሚበልጥ ሥራ ደግሞ የወንጌል ሥራ ነው። በየትኛውም የሥራ ዓለም ስንሰማራ የሚሰጠንን መመሪያ ተከትለን የምንሰራ ከሆነ ለወንጌልም ሥራ ስንሰማራ እንዲሁ መመሪያ ያስፈልገናል። ለክርስትና ሕይወት መመሪያችን ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስለሆነም በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ በመደገፍ የሚከተሉትን ነጥቦች እንደመመሪያ አድርገን ከያዝናቸው ምስክርነታችን ፍሬ ይኖረዋል።

1. በመንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍ

የሰው ችሎታው ውስን ነው። ስለሆነም ለማያወውንና መንፈሳዊውን አለም በራሱ ተረድቶ ሌሎችን ሊያስረዳ አይችልም። ስለክርስቶስ ስንመሰክር መንፈስ ቅዱስ በሁለት አቅጣጫ ይሰራል። በአንድ በኩል እኛን መርዳት ሲሆን በሁለተኛ መንገድ ደግሞ የምንመሰክርላቸውን ሰዎች ጋጢአተኝነት እንዲሰማቸው መውቀስ ይሆናል/ዮሐ.16:8/። በአጭሩ ያለመንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን መግለጥ እንችልም። በመንፈስ ቅዱስ ሆነን ስለ ክርስቶስ ስንመሰክር ጠጣር ልብ ያላቸው ሳይቀሩ ይነካሉ። ቀደም ብለን በምዕራፍ ሰባት ውስጥ እንዳየነው መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ ምስክር ነው። እርሱ ደግሞ ስለ ክርስቶስ የሚመሰክረው እኛን በመጠቀም ነው። ስለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና” ብሎ ያስገነዘበን/ማር.13:11/ ይህንን ካወቅን በመንፈስ ቅዱስ ላይ እጅግ መደገፍ ይኖርብናል። በሌላ ሥፍራ ደግሞ ወደረዎቻችሁ ሁሉ ሊቃውሙና ሊከራከሩ የማይችሉትን አፍና ጥበብ እሰጣችኋለሁና” ብሏል/ሉቃ.21:15/። ይህንን እውነት በእስጢፋኖስ ምስክርነት ጊዜ የሆነውን ልናስታውስ እንችላለን። እስጢፋኖስ ስለክርስቶስ ሲመሰክር ከየአገሩ የተሰባሰቡ መምህራን ሊከራከሩት ሞክረው እርሱ ይናገርበት የነበረውን ጥበብ እና መንፈስ ይቃወሙት ዘንድ አልተቻላቸውም ነበር /ሐዋ.6:8-10/

በእስጢፋኖስ ሕይወት የሰራው ያው መንፈስ ቅዱስ ዛሬም ፈቃደኛ የሆኑትን ሰዎች ቢያገኝ ይሰራል። የጥበብን ፀጋ በሕይወቱ ማየት የሚፈልግ ሰው ወጥቶ ስለ ክርስቶስ ይመስክር፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ጥበብን ሲገልጽ ማየት ይችላል።

2. ለመመስከር ስንዘጋጅ የት ጀምረን የት መጨረስ እንዳለብን እንወቅ፤

ለማናቸውም ነገር ዝግጅት ያስፈልገናል፤ ያልተዘጋጁበት ነገር ጉድለት እያጣውም። በየትኛውም የዝግጅት ወቅት የት ጀምረን የት እንደምንጨርስ አስቀድመን ማሰብ ይኖርብናል። ለምንመስክርላቸው ሰዎች የምናስጨብጣቸው ሃሳብ ሊኖረን ይገባል። አቀራረባችን እንደየሰው ዓይነት ሊለያይ ይችላል፤ ነገር ግን ለሁሉም የምናስጨብጣቸው ቁም ነገር ሊኖር ይገባል። አጀማመራችንም፤ አጨራረሳችንም ካማረ ሰዎች ይማረካሉ። ስለሆነም በአንድ ጊዜ ብዙ ነገር ለማስጨበጥ ከመጣር ይልቅ በፀጋ የተቀመመ ጥቂት ቃል በሕይወታቸው እንዲቀር ማድረግ ውጤት አለው።

በመሠረቱ በየትኛውም አገልግሎት መስክ ስንሰማራ የት ጀምረን የት እንደምንጨርስ ዝግጅት ያስፈልጋል። በተለይም በመድረክ ላይ ወጥተን የምናገለግል ከሆነ በቂ ዝግጅት ካላደረገን ሰዓት አይበቃንም። አንድንድ ሰባኪዎች ዝግጅት ማድረግ አይወዱም፤ እነርሱም ዝግጅት ማድረግ ለመንፈስ ቅዱስ ድርሻ አለመስጠት ነው ብለው ያስባሉ። በመድረክ ላይ ሲሆኑ ውስጣቸው ስለሚጋጋል ሰው ሁሉ እንደእነርሱ የተጋጋለ ስለሚመስላቸው ረጅም ጊዜ ይወስዳሉ፤ የት ጀምረው የት መጨረስ እንዳለባቸው ዝግጅት ስለማያደርጉ ግለታቸው እስኪለክን ይቀጥላሉ። ጊዜ ስለመውሰዳቸው ተጠያቂ የሚያደርጉት መንፈስ ቅዱስን ነው። “መንፈስ ቅዱስን በሰዓት መገደብ አያስፈልግም” የሚል አባባል አላቸው። በመሠረቱ መንፈስ ቅዱስ በሰዓት የማይገደብ መሆኑን አለማወቃቸው ነው። መንፈስ ቅዱስ የጊዜ አጥረት የለበትም። ማድረግ የፈለገውን በየትኛውም የጊዜ ገደብ ውስጥ

ማክናውን ይችላል። ስለሆነም በተሰጠን የጊዜ ገደብ ውስጥ ሊጠቀምብን ይችላል።

መንፈስ ቅዱስ በሌሎችም ሕይወት እንደሚሰራ ማሰብ ተገቢ ነው። የሌላው አገልጋይ ድርሻ ጥርግ አድርጎ ወስዶ “እኔ አይደለሁም” መንፈስ ቅዱስ ነው” ብለው ማሳበቡን ብዙዎች ልምድ አድርገው ይዘውታል። ከሌላው ይልቅ ራሳቸውን መንፈሳዊ አድርገው መቁጠራቸው እንደሆነ አይሰማቸውም። እግዚአብሔር የሥርዓት አምላክ ስለሆነ ሁሉንም ነገር በጊዜ እንድንጠቀም ጊዜን ሰጥቶናል። ለሁሉም ጊዜ አለው ተብሎ የተሃፈውም ለዚህ ነው/መክ.3:1-8/። ስለዚህ ያልተዘጋጀ ሰባኪ ለማወቅ ከተፈለገ ጊዜ ሲፈጅ ይታያል። ምክንያቱም የት ጀምሮ የት እንደሚጨርስ ዝግጅት አያደርግምና።

ስለሆነም ሃሳቡን የሚቋጭበትን ቦታ ስለማያውቅ የመጣለትን ሁሉ ለመናገር ስለሚገደድ፤ ጊዜ አይበቃውም። ዋናው ሃሳባችን ስለምንመስክርላቸው ሰዎች የት ጀምረን የት እንደምንጨርስ ዝግጅት እናድርግ በሚል ላይ ነው። ይህንን ማክል የፈለግሁት በየትኛውም አገልግሎት መስክ ስንሰማራ የተሰጠንን ጊዜ በተገቢ ሁኔታ ለመጠቀም በቂ ዝግጅት ማድረግ ይጠበቅብናል ማለት ነው።

3. የመስከርንለት ሁሉ በግድ መዳን አለበት ብሎ አለመጨነቅ፤

ምንጊዜም ቢሆን ውጤት ወዲያው መጠበቅ ተስፋ ያስቆርጣል። የተዘራ ዘር እስኪበቅል ጊዜ እንደሚወስድ መዘንጋት የለብንም። እንዲሁም የመስከርንለቸው ሰዎች ወዲያው ተለውጠው ባናያቸውም ቶሎ ተስፋ መቁረጥ የለብንም። ስለክርስቶስ የምንመስክርበት ሁለት ምክንያቶች አሉ። አንዱ ምክንያት በክርስቶስ የሚያምኑ ይድኑ ዘንድ ሲሆን፤ የማያምኑ ደግሞ በወንጌል ሕግ እንዲፈረድባቸው ነው። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያስረዳን ከሆነ “ያለሕግ ኃጢአትን ያደረጉ ሁሉ ያለሕግ ደግሞ ይጠፋሉና፤ ሕግ ሳላቸው ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ በሕግ ይፈረድባቸዋል” ይላል /ሮሜ 2:12/። ስለሆነም ሕግ የሌላቸው

በተሰጣቸው የሀሊና ሕግ መሠረት ይፈረድባቸዋል ማለት ነው። ሕግ ተሰጥቷቸው ያንን ሕግ የተላለፉ በተሰጣቸው ሕግ መሠረት ይፈረድባቸው ሲል ለአይሁድ የተሰጠውን የብሉይ ኪዳን ሕግ ሲያመለክት መሆኑ ግልጽ ነው። አሁን ግን እግዚአብሔር በሰው ሁሉ የሚፈርደው ወንጌልን ሰምተው በማያምኑ ላይ ባለማመናቸው ምክንያት ይሆናል /2ተሰ.1:8-10/። እንግዲህ ፍርድ በብሉይ ኪዳን ሕግ መሆኑ ቀርቷል ማለት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን በሌላ ሥፍራ “ለእነዚህ ለሞት የሚሆን የሞት ሽታ፤ ለእነዚያም ለሕይወት የሚሆን የሕይወት ሽታ ነን” ይላል /1ቆሮ 2:16/። በዚህ ሥፍራ የሚጠቅሰው ሞት በፍርድ ጊዜ የሚሆነው የዘለቃለም ሞት መሆኑ ግልጽ ነው። ጌታ ወንጌል ለዓለም ሁሉ እንዲሰበክ ካዘዘ በኋላ “ያመነ የተጠመቀም ይድናል፤ ያላመነ ግን ይፈረድበታል” ሲል ወንጌል የምንሰብከው ያላመኑ እንዲፈረድባቸውም ጭምር መሆኑን ያሳያል /ማር.16:16/። በዮሐንስ ወንጌል 3:18 ላይ ደግሞ “በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በእንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል” ይላል።

እንግዲህ ሰው ሁሉ ለማመንም ሆነ ላለማመን የወንጌል ቃል መስማት አለበት። ይህንን ካወቅን የመሰከርንለት ሁሉ የግድ መዳን አለበት ብለን መጨነቅ የለብንም። ከእኛ የሚጠበቀው የተጣለብንን አደራ መወጣት ነው። እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል የሰጠውን ትዕዛዝ ዛሬም ልንከተለው ይገባል። እግዚአብሔር ሕዝቅኤልን እንዲህ ብሎ አዞት ነበር። “አንተ የሰው ልጅ ሆይ ኩርንችትና እሾህ ከአንተ ጋር ቢኖሩም፤ አንተም በጊንጦች መካከል ብትቀመጥም አትፍራቸው ቃላቸውንም አትፍራ፤ አንተም ቃላቸውን አትፍራ ከፊታቸውም የተነሳ አትደንገጥ፤ እነርሱ አመፀኛ ቤት ናቸውና ቢሰሙም ወይም ባይሰሙም ቃሉን ትነግራቸዋለህ” አለው /ሕዝ2:6/።

ሕዝቅኤል ኃላፊነቱን ባይወጣ በጥፋታቸው ተጠያቂ እንደሚሆኑ እንዲህ በማለት ለሰንገዝቦታል “እኔ ኃጢአተኛውን በእርግጥ ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ አንተም ባታስጠነቅቀው ነፍሱም እንድትድን ከክፉ

መንገዱ ይመለስ ዘንድ ለኃጢአተኛው አስጠንቀቀህ ባትነግርው ያ ኃጢአተኛ በኃጢአቱ ይሞታል፤ ደሙን ግን ከእጅግ አፈልጋለሁ። ነገር ግን አንተ ኃጢአተኛውን ብታስጠነቅቀው እርሱም ከኃጢአቱና ከክፉ መንገዱ ባይመለስ በኃጢአቱ ይሞታል፤ አንተ ግን ነፍስህን ታድናለህ” ይላል /ሕዝ.3:18-19/።

ይህ በብሉይ ኪዳን ለሕዝቅኤል የተሰጠ ትዕዛዝ ነው ብለው የሚያስቡ ይኖሩ ይሆናል። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ “ወንጌልን ባልሰብክ ወዮልኝ” ብሏል/1ቆሮ.9:16/። እንግዲህ ወንጌል እንዲሰብክ ግድ የደረሰበት ጳውሎስ ብቻ ነውን? በክርስቶስ ያመኑ ሁሉ መመስከር እንዳለባቸው ቀደም ሲል በምዕራፍ ሁለት ውስጥ ከእግዚአብሔር ቃል በደንብ አይተናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌል ከሰበከላቸው በኋላ ከደማችሁ ንፁህ ነኝ እንዳለ እኛም ከዘመዶቻችን ደም ንፁህ መሆን እንድንችል የተሰጠንን አደራ በትጋት መወጣት አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ በሌላ ሥፍራ ወንጌል ላልሰሙ ሰዎች ዕዳ አለብኝ ይላል /ሮሜ 1:14-15/።

አደራ ተሰጥቶት አደራውን ያልተወጣ ሰው ባለዕዳ ነው። ይህ ወንጌል በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ አደራ ተሰጥቷል። ስለዚህ ያላመኑ ባለማመናቸው ይጠፋሉ፤ እኛ ግን የመሰከርንላቸው ሁሉ የግድ መዳን አለባቸው ብለን ከመጨነቅ ይልቅ ባገኘነው አጋጣሚ ለሰው ሁሉ ስለክርስቶስ መመስከር ይገባናል። እስከአሁን እንደዚህ ያላሰብን ከሆነ ከእንግዲህ እንደዚህ ልናስብ ይገባናል። ወንጌል የሚለን ይህ ነው። እስከአሁን እንደሚገባ ባለመመስከራችን እየተቆጨን፤ ያለፈውን ጊዜያችንን ለመበቀል መዘጋጀት አለብን። ከዚህ በፊት የባክነብንን ጊዜ መመለስ ባንችልም የወደፊት ጊዜያችን እንዳይባክን መጠንቀቅ እንችላለን።

ስለክርስቶስ እንደሚገባ ወጥተን ባለመመስከራችን ብዙ የበረከትና የድል ሕይወት ቀርቶብናል። ሆኖም እድሉ ጨርሶ አልተዘጋብንም። አሁንም እግዚአብሔር አብረነው እንድንሰራ ይጠብቀናል።

በፍርድ ቀን የመሰከርንላቸው ባለማመናቸው ሲፈረድባቸው እግዚአብሔር የእኛን ምስክርነት ማክበሩን እንደሆነ ስንረዳ እጅግ

እንደነቃለን። ያመኑና የዳኑ አክሊሎቻችን ይሆናሉ። ይህ ደግሞ ሌላ በረከት፣ ሌላ ክብርን ይጨምርልናል። ስለሆነም በሁሉም ዋጋን እናገኝበታለን። ስለዚህ የመሰከረንላቸው ሁሉ የግድ መዳን አለባቸው ብለን ከመጨነቅ አገልግሎታችንን በቅንነትና በትጋት ለመፈፀም እንበርታ።

4. ስንመሰክርላቸው ብዙ ጥቅስ አለማብዛት፤

ወጥተን በምንመሰክርበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባ የማያውቁ ሰዎች ሊገጥሙን ይችላሉ። አንዳንዶች ከነስካቴው መጽሐፍ ቅዱስን በስሙ ያውቁት ይሆናል፤ እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተካተው ያሉትን መጽሐፍት አያውቁቸው ይሆናል።

ስለሆነም ቆሮንቶስ፣ ቀላስይስ፣ ገላትያ እያልን ብንጠቅስ እነዚህ የሰዎች ስም ይሁን የከተማዎች ስም ለይተው ስለማያውቁ እንግዳ ነገር ያመጣንባቸው ይመስላቸዋል። ስለዚህ ነው አንዳንዶች “እነርሱ ሌላ መጽሐፍ ነው ያላቸው” የሚሉት ከዚህ በተጨማሪ ብዙ ጥቅስም ናቸውባቸው አንዱም አይያዝላቸውም። ስለሆነም በጥቂት ውሃ ጉርገዥ መላው ዱቂት እንደማቡካት ይሆናል። ጥቂት ውሃ ሲያያይዘው የሚችለው ዱቂት ጥቂት ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ አዳዲስ ሰዎች ብዙ ቃል የሚይዙበት ሥፍራ የላቸውም። ስለሆነም ግልጽ የሆኑ ጥቂት የመጽሐፍ ክፍሎች ላይ ተመርኩዘን ብናብራራላቸው በቀላሉ ይይዙታል። አስበለዚያ ብዙ ነገር በአንድ ጊዜ እናሸክማችሁ ብንል ሁሉንም ሊጥሉት ይችላሉ። ለማንም ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ቀስ በቀስ ጥቂት በጥቂት እያልን ብንመግበው ከሕይወቱ ጋር ሊዋሃድ ይችላል። ብዙ ቃል ከማብዛት ይልቅ አጣፍጠን የምንመግባቸው ጥቂት ቃል የበለጠ እንዲራቡ ያደርጋቸዋል። ስለዚህ ከጅማራው እንዳይሰለቱን አቀራረባችን በጥበብና በማስተዋል የተሞላ መሆን ይገባዋል።

5. ስለራሳችን መመስከር አስፈላጊ ቢሆንም ጊዜውን ሁሉ በራስ ምስክርነት አለመፍጀት፤

ስለጌታችን ስለኢየሱስ ክርስቶስ ለመመስከር ስንጀምር እርሱ ያደረገልን ምህረት፣ ቸርነት፣ ፍቅር ውስጣችን መፍሰስ ይጀምራል። በዚያ ወቅት ሌላውን ሁሉ ትቶ እኛን ብቻ የወደደን እስኪመስለን በፍቅሩ እንሞላለን። ሳናውቀው ያደረገልንን ሁሉ በመመስከር ጊዜውን ልንጨርሰው እንችል ይሆናል። ነገር ግን አዲሱ አዳማጫችን ጥያቄ በጥያቄ ሊሞላ ይችላል። አንዳንዱም የስሜት ግለት ሊመስለው ይችላል። አንዳንዱ ደግሞ “ይህ የግል ልምምድ ነው ለኔ ሊሆን አይችልም” ብሎ ሊያመድም ይችላል። ስለዚህ ምስክርነታችን ሚዛናዊ መሆን አለበት። በአንድ በኩል ክርስቶስን የዱሮ አድርገው እንዳያዩት ዛሬም እንደሚሰራ በሕይወታችንና በሌሎችም ሕይወት ያደረገውን አክለን መመስከር ተገቢ ሲሆን፣ በሌላ በኩል ደግሞ የቃሉን ተስፋ አውጥተን ማሳየት አለብን።

የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ብቻ እያወጣን ብንመሰክር የድሮ ታሪክ አድርገው ሊያዩ ይችላሉ። ለእኛ የተደረገልን ቸርነት ብቻ ብንተርክላቸው ከላይ እንደተጠቀሰው ራሳችን የገጠመን የግል ልምምድ አድርገው ሊያዩት ይችላሉ። ስለዚህ ቃሉንም እየጠቀስን ዛሬም በሰጠው ተስፋ መሆኒት ለሰው ሁሉ ምህረትን እንደሚያደርግ ከቃሉ ጋር እያዛመድን ብንመሰክርላቸው “ይህ ለኔም ሊሆን ይችላል” ብለው ምስክርነታችንን ወደመቀበል ሊመጡ ይችላሉ።

6. የራሳቸውን እምነት በመንቀፍ አለመጀመር፤

ይህንን በተመለከተ በምዕራፍ አስራ አንድ ውስጥ የተጠቀሰ ሃሳብ አለ። በዚያ ምዕራፍ የተጠቀሰውን ወጥተን ስንመሰክር በልዩ ልዩ ኃይማኖታዊ ሥርዓት የታሰሩ ሰዎች እንደሚያጋጥሙን ለማመልከት ነው። በዚህ ሥፍራ መጥቀስ የተፈለገበት ምክንያት ወጥተን ስንመሰክር መመሪያ የሚሆኑ ነገሮች ለማመልከት ነው።

የምንመሰክርላቸው ሰዎች ስለኃይማኖታቸው ሊነግሩን ይፈልጉ ይሆናል። ስለዚህ አፋቸውን አዘግተን እኛን ብቻ እንዲያዳምጡ ማድረግ የለብንም። እንዲያውም ጥሩ አዳማጮች ስንሆን ጥሩ መልስ ይናገራል። እነርሱን ካዳመጥን በኋላ እነርሱም እንዲያዳምጡን በጥሞና ልንጠይቃቸው እንችላለን። ካስፈለገም ብዙውን ሰዓት እንዲናገሩ እንፍቀድላቸው የሚናገሩትን ክጨረሱ በኋላ ጥሩ አድማጮች ይሆናሉ። በጥሞና ስናዳምጣቸው ወደእነርሱ ሃሳብ የተወሰድን መስሏቸው እንዳይጓጉ መልስ የሚያሳጡ ጥያቄዎችን ልናቀርብላቸው ይገባል። ስለሆነም በጥሞና ማዳመጣችንን የጨዋነት ምልክት አድርገው እንዲወስዱ ማድረግ አለብን።

በአለማችን በጣም ብዙ ኃይማኖቶች እንዳሉ እናውቃለን። እድሉ ቢኖረን በአካባቢያችን ያሉ ሰዎች የሚከተሉትን ኃይማኖት በተመለከተ መሠረታዊ እውቀት ቢኖረን እነሱን መልስን ለመርዳት ያመችናል። ሐኪም ብንሆን በሽታውን ያላወቅንለትን ሰው ማከም አንችልም በእርግጥ ልዩ ልዩ በሽታ አለ። ስለሆነም እንደየበሽታው አይነት የተለያየ መድኃኒት ያስፈልገዋል። ኃጢአትን በተመለከተ ግን መድኃኒቱ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም ክርስቶስ ነው። ሆኖም ለአለም ሁሉ መድኃኒት የሆነውን ክርስቶስን እንዲቀበሉና እንዲድኑ የምንመሰክርላቸው ሰዎች ያሉበትን ሕይወት ማወቅ ያስፈልገናል። ከእኛው የአቀራረብ ጉድለት አዳኝ የሆነውን ክርስቶስን ላለመቀበል እንቅፋት እንዳንሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

አንድን እምነት ጥሩ አድርጎ ለመንቀፍም ካስፈለገ ጥሩ አድርጎ ማወቅ ያስፈልጋል። ስለማናውቀው ነገር መንቀፍ ብንጀምር ሰዎች ሊገምቱንና ሊንቁን ይችላሉ። በመሠረቱ የማንንም እምነት በመንቀፍ መጀመር እንደሌለብን ተስማምተናል። ዋናው ነጥብ እንዲያዳምጡን እናዳምጣቸው ለማለት ነው።

በአሁኑ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስን ይዘው በተሳሳተ መንገድ የሚጓዙም ሞልተዋል። እነዚህን ክሌሎች መለየት አለብን። በዚህ መሠረት የምናቀርብላቸው ጥያቄዎች የተለያዩ ይሆናሉ። በመሠረቱ ለየሰው

ሁሉ የምናቀርበው ጥያቄ በሀሳባቸው ላይ የተመሰረተ ስለሚሆን የግድ መለያየቱ አይቀርም። አንዳንድ ጊዜ ቀደም ብለን የተዘጋጀንበት ጥያቄ ሊሆን ይችላል። ብዙ ጊዜ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ድንገት የሚሞላን ጥያቄ ሊሆን ይችላል። ይህ በእርግጥ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለን ቅርበት ይወስነዋል።

7. አለባበሳችን ሥርዓት የጠበቀ መሆን አለበት፤

በየትኛውም አገር ተቀባይነት ያለው የአለባበስ ሁኔታ አለ። እንዲሁ ደግሞ የአካባቢውን ባህል የሚቃረን እንግዳ የሆነ አለባበስ አለ። ብዙውን ጊዜ ሰው የሚያየው ውጫዊውን መልክ ነው። እኛ እግዚአብሔር ልባችንን እንጂ አለባበሳችንን አያይም በሚል ሰበብ ለሰዎች ማሰናከያ ማኖር የለብንም። በአሁኑ ዘመን አለባበሳችን በተመለከተ ብዙ የሚያስገርመን ነገር እየሆነ ነው። አለባበስ ስንል የጆሮ ጌጥንና የፀጉር አሰራርን ይጨምራል። በዚህ ረገድ አንዳንዶችን ሴት ይሁኑ ወንድ ለመለየት እያዳገተ መጥቷል።

የሚያሳዝነው በዚህ ሁኔታ መድረክ ላይ ወጥተው የሚዘምሩ መዘምራን እየበዙ መሢዳቸው ነው። እነዚህን መናገር ያዳግታል። እነርሱ ድፍረት የተቀላቀለበት አንደበት አላቸው። እግዚአብሔር ልብን እንደሚያይ አላጣነውም፤ ሰው ደግሞ ልብን ማየት አይችልም። መጠንቀቅ ያለብን ለሰው ነው። ልባችን ንፁህ ከሆነ ራቂታችንንም ብንሆን እግዚአብሔር አይፀየፈንም። ታዲያ ሰው ሳይቀበለን እንዴት ማገልገል እንችላለን? ዳሩ የውጭ አለባበሳችን የውስጥ ሕይወት ነፃብራቅ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ስለሆነም በማናቸውም ሁኔታ ለሰው ማሰናከያ እንዳንሆን የእግዚአብሔር ቃል ይመክረናል /1ቆሮ.8:9፤ ማቴ.18:6-7/።

መብታችን ነው የምንለው ሁሉ ለሌሎች እንቅፋት መስሎ ከታላቅ ልናስወግደው ይገባናል። አለበሰዚያ ለፍቅር አልተገዛንም ማለት ነው። ልብ እንበል አለባበሳችን ብዙውን ጊዜ ስለእኛ ይናገራል። አንዶንዶች ክርስቲያኖች ሆነው ሳለ አለባበሳቸውን አይተን ልንመሰክርላቸው ይቃጣን ይሆናል። ክርስቲያን ነን ሲሉ ምን ይሰማን ይሆን? አለባበስ

እራሱ መልዕክት አለው፤ ይህንን ሰይተው የሚያውቁ ስንቶች ይሆኑ ስለዚህ ለአዳዲስ ፋሽን ከመጋለጥ ይልቅ በህብረተሰቡ ተቀባይነት ያለውን ልብስ ለብሶ መታየት እጅግ መልካም ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ሆነን ሳለ በውጭ ያሉ ክእኛ በምን ይለያሉ እያሉን ነው። ታዲያ ከውጭ አቋማችን ይልቅ የውስጥ ሕይወታችንን አምሮበት ቢገኝ የተሻለ አይሆንምን? ምንክለበት እየተባለ ቀስ በቀስ ከወንጌል እየራቅን እንዳንሄድ መጠንቀቁ ይበጀናል። እኛን አይተው እንዲመጡ በአለባበሳችን እነርሱን እንምሰል የሚለው ፈሊጥ ቀስ በቀስ ሁሉም ነገር ምናለበት ወደሚል አዝማሚያ እንዳይወስድን ከወዲሁ ልናስብበት ይገባል።

እንደክርስቶስ ምስክሮች ሆነን ስንገኝ በውድ ልብሶች ከመጋፈጥ ይልቅ ያለንን ንፁህ ልብስ ለብሶን ብንወጣ የተሻለ ይሆናል። ክርስቲያኖች ሁሉ አንድ አይነት ልብስ መልበስ ባይኖርባቸውም ዝግ ያለ ልብስ መልበስ ይጠበቅባቸዋል። በተለይም ለመመስከር ሆነ ብሎ ስንወጣ አለባበሳችንን አስተካክለን መውጣት ይገባናል። አለበለዚያ አለባበሳችንን አይተው የተሳሳተ ግምት ሊወስዱብን ይችላሉና። ስለሆነም በሁሉም ነገር የማናሳፍር ሆነን መገኘት አለብን።

8. ርዕሳችን ምንጊዜም ቢሆን ክርስቶስ መሆን አለበት፤

ከሰዎች ጋር ንግግር ስንጀመር ርዕሳችን ለጥቂት ጊዜ በሌላ ጉዳይ ላይ ሊሆን ይችላል። ቀጥለን ርዕሳችንን ወደክርስቶስ ለመለወጥ እድፍጠን መጠባበቅ አለብን። ከአንድ ርዕስ ወደሌላ ለመሸጋገር ቀላል ስለማይሆን መንደርደሪያ ነጥቦችን በጥንቃቄ መምረጥ ይኖርብናል። የኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሲነሳ ዛሬም እንደትኩስ ዜና የሰው ሁሉ ስሜት ቶሎ ይቀስቀሳል። በየትኛውም ጉዳይ ላይ ስንነጋገር በሰከነ ስሜት የሚያዳምጡን የክርስቶስ ስም ሲጠራ ስሜታቸው ቶሎ ይደፈርሳል። ይህንን በተመለከተ ስለክርስቶስ ወጥተን ስንመሰክር ምን ዓይነት ሰዎች እንደሚገጥሙን በምዕራፍ አሥራ አንድ ላይ የተመለከትን ስለሆነ ወደኋላ ተመልሶ ማንበብ ይጠቅማል። ታዲያ ርዕሳችንን ለውጤት ወደ ክርስቶስ ስንመጣ አንዳንዶች ቶሎ ቁጣ ቁጣ ስለሚላቸው መሸጋገሪያ ሃሳቦችን መመረጥ ያስፈለገን ለዚህ ነው። አንዴ ርዕሳችንን

ወደ ክርስቶስ ከለወጥን ስለእርሱ የምንናገረው የተትረፈረፈ ነገር ይኖረናል።

- ኃጢአተኞችን ስለመውደዱ ሮሜ 5:6-11፤
- ስለኃጢአታችን ስለመሞቱ ዮሐ. 3:16፤
- በእርሱ የሚያምኑ የኃጢአት ሥርየት ስለማግኘታቸው 1ዮሐ. 1:7-9፤
- የሰላምና የደስታ ምንጭ ክርስቶስ ብቻ ስለመሆኑ ዮሐ. 14:27፤
- በእርሱ የሚያምኑ የዘለዓለም ሕይወት እንደሚጠብቃቸው ዮሐ. 11:25፤
- በችግር ጊዜ ረዳት ስለመሆኑ ዮሐ. 10:10-16፤
- ስለሞቱና ስለመነሳቱ /የአራቱን ወንጌላት የመጨረሻ ምዕራፎች መመልከት/፤
- ዳግም ለፍርድ ወደዚህ ዓለም ስለመምጣቱ 2ኛተሰ. 1:8-10

በእነዚህ ሃሳቦች ዙሪያ ብዙ ልንነጋገር እንችላለን። እነዚህ ነጥቦች ደግሞ የሰውን ሁሉ ሕይወት የሚነኩ ናቸው። ብዙ ሰዎች ፍርድ እንዳለ ያውቃሉ። ኃጢአተኛ መሆናቸውንም አይክዱም። ታዲያ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ በመደገፍ በእነዚህ ነጥቦች ዙሪያ ብንነጋገር ቀስ በቀስ ውስጣቸው ሊነካ ይችላል። ሆኖም እነዚህን ነጥቦች በአንድ ጊዜ ከማንሳት ይልቅ በአንድና በሁለት ነጥቦች ላይ ማተኮር የተሻለ ነው።

XIII. የመሰከርንላቸውን ክትትል ስለማድረግ

በምዕራፍ አሥራ ሁለት የተመሰከሩትን ወጥተን ለመመስከር ስንፈልግ ልንወስደው ስለሚገባ እርምጃ ነው። በዚህ ምዕራፍ ደግሞ የመሰከርንላቸውን ክትትል ስለማድረግ ይሆናል። ወጥተን ስንመሰክር ምን ዓይነት ሰዎች እንደሚገኙላቸውን በምዕራፍ አሥራ አንድ በደንብ ተመልክተናል። በሩቅ ካሉ ካልመሰከርንላቸው ሰዎች ይልቅ ስንመሰክርላቸው ተቃዋሚ የሚመስሉትን ወደጌታ ለመመለስ የተሻለ እድል አለ። ስለሆነም በዚህ ምዕራፍ የመሰከርንላቸውን እንዴት በጥንቃቄ መከታተል እንዳለብን የምናየው ይሆናል።

1. ስንለያቸው ምንጊዜም ቢሆን በቀጠሮ መለየት፤

የመሰከርንላቸው ሰዎች ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን ግንዛቤ ማወቅ የምንችለው ስንመሰክርላቸው ብቻ ነው። ታዲያ በየትኛውም ደረጃ ላይ ሆነው ብናገኛቸውም እንደማይለወጡ አድርገን መደምደም የለብንም። ሌላው ቀርቶ ሊያሳድዱን የሚፈልጉንን ጌታ ሲለውጣቸው ይችላል። ታዲያ ያነጋገርናቸውን ሰዎች ያለቀጠሮ መለየት የለብንም። ተከራካሪና ተቃዋሚ ሆነው የገጠሙን በቀጠሮ ቀን ስናገኛቸው አዳማጮች ሆነው እናገኛቸው ይሆናል። አንዳንዶች ስንመሰክርላቸው ገና ከጀማራው ጋል ጋል ሊሉ ይጀምራቸዋል። ታዲያ የእነርሱን ግለት በትዕግስት ማብረድ መቻል አለብን። ትዕግስት የሚለካው ተቆጥቶ የመጣውን ማብረድ ከተቻለ ነው /ምሳ. 15:1/። ያሉበትን ሁኔታ ካወቅን በኋላ አረጋግተን ተመልሰን ለመገናኘት ቀጠሮ መውሰድ አለብን። ቀጠሮ ካልወሰድን ክትትል ማድረግ አንችልም።

ከላይ እንደተጠቀሰው ለጊዜው ተቃዋሚ የሚመስሉ እንኳን በቀጠሮ ቀን አዳማጮች ይሆናሉ። እኛም እስከቀጠሮ ቀን የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲያዘጋጃቸው ለመፀለይ በቂ ጊዜ ይኖረናል። በቀጠሮ ቀን ምናልባት ከአቅም በላይ የሆነ ጉዳይ ሊገጥመን ስለሚችል ይቅርታ ጠይቆ ተለዋጭ ቀጠሮ ለመያዝ ስልካቸውንና የፖስታ አድራሻቸውን መቀበል አስፈላጊ ነው።

2. ለቀጠሮ የሚመቻቸውን ጊዜና ቦታ እንዲመርጡ ቅድሚያ መስጠት፤

በቀጠሮ ቀን ለመገናኘት የሚያመቹ ቦታዎችን እንዲመርጡ ቅድሚያ ለእነርሱ መስጠት አስፈላጊ ቢሆንም አማራጭ ሥፍራዎችን መጠቀሙ ተገቢ ነው። ታዲያ የምንሰጣቸው አማራጮች የምናመልክቡት የፀሎት ቤት ቅጥር ግቢ፣ ወይንም መኖሪያ ቤታችን፣ ወይንም መናፈሻ ስፍራዎች ቢሆኑ ይመረጣል። የምንገናኝባቸው ሥፍራዎች በጽሞና ለመደማመጥ አስተዋጽኦ የሚያደርጉ መሆን አለባቸው።

ብዙ ዋጋ ከፍለን በቀጠርናቸው ሰዓትና ቦታ ስንገኝ ሊዘገዩ ይችላሉ። ወይንም ከነእኩቱ ሊቀሩም ይችላሉ። ስልካቸውንና አድራሻቸውን መቀበል ተገቢ የሚሆነው ለዚህ ነው። ተስፋ ሳንቆርጥ በስልክና በደብዳቤ ልናገኛቸው ጥረት ማድረግ አለብን። ፍቅር ምንጊዜም ቢሆን የበለጠውን እርምጃ ይወስዳልና፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር የተቀበልን እኛ ነን። ስለዚህ እኛ የቀመስነውን የእግዚአብሔር ቸርነትና ፍቅር እስኪቀምሱ ዋጋ መክፈል የሚጠበቅብን ከእኛ ነው። ደግሞም እኛ ወደ ጌታ እንዴት እንደመጣን ማስታወስ ይኖርብናል። ሌሎች ተስፋ ሳይቆርጡ ዋጋ ከፍለው የመጣን ልንሆን እንችላለን።

ይህንን ስናስብ ሄለን ኬለርን ያስተማረች ሴት ታሪክ ማስታወስ ይኖርብናል። ዕውር፣ ደንቆሮና ዲዳ የነበረችውን ሄለን ኬለርን ቆርጣ ለማስተማር ተነሳች፤ እስተማረችትም። እኛም የመሰከርንላቸውን ተስፋ ሳንቆርጥ እስከመጨረሻው ብንከታተላቸው ከጊዜ በኋላ ወደ ጌታ መጥተው ሲያገለግሉ እናያቸዋለን። ልብ እንበል! የወንጌል እገልግሎት የሰውን ህይወት የማዳን ሥራ መሆኑን መዘነጋት የለብንም።

3. ለቀጠሮ ቀን በቂ ዝግጅት ማድረግ፤

ማንም ሰው በቤቱ ሰዎችን ግብዣ ጠርቶ ዝግጅት የማያደርግ የለም። ታዲያ የመሰከርንላቸው ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ልናጋግራቸው የቀጠርናቸው ከሆነ በቂ ዝግጅት ልናደርግ አይገባንም? ልብ እንበል! ሰዎችን ነው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እየጠራን ያለነው!!

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጴጥሮስ “በእናንተ ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቁትሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ” ያለው /1ጴጥ. 3:15/። የመንፈስ ቅዱስን ረድኤት የምናገኘው ዝግጅት ለማድረግ ጥረት ስናደርግ ነው። ዝግጅት ማድረጋችን ያለለበጣ መሥራታችንን ያሳያልና።

ዝግጅት ማድረግ የመንፈስ ቅዱስን ስፍራ ድርሻ መጋፋት ይሆናል ብለው የሚያስቡ ክርስቲያኖች ይኖራሉ። ይህ ከሆነ ጨርሶ የተሳሳተ አስተሳሰብ ነው። ዝግጅት አለማድረግ ስንፍና ነው። መንፈስቅዱስ ምሪት የሚሰጠን ዝግጅት ስናደርግ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። “የልብ ዝግጅት ክስው ነው፤ የምላስ መልስ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው” ተብሎ የተጻፈለን ለዚህ ነው /ምሳሌ 16:1/። እንግዲህ ማድረግ ያለብን ዝግጅት ምንድነው ቢባል ከአለባበሳችን ጀምሮ የአእምሮ ዝግጅት የምናካፍላቸውን ቃል ማዘጋጀት፣ ጥያቄ ቢጠይቁን ተዝብውን መልስ ለመስጠት ዝግጅት ማድረግ ይኖርብናል። ባጭሩ ምርኩን ለመማረክ የተዘጋጀን ሰው መምሰል አለብን ማለት ነው።

4. በቀጠሮ የተለያዩ ክርስቲያኖች ይዞ መሄድ

አዲሱ የመሰከርንለት ሰው በየቀጠሮ ሰዎችን ይዘን ስንሄድ ብቻችንን አለመሆናችንን ሲያይ ልቡ የበለጠ ሊማረክ ይችላል። አብሮን የሄደውን ሰው ፀጋ ስለሚካፈል በእጥፍ የሆነ በረከትን ሊካፈል ይችላል። ታዲያ ይዘን የምንሄደውን ክርስቲያን አዲስ የመሰከርንለት ሰው ሕይወትና አመለካከቱን የተረዳነውን ያህል በቅድሚያ እንዲያውቅ ማድረግ ይኖርብናል።

በውይይቱ መሀል ተጨማሪ ሃሳብ ሲጠየቅ አጠር አድርጎ ለመግለጽ ዝግጁ እንዲሆን ማሳሰብ ያስፈልጋል። አዲስ ለተመሰከረለት ሰው በቀጠሮ ቀን ልናካፍለው ያለውን ሃሳብ አብሮን ለሚሄደው ክርስቲያን መግለጽ ቢቻል እርሱም ለማካፈል የሚያስችለውን ሃሳብ በውስጡ እንዲያስብ ያደርገዋል።

አንዳንድ ጊዜ ዋነኛ ተናጋሪ እኛ ሆነን ሳለ የጋበዝነው እንግዳ በታጋጋለ ስሜት በመነዳት ጊዜያችንን ጠራርጎ ሊጨርስብን ይችላል። ስለዚህ

እኛ ተዘጋጅተን የመጣንበትን ትምህርት ለማካፈል ጊዜ ሊያጥረን ይችላል። ለዚህ ነው አብሮን የሚሄደውን ሰው አስቀድመን ማዘጋጀት የሚኖርብን። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እኛ ስንገነባ የከረምንበትን ጉዳይ በጥቂት ጊዜ ውስጥ ሊያፈራርስብን ይችላል። ስለዚህ ተጓድኖን ለሚሄደው ክርስቲያን ለመጎብኘት ስላለነው አዲሱ የመሰከርንለት ሰው ቀደም ሲል የተነጋገርንባቸውን ነጥቦች በሃሳብ ደረጃ የት እንደደረሰን ማስገንዘብ ጠቃሚ ነው። ከተቻለ ይህንን በነፍስ ወከፍ የወንጌል ሥርጭት ትምህርት የተከታተለ ቢሆን ይመረጣል። ይህንን ትምህርት የተከታተለ የጎረቤት ክርስቲያን ከሆነ አዳዲስ ክርስቲያኖችን በዚህ መንገድ አሰልጥኖ አብረውት እንዲሰማሩ ቢያደርግ ይበልጥ ይመረጣል። እንግዲህ ጊዜውን በቀም ነገር ለማሳለፍ በሚጠድ ክርስቲያን ይህን ማሰብ ይኖርበታል። ጊዜ መዋጀት ጥበብ ነው። ያለፈውን ጊዜ መልሰን አናገኘውምና።

የአሁኑ ጊዜ በእጃችን ነው፤ ምን እንደምንሠራበት አስቀድመን ካላሰብን ባከና ይቀራል። ጊዜያችንን እንደጌት በቀም ነገር ላይ እንደምናውል ሌሎች ካዩ ሊከተሉን ይችላሉ። በዚህ ሁኔታ ከእኛ ጥበብን ይማራሉ። አብረውን እንዲሰማሩ እድል በመስጠት ጊዜያቸውን በከንቱ የሚያባክኑ ክርስቲያኖች የክርስቶስ ደቀመዛሙርት እንዲሆኑ ፍሬ እንዲያፈሩ ልንረዳቸው እንችላለን።

5. ስንመሰክርላቸው ወይም ስንወያይ በእርጋታና በሰከነ መንፈስ መሆን አለበት፤

አንዳንድ ክርስቲያኖች ሲመሰክሩ ወይም ከሌሎች ጋር ሲወያዩ ጋል ጋል ይላሉ። ይህ ሁኔታ ለአዲስ ሰው ቁጣ ይመስለዋል። ስለሆነም በእርሱ ላይ የተቆጣ መስሎት ሊደነግጥና ጥያቄ ከመጠየቅም ሊቆጠብ ይችላል። ይህ ሁኔታ እኔንም የገጠመኝ ችግር ነው፤ ክርስቲያኖችን እንዳገኘሁ ሰሞን ላነጋግራቸው ስሞክር በተጋጋለ ስሜት መልስ ይሰጡኝ ነበር። እኔ ደግሞ “አሁን ምን የሚያስቆጣ ነገር ተናገርኩ? ብዬ አስብና የባለ እንዲጋጋሉ አደርጋቸው ነበር። ይህ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ የአዳዲስ ክርስቲያኖች ሕይወት መሆኑ በኃላ ነው የገባኝ። ነገሩ ንጹህ ቅንነት፣ ንፁህ ፍቅር ነው። ሰውን ግን ይህንን ሊረዳ አይችልም። ስለሆነም ሰዎች ሊረዱን በሚችሉበት ሁኔታ ሆነን

መቅረብ አግባብ ነው። አንዳንዶች ደግሞ የስሜት እንፋሎት የሚያንተክትክን ሊመስላቸው ይችላል። ስለሆነም የምንናገረውን ማዳመጥ ትተው ዝም ብለው ይመለከቱን ይሆናል። ለዚህ መልካም የሚሆነው እነሱ እንደእኛ እስኪሆኑ ድረስ እኛ እነርሱን መምሰል ይኖርብናል/1ኛቆሮ. 9:20-23/። በውስጣችን የሚቀጣጠለውን የመንፈስ ቅዱስን እሳት ሰዎች ስለማይለዩት ራስን በመግዛትና በሰከነ መንፈስ ሆነን መቅረብ ይኖርብናል። ሌላው ቀርቶ የሚያስቆጣ ሃሳብ እንኳን ቢሰነዝሩብን ስሜታችንን አረጋግተን መልስ መስጠት ይኖርብናል። በአጠቃላይ በንግግራችን ብቻ ሳይሆን በሁኔታችን ሰዎችን ለመማረክ የተዘጋጀን መሆን አለብን።

6. በችኮላ አለመለየት፤

በጉጉት እየሰሙን ሳለ በችኮላ መለየት፡ ተጠምቶ ውሃ እየጠጣ ያለን ሰው ውሃውን እንደመንጠቅ ያህል ነው። ብረት ሲግል ነው ወደተፈለገው አቅጣጫ ማቃናት የሚቻለው። ብረት ከበረደ በኋላ ማቃናት አይቻልም። ቢሆንም በፈለግነው ጊዜ በእሳት መልሰን ልናግለው እንችላለን፤ የሰውን ልብ ግን በፈለግነው ጊዜ ማዛጋጀት እንችልም። ሌላ ጊዜ በዚህ ሁኔታ ላናገኛቸው እንችላለንና እድሉን መጠቀም አስፈላጊ ነው።

ደግሞም የሰውን ሕይወት ከማዳን የበለጠ አስቸኳይ ጉዳይ ሊኖር እንደማይችል ተገንዝቦን አስፈላጊውን መስዋዕት መክፈል ብንችል ዋጋችን በጌታ ዘንድ ታላቅ ይሆናል።

7. ጊዜአቸውን መጠበቅ፤

በሌላ በኩል ደግሞ ከተቀጣጠርነው ሰዓት አልፈን እንዳንሄድ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። በመጀመሪያ ከስንት ሰዓት ጀምረን ስንት ሰዓት ላይ መጨረስ እንዳለብን ከእነርሱ ጋር መወሰን አለብን። እየተወያየን ሳለ ሰዓት ሊደርስብንና ለዕለቱ የተዘጋጀውን ትምህርት ባንጨርስላቸው የተወሰነ ሰዓት መጨመር እንችል እንደሆነ ከእነርሱ

ፍቃድ መጠየቅ አለብን። ይህ በራሱ የጨዋነት ምልክት ነው። ያለ ቀጠሮ እንኳን ከሰዎች ጋር ተገናኝተን እየተወያየን ሳለ ሰዓታቸውን ደጋግመው የሚያዩ ከሆነ “ሰዓት ደርሶብኛልና ንግግርህን ቶሎ አቋርጥ” የማለት ምልክት መሆኑን አውቀን ቶሎ ንግግራችንን ማቆም አለብን። ይህ በራሱ ማስተዋል ነው። አለበለዚያ ንግግራችንን አቋርጠውን ሰዓት ደርሶብናል ብለው ቢነሱ ባለማስተዋላችን ጋፍረት ሊሰማን ይችላል። ሌላ ጊዜ ብናገኛቸው ሊሸሹንም ይችላሉ። ስለዚህ ለምናደርገው ነገር ሁሉ ጥንቁቆችና የነቃን መሆን ይገባናል።

ጊዜ ስለመጠበቅ ካነሳን በዚህ ብቻ አይደለም። በሁሉም አቅጣጫ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። ከተሰጠን ሰዓት አልፎ መሄድ የሌሎችንም ጊዜ መጎነት ስለሚሆን በተሰጠን ሰዓት መጠቀም ብንችል ታማኝነትን ማሳየት ይሆናል። በአንድ ወቅት በሁለት ክፍለ ጊዜ ለአገልጋዮች ትምህርት እንድሰጥ ተጠየቅሁ፤ እኔም በወቅቱ ደረስኩ፤ ኘሮግራሙ ተጀመረ፤ ኘሮግራም የሚመራው ሰው ለትምህርት የተመደበውን ጊዜ በሙሉ ጨረሰው፤ እኔም ወደ መድረክ ስጋበዝ ኘሮግራሙን በፀሎት ዘግቼ ኘሮግራም ጨርሰናል አልኳቸው። በዚህ ሁኔታ ስለጊዜ አጠባበቅ የተማሩት ትምህርት እጅግ እንደጠቀማቸው ከጊዜ በኋላም እያነሱ ይነግሩኝ ነበር።

ጊዜ ስለሚያጥራቸው ሰባኪዎች በምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ አንስተን ነበር፤ ችግሩ ያለው በሰባኪዎች ብቻ አይደለም። በሁሉም ዘንድ ነው። ሰባኪው ሊሰብክ፤ አምልኮ መሪው ሊያስመልክ፤ ማስታወቂያ እንዲናገር ለሁሉም ጊዜ ተመድቧል። ታዲያ ሁሉም የተሰጠውን አገልግሎት በተሰጠው ሰዓት ማከናወን ካልቻሉ የሰዓት መዘነፍ፤ ይፈጥርና ለመሪዎች ጭንቅ ይሆናል። ስለዚህ ለሁሉም ነገር ራስን በሥርዓት ለመምራት ዘወትር የነቃንና ዝግጁ መሆን ይኖርብናል።

8. ለሚቀጥለው ቀጠሮ መወያየት የሚሆንና የሚያንጓጓ ርዕስ መተው፤

በአንድ ወቅት አንድ ቤተሰብ ወንጌልን ልሰብኳቸው ሄድኩኝ፤ የቤቱ ባለቤት ባሕልንና ክርስትናን ለይቶ አያውቅም ነበር፤ ሰውዬው በመናገሩ በውጭ አገር የተማረ ሰው ነው። ፍልስፍናውንም፤

ኃይማኖቱንም፣ ባሕሉንም፣ ሁሉንም ቀይጦ የያዘ ነው። አንዳንዴ የሚጠይቃቸው ጥያቄዎች የክርስትናን እምነትና መጽሐፍ ቅዱስን የሚሳረር ይሆናል፤ አንዳንዴ ደግሞ የኃይማኖት ሰው ሆኖ ሊወያይ ይፈልጋል። በመጨረሻም “ዳግም ተወልደሃልን?” “አልኩት እርሱም መልሶ “ዳግም” መወለድ ምንድነው?” አለኝ። እኔም ስለዚህ ጉዳይ ማወቅ ትፈልጋለህ? አልኩት እርሱም በጉጉት አዎ አለኝ፤ እኔም መንገዱን አይቼ በሚቀጥለው ጊዜ እንነጋገርበታለን አልኩት። ይህ ሁኔታ ብዙ ጊዜ እንድንበኛቸው በር ከፈተልኝ።

ከዚህ ጋር ልናደርገው የሚገባ ጥንቃቄ አለ። በሚቀጥለው ጊዜ ንጉሳው እንደነገረኝ ርዕሰ ከሰጠናቸው በኋላ በርዕሱ ላይ በቂ ዝግጅት ካላደረግን ወደፊት በጉጉት ላይጠብቁን ይችላሉ። ወይም ከላይ እንደጠቀስኩት አስፈላጊ የሆነ ጥያቄ በመጠየቅ ልባቸውን ልናዘጋጅ እንችላለን። በሌላ በኩል እነርሱም ተገቢ የሆነ ጥያቄ ሊያነሱብን ይችላሉ። ጥያቄያቸውን ሳናጣጥል አድናቆትን በመስጠት በሚቀጥለው ጊዜ የምንወያይበት ርዕሳችን እንደሚሆን ልንነግራቸው እንችላለን። ምናልባት ጥያቄአቸው ከእኛ እውቀት በላይ መሆኑን ከተገነዘብን ከእኛ የተሻለ ሰው ይዘን እንደምንመጣ ብንነግራቸው ለጥያቄያቸው ክብደት እንደሰጠነው ሊረዱ ይችላሉ። ሁሉን ማወቅ አይጠበቅብንምና ያልሆነ መልስ ሰጥተን ውዝግብ ውስጥ እንዳንገባ ጥንቃቄ ማድረግ ተገቢ ነው። የምናውቀው እንኳን ቢመስለን የበለጠ ዝግጅት ብናደርግ መልሳችን የሚያረካ መልስ ይሆናል።

9. ምንጊዜም ቢሆን ከመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የሚያነሱትን አዘጋጅተን ልንሰጣቸው ይገባል፤

የምንተውላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ግልጽና ከህይወታቸው ጋር የተያያዘ ቢሆን ይመረጣል። እንዲሁ በደፈናው “መጽሐፍ ቅዱስን አንብቡ” ማለቱ በቂ አይሆንም። እኛ እንዲያነሱ የመረጥንላቸውን የመጽሐፍ ክፍል በጉጉት ልባቸው ተክፍቶ ስለሚያነሱት በእርግጠኝነት ይክብታሉ። ታዲያ በቀጠሮ ቀን ስንገናኝ እንዳነበቡት ልንጠይቃቸው ይገባል። ካነበበሱት ክፍል በልባቸው የቀረላቸው የትኛው ቃል እንደሆነ ሁልጊዜ ልንጠይቃቸው ያስፈልጋል። የእግዚአብሔር ቃል በተከፈተ ልብ ውስጥ ገብቶ ይሠራል። ይህ እንዲሆን የሰዎችን ልብ ማዘጋጀት

አስፈላጊ ነው። ከእኛ አቀራረብ የተነሳ ልባቸው ሊከፈት ወይም ሊዘጋ ይችላል። ይህንን በክርስቲያኖች ላይ እንኳን ሲሰራ ለማየት እንችላለን። ለአንድ ወንድም ወይም ለአንዲት እህት አንድ ጥቅስ በቤታቸው ሲደርሱ እንዲያነሱት ብንሰጣቸው እቤታቸው ሳይደርሱ ቸኩለው ያነሱታል። ከዚያም በዚያ ጥቅስ እግዚአብሔር እንደተናገራቸው ሲመሰክሩ ልንሰማቸው እንችላለን። እኛም ዋሽተን አይደለም፤ እነርሱም እግዚአብሔር በልባቸው እንደተናገራቸው መመስከራቸው ዋሽተው አይደለም። ሚስጢሩ በጉጉት ሆነው በተከፈተ ልብ ሳላነበቡት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ከዳር አስከዳር በጉጉትና በረሃብ ብናነበው ሁሉም ይካናል። ነገር ግን ባልተዘጋጀ ልብ ሆነን፤ ወይም ለሌሎች ልንናገርበት ብለን የምናነብ ከሆነ ነው የምንታሰፈው፤ ከልብ የማናደርገው ነገር እግዚአብሔርን አያስደስተውምና በረከትን አናገኝበትም። የልብ ዝግጅት ለሰው ተትቷል፤ ለተዘጋጀ ልብ ደግሞ እግዚአብሔር መልስ ይሰጣል /ምሳሌ 16:1/። ስለሆነም እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች ሁልጊዜ ልባችን የተዘጋጀ የሌሎችንም ልብ የምናዘጋጅ መሆን ይኖርብናል።

10. ልባቸው ሊዘጋጅ ጌታን እንዲቀበሉ መርዳት፤

ምንጊዜም ቢሆን ጌታን ለመቀበል ልባቸው ሊዘጋጅ ለማወቅ የነቃን መሆን አለብን። እንዳንዶች ምናልባትም በመሰከርንላቸው ቀን ጌታን ለመቀበል የተዘጋጁ ሊሆኑ ይችላሉ። እንዳንዶች ደግሞ ከሁለትና ከሦስት ጉብኝት በኋላ የተዘጋጁ ሊሆኑ ይችላሉ። ልባቸው መዘጋጀትና አለመዘጋጀቱን በምን እናውቃለን? የሚሉ ወገኖች ሊኖሩ ይችላሉ። ለዚህ የሚያበቃ መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር አለ። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ሆነን ህይወታቸውን መመዘን እንችላለን። በቅድሚያ ግን መንፈስ ቅዱስ ወደዚህ ብቃት እንዲያደርስን የመለየትን ፀጋ እንዲሰጠን አጥበቀን መፀለይ ይኖርብናል።

ጌታን ለመቀበል ልባቸው የተዘጋጀ መሆኑን ካረጋገጥን በንስህ ሆነው ወደጌታ እንዲቀርቡ ልንረዳቸው ይገባል። በመጀመሪያ ጌታን መቀበል

ምን ማለት እንደሆነ ልናሥረዳቸው ያስፈልጋል። “ጌታን መቀበል” የሚለው አባባል ለብዙዎች ግር ይላቸዋል። ስለሆነም ጌታን መቀበል ማለት ጌታን አዳኝችን፣ ጽድቃችንን፣ ቅድስናችንን፣ ቤዛችንን፣ ንጉሳችንን፣ ጌታችንና ተስፋችንን አድርገን መቀበል ማለት እንደሆነ ማስረዳት ተገቢ ነው። ለእነዚህ ሃሳቦች ደግሞ የሚከተሉትን ጥቅሶች መሠረት ማድረግ ይችላል። በመጀመሪያ ጌታን መቀበል የሚለውን ሃሳብ /ዮሐ. 1:12/ ላይ ተጠቅሶ እናገኛለን። እርሱ ጽድቃችንን፣ ቅድስናችንን፣ ቤዛችንን እንደሆነ የሚገልጽ ሃሳብ ደግሞ /1ቆሮ. 1:30-31/ ተጠቅሶ እናገኛለን።

በመቀጠልም ንስህ መግባት ማለት ምን ምላት እንደሆነ በጥንቃቄ ማስረዳት አለብን። ንስህ ኃጢአትን በመናዘዝ ብቻ የሚቆም አይደለም። ንስህ በመሠረቱ ከቀድሞ መንገድ መመለስ ማለት ነው። ስለዚህ “ውሻ ወደትፋቱ ይመለሳል፤ ደግሞም የታጠበች እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች።” ተብሎ እንደተጻፈ ንስህ ከገቡ በኋላ ወደቀድሞ ሀይወታቸው መመለስ እንደሌለባቸው ከጅማሬው ቆርጠው እንዲወስኑ ልንመከራቸው ይገባል። ለዚህም ደግሞ የሚያግዛቸው የእግዚአብሔር ፀጋ ተትረፍርፎ እንደሚሰጣቸው ማስረዳት ይኖርብናል።

እዚህ ካደረስናቸው የሚቀረው ነገር እኛን ተከትለው እንዲፀልዩ መርዳት ነው። እኛን ተከትለው እንዲፀልዩ በምናደርግበት ጊዜ በመጀመሪያ ኃጢአተኛ መሆናቸውን ተናዘው የእግዚአብሔርን ምህረት እንዲጠይቁ መፀለይ፤ ቀጥሎም ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማሪያም መወለዱን፤ ለአለም ሁሉ ኃጢአት በመስቀል ላይ ደሙን ማፍሰሱንና መሞቱን፤ እንዲሁም በሦሥተኛው ቀን ከሙታን መነሳቱና ደግሞ ለፍርድ ወደዚህ ዓለም መምጣቱን፤ በፍፁም ልቤ አምናለሁ ብለው ተከትለውን እንዲፀልዩ ማገዝ፤ ከዚያም እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ኃጢአታቸውን እንዲደመስሰላቸው ተከትለውን እንዲፀልዩ ማድረግ፤ በመቀጠልም ኃጢአታቸውን እግዚአብሔር ይቅር እንዳላቸው እናምናለን ብለው አብረውን እንዲፀልዩ ማገዝ ይኖርብናል። ከዚያም ጥቂትም ቢሆን በራሳቸው ቃል እግዚአብሔርን እንዲያመስግኑ ማደፋፈር አስፈላጊ ነው።

በመጨረሻ በፀሎት ከምስጋና ጋር ለጌታ አሳልፎ መስጠት ይኖርብናል። ከዚያም በድህንነታቸው እርግጠኞች እንዲሆኑ በእግዚአብሔር ቃል እምነታቸውን እንዲያፀኑ ማድረግ አስፈላጊ ነው። ዲያብሎስ ልባቸውን በጥርጥር እንዳይሞላው ጥበቃ ያስፈልጋቸዋል። ስለሆነም የሚከተሉትን ጥቅሶች ደጋግመው እንዲያነቡ ማሳሰብ ጥሩ ነው /ዮሐ.3:16-17፣ 8:12/ /1ዮሐ. 1:7-9/።

11. በመንፈስ ቅዱስ እንዲጠመቁ መፀለይ

እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን ላለ ሕዝብ የሰጠው አንዱ ታላቅ ተስፋ መንፈስቅዱስን ነው። ይህ ተስፋ አስቀድሞ በኢየሱስ የተነገረ ነበር። እርሱም እንዲህ ሲል ተናገረ “ከዚህ በኋላ እንዲህ ይሆናል። መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ላይ ሁሉ አፈሳለሁ። ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ። ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ ገብዞቻችሁም ራዕይ ያያሉ፤ ደግሞም በዚያ ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎች ላይ መንፈሴን አፈሳለሁ።” በማለት እግዚአብሔር የዕድሜና የፆታ ልዩነት ሳያደርግ በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ እንደሚያፈስ ትንቢትን ተናገረ /ኢዩ. 2:28-29/። ከዚያ በኋላ ደግሞ እግዚአብሔር በነብዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ሲል ተናገረ “መንፈሴን በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ በትዕዛዜም አስሄዳችኋለሁ። ፍርዶንም ትጠብቃላችሁ፤ ታደርጉማላችሁ” አለ /ሕዝ. 36:27፣ 37:14/። ይህ መቼ እንደሚፈፀም አይሁዶች ባያውቁም በተስፋ ይጠባበቁ ነበር።

ከክርስቶስ በፊት የተላከው መጥመቁ ዮሐንስ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ሲያስተዋውቅ እንዲህ አለ፡- “እኔስ ሰንስሐ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሽክም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ እሳት ያጠምቃችኋል።” ብሎ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት አብሮ አስተዋወቀ። /ማቴ. 3:11-12/

ጌታ ኢየሱስም አገልግሎቱን ሲጀምር መንፈስ ቅዱስን ሲያስተዋውቅ እንዲህ ብሎ ተናገረ “ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ፤ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ወንዝ

ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ። ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ” /ዮሐ.7:37/። አገልግሎቱን ጨርሶ አልፎ በሚሰጥበት የመጨረሻ ምሽት ለደቀመዛሙርቱ ስለመንፈስ ቅዱስ መላክ እንዲህ በማለት ገለጠላቸው። “እኔም አብን እለምናለሁ፤ ለዘለዓለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል። እርሱም ዓለም የማያየውንና የማያውቀው ስለሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው። ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቁታላችሁ” /ዮሐ.14:15-17/። እንደገናም “ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱ ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል፤ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያው ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ”/ዮሐ.15:26-27/። ቀጥሎም “እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔስ ባልሄድ አጽናኙ ወደእናንተ አይመጣምና እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ። እርሱ መጥቶ ስለጋጠላት፤ ስለጽድቅ፤ ስለፍርድ አለምን ይወቅሳል” አለ/ዮሐ. 16:7-8/። ቀጥሎም “የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይናገርምና የሚመጣውንም ይነግራችኋል። እርሱ ያከብረኛል ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል” /ዮሐ.16:12-14/። በማለት መንፈስ ቅዱስ የሚመጣበትንም ዓላማ ጭምር ዘርዝሮ ነግሯቸዋል።

ከትንሳኤም በኋላ ወደመጣበት ወደአብ በሚያርግበት ዕለት እንዲህ ብሎ ተናገራቸው “ነገር ግን ከእኔ የሰማችሁትን፤ አብ የሰጠውን ተስፋ ቃል ጠብቁ ዮሐንስ በውሃ አጥምቆ ነበርና፤ እናንተ ግን ከጥቂት ቀን በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ” አለ /ሐዋ.1:4-5/። ከእኔ የሰማችሁትን ሲል ከላይ እንደተጠቀሰው አገልግሎቱን ሲጀምር እና አልፎ በሚሰጥበት በዚያች ምሽት የተናገራቸው ሲያስታውሳቸው ነው። አብ የሰጠውን የተስፋ ቃል ጠብቁ ሲል “ቀደም ብሎ እንጻዩነው በኢየሱስ፤ በሕዝቅኤልና በሌሎችም ነብያት ስለመንፈስ ቅዱስ መምጣት የተናገረውን የተስፋ ቃል ሲያስገነዝባቸው ነው።

ከዚህ በኋላ ሐዋሪያትና ደቀመዛሙርት የጌታንም እናት ማርያምን ጨምሮ ጌታ በሰጣቸው መመሪያ መሠረት ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው በአንድ ልብ ሆነው እየፀለዩ የተሰጣቸውን ተስፋ ይጠባበቁ ነበር። ጌታም ከጥቂት ቀን በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ እንዳለው ከአሥረኛው ቀን በኋላ በበዓል ሃምሳ /በግሪክ ጴንጤቆስጤ/ በተባለው ቀን እየፀለዩ ሳለ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው። /ሐዋ. 2:1-4/ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ በወረደ ጊዜ በሌላ ልሳን ይናገሩ ስለነበር፤ በዓለሃምሳን ለማክበር ወደኢየሩሳሌም ከተለያዩ አገር የመጡ አይሁዶችና ወደ አይሁድነት የተለወጡ ሰዎች ወደ እነርሱ ተሰብስበው ስለነበር፤ ጴጥሮስ ከአስራ እንዱ ሐዋሪያት ጋር ቆሞ፤ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ከሰበከላቸው በኋላ፤ እርሱ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ከአብ ተቀብሎ እንዳፈሰሰላቸው ገለፀላቸው።

እነርሱም ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ካመኑ በኋላ ጴጥሮስ ቀጥሎ ይህ መንፈስ ቅዱስ ለእነርሱም የተገባ ተስፋ እንደሆነ እንዲህ በማለት ተናገረ። “ የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ እርሱ ለሚጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ ነውና አላቸው።” /ሐዋ. 2:39/ ይህ “በሩቅ ላሉት ሁሉ ነውና” የሚለው ቃል የአገር ርቀት ሳይሆን “በሩቅ ዘመን ላሉትም” ማለቱ ግልጽ ነው፤ ምክንያቱም የተስፋው ቃል ለእናንተ እና ለልጆቻችሁ” ሲል የሚያመለክተው የሥፍራ ርቀት ሳይሆን የጊዜ ርቀት መሆኑን ያመለክታልና። ስለሆነም የመንፈስ ቅዱስ መውረድ በዚያ ዘመን ላሉት ብቻ ሳይሆን እስከ ጌታ ምጽአት ያሉትንም ሁሉ ይመለከታል።

ከዚያም በኋላ ሐዋሪያት ያደርጉት የነበረው ያመኑ ሁሉ መንፈስቅዱስን እንዲቀበሉ እጃቸውን ጭነው ይፀልዩላቸው ነበር። ለሰማሪያ ሰዎች ወንጌልን እንደተቀበሉ ሰምተው ዮሐንስንና ጴጥሮስን ላኩላቸው። እነርሱም መጥተው መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ እጃቸውን ጭነው በፀለዩላቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ /ሐዋ. 8:14-17/። ሐዋሪያው ጴጥሮስ የመቶ አለቃ የሆነውን ቆርኔሌዎስ ቤት ሄዶ ወንጌል እየሰበከላቸው ሳለ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን በሚሰሙት ላይ ወረደ። በልሳኖችም እየተናገሩ እግዚአብሔርን አስበሩ /ሐዋ. 10:44-48/።

ሐዋሪያው ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን መጥቶ ደቀመዛሙርትን ባገኘ ጊዜ የጠየቃቸው የመጀመሪያ ጥያቄ “ባመናችሁ ጊዜ መንፈስቅዱስን ተቀበላችሁን” ብሎ ነው። እነርሱም መንፈስ ቅዱስን እንዳልተቀበሉ በገሰጡለት ጊዜ እጁን ጭኖ ፀለየላቸው፤ በእነርሱም ላይ መንፈስቅዱስ ወረደባቸው፤ በልሳኖችም ተናገሩ፤ ትንቢትንም ተናገሩ /ሐዋ.19:1-7/።

ስለዚህ እኛም ብንሆን ይህንን መመሪያ ልንከተል ይገባል ምክንያቱም ቢባል፤

- ያለመንፈስቅዱስ ሰዎች ጌታን በሕይወታቸው በሙላት ሊያውቁትና ሊያከብሩት አይችሉም /1ቆሮ. 12:1-7/።
- ያለመንፈስቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ፍቃድ መፀለይ አይቻልም /ሮሜ 8:26-27/።
- ያለመንፈስቅዱስ የእግዚአብሔርን ፍቅር መለማመድ አይቻልም /ሮሜ 5:5/።
- ያለመንፈስቅዱስ እግዚአብሔርን ማስደለት አይቻልም /ሮሜ 8:8/።
- ያለመንፈስቅዱስ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚኖር ማወቅ አይቻልም /1ዮሐ 3:24፤ 4:13/።
- ያለመንፈስቅዱስ የመንፈስ ፍሬ ሊኖረን አይችልም /ገላ.5:22/።
ያለመንፈስቅዱስ የፀጋ ስጦታዎችን መቀበል አይቻልም /1ቆሮ. 12:4-11/።
- ያለመንፈስቅዱስ የእግዚአብሔርን ምሪት ማወቅ አይቻልም /ዮሐ.16:13፤ ሮሜ 8:14/።
- ያለመንፈስቅዱስ የሥጋን ሥራ መግደል አይቻልም /ገላ5:16፤ ሮሜ 8:9-11/።

በአጠቃላይ ያለመንፈስቅዱስ በክርስትና ሕይወት በድል መጓዝ ከቶውን አይቻልም/ገላ.5:16-17/። ስለዚህ ሰዎች ጌታ ከተቀበሉ በኋላ ስለመንፈስቅዱስ የተሰጠውን ተስፋና መንፈስቅዱስ የተሰጠበትን ዓላማ ከላይ በተጠቀሰው መሠረት እንዲረዱ ካስተማርናቸው በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞሉ እጅ በመጫን ልንፀልይላቸው እንችላለን። ይህንን

ጌታን በተቀበሉ ዕለት ማድረግ ይኖርብናል። ካልሆነ በሚቀጥለው ቀጠሮ ወደሌላ ሳንሄድ መንፈስቅዱስን እንዲቀበሉ ልንፀልይላቸው ይገባል። እኛ ራሳችን በመንፈስቅዱስ እሳት እንደሚቀጣጠል እጃችን በመጫን ሌሎችም እንዲቀጣጠሉ ምክንያት ልንሆን እንችላለን /2ጢሞ 1:6/። መንፈስ ቅዱስ እስኪሞሉ ድረስ እረፍት ሊሰማን አይገባም። ከማናችንም በላይ የሚያስፈልጋቸው መንፈስ ቅዱስ ነው። ጌታችንም እንኳን “እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል፤ እኔ ባልሄድ አጽኖኑ ወደእናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ” ብሎ መናገሩ መንፈስ ቅዱስ ምን ያህል እንደሚያስፈልገን ያመለክታል/ዮሐ.16:7/። መንፈስ ቅዱስን ከመንፈሳዊ በረከት አንዱ ክፍል አድርገን ልናይ አይገባም። ነገር ግን የመንፈሳዊ በረከት ሁሉ ምንጭ እርሱ እንደሆነ ልናውቅ ይገባናል። ስለዚህ ጉዳይ ከላይ የጠቀስናቸውን ነጥቦች ማሰብ ይኖርብናል።

XIV. የዳኑትን ማሳደግና ደቀመዛሙርት ስለማድረግ

ወደጌታ የምናመጣቸው ሰዎች በአእምሮ የበሰሉ በዕድሜም አዋቂዎች ሊሆኑ ይችላሉ፤ ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሕፃናት መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። አዲስ የተወለደ ሕፃን እንክብካቤ እንደሚያስፈልገው ሁሉ በመንፈሳዊ ሕይወት አዲስ የተወለዱ ክርስቲያኖች ራሳቸውን ችለው በእምነት እስኪቆሙ ድረስ የእኛ እንክብካቤ ያስፈልጋቸዋል። መንፈሳዊ ዕድገት የተፈጥሮን ሕግ የሚከተል ስላይደለ ዕድገታቸው በመገባቸው መጠን ይወሰናል። በእኛ ላይ ጥገኛ እንዳይሆኑ ሁልጊዜም ወደ ክርስቶስ እንዲመለከቱና ራሳቸውን ችለው መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ እንዲገቡ ማበረታታት ይኖርብናል።

ስለሆነም የዳኑትን ነፍሳት ለማሳደግና ደቀመዛሙርት ለማድረግ የሚከተሉትን መመሪያዎች መከተል ጠቃሚ ነው።

1. አንድን የተወሰነ ቤት መምረጥ

የምንመለከርላቸው ሰዎች እየበዙ ሲሄዱ ለእያንዳንዳቸው በቂ ጊዜ ሳይኖረን ይችላል። ስለዚህ ጌታን የተቀበሉትን አንድ አመቺ ቦታ መርጠን መሰብሰብ ይኖርብናል። አዳዲስ የዳኑ ክርስቲያኖችን የደቀመዛሙርነት ሕይወት የሚማሩት በቁጥር ጥቂት ሆነው ሲያዙ ነው። በአሁኑ ጊዜ ደቀመዛሙርት አሉን? የሚል ሰው ይኖራል ጥያቄው ክርስቲያኖች አሉን? የሚል አይደለም። ደቀመዛሙርነት ከፍተኛ የሕይወት ደረጃ ነውና። በአጭር ቃል ደቀመዛሙር መምህሩን ለመምሰል የወሰነ ሰው ነው/ማቴ.10:24/። ደቀመዛሙርነት የምንማረው ትምህርት ሳይሆን የምንኖረው ሕይወት ነው።

ከላይ እንደተጠቀሰው ደቀመዛሙርነት በትምህርት የምንደርስበት ደረጃ አይደለም። የእርሱ ደቀመዛሙር ለመሆን የሚሹ የእርሱን ፈለግ መከተል አለባቸው። ስለዚህ የጌታ ደቀመዛሙር ለመሆኑ የት ትምህርት ቤት ገብቼ ልማር? በማለት የሚያሳስበን አይሆንም። ከእርሱ ሕይወት የተማርነውን ለመኖር ከወሰንን የእርሱ ደቀመዛሙር

ሆንን ማለት ነው/ዮሐ.13:13 ማቴ.11:29፤ 20:25-28/። ይህ ከሆነ በእርግጥ የክርስቶስን ደቀመዛሙርት ማፍራት እንችላለን። የክርስትና ሕይወት ተማሪዎቻችን የሚገባቸው ስንኖረው ነው።

አዳዲስ ክርስቲያኖች የእኛን ሕይወት መመልከታቸው የማይቀር ነው። ስለዚህ ለእነርሱ ጥሩ ምሳሌ ለመሆን ህይወታችን በሥርዓት የታነፀ መሆን አለበት። አዳዲስ ክርስቲያኖች ከጅማሬው ሥር ካልሰደዱ ቀጥ ብለው ሊያድጉ አይችሉምና።

2. ተከታታይ ትምህርት መጀመር

አዳዲስ ክርስቲያኖች ስለክርስትና ሕይወት እውቀት እንዲያገኙ ከማስተማር አልፈን ተግባራዊ በሚያደርጉት ነገር ላይ ማተኮር አለብን። እኛም እየኖርነው እነርሱም እንዲኖሩት በመንፈሳዊ ዕድገት ላይ የሚያተኩሩ ትምህርቶች ማዘጋጀት ይኖርብናል። ለዚህ ደግሞ “እውነተኛ የክርስትና ሕይወት ከዳግም ልደት እስከ አክሊል” የተባለች መጽሐፍ እጅግ ጠቃሚ ናት።

ከላይ እንደተጠቀሰው አዳዲስ ክርስቲያኖች እንዲያውቁት ብቻ ሳይሆን እንዲኖሩት ጭምር በዘመናቸው ሁሉ መመሪያ አድርገው እንዲቀበሉት የምናስጨብጣቸው ነጥቦች አሉ።

ሀ. መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በየዕለቱ እንዲያነቡ መንገር፡-

“ሰው ከእግዚአብሔር በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም።” ያለውን ቃል ማሰብ አስፈላጊ ነው። /ማቴ 4:4/ የእግዚአብሔር ቃል በሰው ሕይወት ውስጥ ያለውን የሥራ ድርሻ በምዕራፍ አምስት ያየነውን ማስታወስ መልካም ነው።

ለ. ሳያቋርጡ ዘወትር በፀሎት መትጋት እንዳለባቸው ማስገንዘብ፡-

ፀሎት ሃይማኖታዊ ሥርዓት መፈፀም ሳይሆን ከእግዚአብሔር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሕብረት

የምናደርግበት ጊዜ መሆኑን ልናስተምራቸው ይገባል። /1ዮሐ. 1:3፤ ሮሜ. 8:26፤ ኤፌ. 6:18፤ ይሁዳ 20፤ ቆላ. 4:2/

ሐ. የምን አዘውትረው እንዲለማመዱ መምከር፡-

የም በአሁኑ ዘመን ቸል የተባለ ጉዳይ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወት በድል ለመጓዝ የምን የሚተካከል ነገር የለም። የም የሥጋን ሥራ ለመግደል እንዲሁም በመናፍስት ላይ ድል እንድንቀዳጅ ያስችለናል። የም በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ከፍተኛ መንፈሳዊ ልምምድ እንደሆነ መገንዘብ አለብን። ሌላው ቀርቶ የም የላላን መንፈሳዊ ሕይወት እንደሚያጠነክር በልምምድ ውስጥ ገብቶ ማረጋገጥ ይቻላል። የየምን ጥቅም የምንረዳው የምን ስንለማመድ ነው። ስለሆነም አዳዲስ የምንከታተላቸው ክርስቲያኖች እንዲበረታቱ አብረናቸው የምን ብንጀምር ቆይተው በራሳቸው ይኖሩበታል። የምን መለማመድ ለአዳዲስ ክርስቲያኖች የሚከብዳቸው ይመስለን ይሆናል። ነገር ግን የምን መለማመድ ለአዳዲስ ክርስቲያኖችም ሆነ ለቀዩ ክርስቲያኖች ልዩነት የለውም። ምክንያቱም የምን ከባድ የሚያደርገው ረሃብ ነውና፤ ረሃብ ደግሞ የተፈጥሮ ሕግ ስለሆነ በሁሉም ላይ እኩል ይሰራል። ሳንበላ ስንቀር ማናችንም ብንሆን ይርበናል። ሆኖም ግን ደጋግመን ስንለማመደው መንፈሳዊነት ይሰማናል። በሰውም ቃል ለመግለጽ የማንችለው ልዩ የሆነ ሰማያዊ ምግብ እንመግባለን። ይህን በተመለከተ እውነተኛ የክርስትና ሕይወት ከዳግም ልደት እስከ አክሊል በተባሉት መጽሐፍ ውስጥ ስለ የም የተሰጠውን ትምህርት መመልከት እጅግ ይጠቅማል። በአጭሩ በመንፈሳዊ ሕይወት ፈጣን ዕድገትና ለውጥ ለማግኘት የምን የሚተካ ነገር የለም።

መ. ከቤተክርስቲያን እንዳይቀሩ ማሳሰብ ፡-

ወደ ቤተክርስቲያን መጥተው በቤተክርስቲያን እንዲታቀፉ ማድረግ አስፈላጊ ነው። ከቅዱሳን ጋር ሕብረት ማድረግ እንዳለብን የሚያዘው የእግዚአብሔር ቃል ነው። ስለዚህ እኛ ወዳለንበት ቤተክርስቲያን እንዲመጡ መጋበዝ ይኖርብናል። ክርስቶስ አካል ለሆነች ለቤተክርስቲያን የሚያደርገውን እንክብካቤ እንዲያገኙ ወደ

ቤተክርስቲያን ማምጣት ተገቢ ነው። ወደቤተክርስቲያን የምናመጣቸው አባል እንዲሆኑ ብቻ ሳይሆን አካል እንዲሆኑ ነው። የክርስቶስ አካልና የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ሆኖ የመሰራት ሚስጢር ለብዙ ክርስቲያኖች ገና አልገባቸውም። ቢሆንም የገባንን ያህል ቀስ በቀስ ልናስረዳቸው ይገባል።

ሠ. ስለአዳኛቸው ስለክርስቶስ መመስከር እንዳለባቸው ማስተማር ፡-

ቀደም ሲል “የተወለደ ሁሉ ይውለድ” የሚል መመሪያ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ ሊቀበለው የሚገባ ምክር መሆኑን አይተናል። ስለሆነም እነዚህ አዳዲስ ክርስቲያኖች ለቤተሰቦቻቸውና ለጓደኞቻቸው እንዲመሰክሩ ልናደፋፍራቸው ይገባል። በተለይ በመንፈስቅዱስ ከተሞሉ በኋላ የሚያስፈልጋቸውን መመሪያ መስጠት ብቻ በቂ ይሆናል፤ ከዚያ መንፈስቅዱስ ይመራቸዋል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ቀጠሮ ወስደን አብረውን እየወጡ እንዲመሰክሩ ቢደረግ እጅግ መልካም ነው። ለማያውቁት ሰው እንዴት መመስከር እንዳለባቸው በልምምድ ይማራሉ። ወደ ምሥክርነት አገልግሎት አንዴ ከገቡ ስለክርስቶስ መመስከር ይራቡታል። እንዲጀምሩ ማደፋፈር ግን ከእኛ ይጠብቃል። ፍሬ ያለው አገልግሎት እናገልግል ካልን ይህንን ማድረግ ይጠበቅብናል። የምናሳድጋቸው ክርስቲያኖች እኛ ያልሆነውን ሊሆኑ አይችሉም። ለምናሳድጋቸው ክርስቲያኖች ምሳሌ ሆኖ መገኘትን እንደትልቅ ዕድል አድርገን ልንወስደው ይገባል።

XV. የቤተክርስቲያን አባላትን በቡድን ማደራጀት

በነፍስ ወከፍ ወጥቶ ወንጌልን ከመመስከር በተጨማሪ አባላት በቤተክርስቲያን ደረጃ በቡድን ተደራጅተው እንዲመሰክሩ ቢደረግ የወንጌል አገልግሎት የማያቋርጥ የቤተክርስቲያን አገልግሎት ይሆናል። የአጥቢያ ቤተክርስቲያን ሕልውና በወንጌል ሥርጭት ላይ የተመሰረተ መሆኑን ቀደም ሲል በምዕራፍ አንድ ውስጥ በሚገባ አይተናል። የወንጌል ሥርጭት የአንድ ሰሞን እንቅስቃሴ አይደለም። ቤተክርስቲያን ወንጌል ማስራጨትን ስታቆም የአባላት ቁጥር እየተመናመነ መምጣቱ አይቀርም። በዚህ ሁኔታ ከቀጠለች በመጨረሻ የት እንደምትደርስ መገመት አያቅትም። ይህንን ከታሪክ ልንማር የምንችለው እውነት ነው።

በአንፃሩ ቤተክርስቲያን ወንጌልን ስታሰራጭ እየተስፋፋችና እያደገች መሄዷ አይቀርም። ሁሉም አጥቢያ ቤተክርስቲያናት በየአካባቢያቸው ወንጌልን ለማስራጨት የሚሰማሩ ከሆነ ድንበራቸውን እየተጋጠመ ይሄድና ለአንድ ሕዝብ ሁሉ ወንጌል የተዳረሰ ይሆናል ማለት ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “ወደ አለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ” ብሎ ስላዘዘን ወንጌልን ልንሰብክ ወደ ሰዎች መሄድ ይኖርብናል እንጂ ቤተክርስቲያን ቁጭ ብለን ወደ እኛ እስኪመጡ መጠበቅ የለብንም/ማቴ.16:15/። እንግዲህ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ትዕዛዝ አክብረን ተግባራዊ ለማድረግና የወንጌል ሥርጭት በአካባቢያችን በቀጣይነት እንዲካሄድ ካሰብን አባላትን በቡድን በማደራጀት እንዲሰማሩ ማድረግ እጅግ አስፈላጊ ነው።

የቤተክርስቲያን አባላትን በቡድን የማደራጀትና የማሰማራት ኃላፊነት የቤተክርስቲያን መሪዎች ነው። የክርስቶስ ልብ ያላቸው መሪዎች የወንጌል ልብ ስለሚኖራቸው ይህንን ማድረግ ደስታቸው ይሆናል። አገልጋዮች ለቤተክርስቲያን የመሰጠታቸው ዓላማ አንዱ ቅዱሳን አገልግሎትን ለመፈፀም እንዲችሉ ለመርዳት እንደሆነ ተጽፎልናል /አፌ. 4:11-13/። ቤተክርስቲያን ተባረካች ማለት የምንችለው የወንጌል ልብ ያላቸው አገልጋዮች ሲኖሯት ነው። የአገልጋዮች መንፈሳዊ

ሕይወት ለቤተክርስቲያን ዕድገትም ሆነ ለቤተክርስቲያን መዳከም ወሳኝነት አለው። እንግዲህ የቤተክርስቲያት አባላትን በቡድን በቡድን አደራጅቶ የወንጌል ሥርጭት ለማሰማራት የሚከተሉትን ስልቶች መጠቀም እጅግ አስፈላጊ ነው። በአገር ቤት እያለሁ በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት እየተዘዋወርኩ ይህንን ስልጠና አሰጥ በነበረበት ጊዜ ያገኘኳቸው ልምዶች ጠቃሚ ሆነው አግኝቻቸዋለሁ። ስለሆነም ምንጊዜም ቢሆን፤ በየትኛውም አገር ቢሰራበት የተሻለ ውጤት እንደሚገኝበት እርግጠኛ መሆን ይቻላል።

1. አባላትን ሁሉ እንደየቤተክርስቲያኒቱ ይዘት በቡድን በቡድን ከፋፍሎ ማደራጀት፤ ለምሳሌ፤ የቤተክርስቲያኒቱ አባላት 300 ከሆኑ እነርሱን ሃምሳ ሃምሳ አድርጎ በስድስት ቡድን ማደራጀት፤
2. ፍቃደኛ የሆኑ የአባላት ቤቶችን መምረጥ፤ የተደራጁ አባላት ወደሚቀርቧቸው ቤቶች እንዲሰባሰቡ ማድረግ፤ ቤተክርስቲያኒቱ በቂ የመሰባሰቢያ ሥፍራ ካላት የተወሰኑ ቡድኖች በቤተክርስቲያን ፀሎት ቤት እንዲሰባሰቡ ማድረግ ጥሩ ይሆናል።
3. ለየቡድኑ ከሁለት እስከ ሦስት የሚሆኑ የተነቃቁ የቡድን መሪዎችን መምረጥ እነዚህ የቡድን መሪዎች ተግባራቸው እንደኛ አባላት ለምስክርነት ሲወጡ ሁለት ሁለት ሆነው በጥምር ሆነው እንዲሰማሩ ለመርዳት ሲሆን፤ ሁለተኛ ደግሞ ከስምራት በሚመለሱበት ጊዜ የገጠማቸውን ተሞክሮ በሪፖርት መልክ መፃፍ ነው። ለምሳሌ ለስንት ሰው እንደመሰከሩ፤ ጌታን የተቀበሉ ካሉ ስንት እንደሆኑና በዕለቱ ማስታወሻቸው መፃፍ ሲሆን፤ ሦሥተኛ ደግሞ ከቤተክርስቲያን የሚያስፈልጋቸውን ድጋፍ ማለትም ትራክትና ሌሎች ነገሮችን ለመሪዎች በማቅረብ ማዘጋጀት ይሆናል።
4. ሁሉም ቡድኖች የተወሰነ ቀንና የተወሰነ ሰዓት መምረጥ፤ ለዚህ ደግሞ ቅዳሜ ቢሆንና ከአራት ሰዓት እስከ ስድስት ሰዓት ተኩል ቢያደርጉት በማግስቱ እሁድ የመሰከሩላቸውን ቤተክርስቲያን ለመጋዘዝ ያመቻል።

5. ለመመስከር ከመውጣታቸው በፊት ሁሉም በአንድ ላይ ለማሻሻል ሰዓት መፀለይ፤ ጌታ ኢየሱስ “ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደጋይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊነጥቅ እንዴት ይችላል?” ብሎ የተነገረውን ቃል ማሰብ እጅግ አስፈላጊ ነው።

6. በቡድን መሪዎች አማካኝነት ሁለት ሁለት ሆነው ወጥተው እንዲመሰክሩ ማሰማራት፤ ከተቻለ ወንድና ሴት፤ ወንድና ሴት አድርጎ ማሰማራት ጥሩ ነው፤ ያታን ሳይለዩ ለሚገጥማቸው ሰው ለመመስከር ነፃነት ይሰጣቸዋልና።

7. በየተራ አንደኛው ቡድን በፀሎት እንዲቆይ ማድረግ፤ ለምሳሌ ቡድኑ ከ1-6 ከሆነ በመጀመሪያው ሳምንት ቁጥር አንድ በፀሎት ይሆናሉ፤ በሁለተኛው ሳምንት ቁጥር አንድ እንደሌሎች ቡድኖች ለመስክርነት ሲሰማራ ቁጥር ሁለት በፀሎት ይቆያል ማለት ነው። በዚህ ሁኔታ በየተራቸው በፀሎት የሚቆዩበት ጊዜ ይኖራቸዋል ማለት ነው።

8. በተወሰነው ሰዓት ሁሉም ቡድኖች ወደተሰበሰቡበት ሥፍራ እንዲመለሱ ማድረግ፤ ከላይ እንደተቀሰው ለምን ያህል ሰዎች እንደመሰከሩና ያጋጠማቸውን ነገር በመመስከር እርስ በርስ ልምዶችን ለመለዋወጥና ለመበረታታት ያመቻል። በፀሎት የቆዩ ባለተራዎች ሌሎች ወደተሰበሰቡበት ሥፍራ ሲመለሱ እነርሱ አገልግሎታቸውን ጨርሰው ወደቤታቸው መሄድ ይችላሉ።

9. የቡድን መሪዎች በወር አንድ ጊዜ በመገናኘት ሪፖርታቸውን አጠናክረው ከቤተክርስቲያን መሪዎች ጋር መገናኘት አለባቸው። የሚያቀርቧቸው ሪፖርቶች የቤተክርስቲያን መሪዎች የበለጠ ዝግጅት እንዲያደርጉ ይረዳቸዋል።

እንግዲህ በአዲስ ኪዳን የተመሠረተች ቤተክርስቲያን እግዚአብሔር ወዳቀደላት ደረጃ እንድትደርስ የተሰጣትን የወንጌል አደራ ቸል ሳትል በታማኝነት ልትወጣ ይገባታል። የመከሩ ጌታ ሲመጣ ከገለባው ይልቅ ምርቱ በዝቶ ሊያገኝ ይገባዋል ካልን ሴት ከቀን ሳንታክት ተያይዘን እንሥራ። በዚህ ዘመን ያለች ቤተክርስቲያን ልዩ የሚያደርጋት ነገር

በፍፃሜ ዘመን ላይ መሆኗ ነው። ስለሆነም ለአሕዛብ ሁሉ ምሥክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በአለም ሁሉ ይሰበካል ብሎ ጌታ ስላዘዘ በዚህ ዘመን ያለች ቤተክርስቲያን እጥፍ ኃላፊነት ይጠበቅባታል ማለት ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ የጌታን መምጣት እንዲዘገይ የሚያደርገው ሰዎች ወደ ንስሐ ለመምጣት እንዲችሉ እድል ለመስጠት እንደሆነ እንዲህ በማለት ይገልጻል። “ለአንዳንዶች የሚዘገይ እንደሚመስላቸው ጌታ ስለተሰፋ ቃሉ አይዘገይም። ነገር ግን ሁሉ ወደ ንስሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ ወደ ስለእናንተ ይታገሣል” /2ኛ ጴጥ. 3:9/። እንዲሁም የጌታን መምጣት ማፋጠን እንደሚገባን እንዲህ በማለት ያስገነዝበናል “ደግሞም የእግዚአብሔር ቀን እየጠበቃችሁ መምጫውን ልታፋጥኑ ይገባል” ይላል /2ኛ ጴጥ. 3:12/። በምን ዓይነት ሁኔታ ነው የምናፋጥነው ቢባል ወንጌልን ለዓለም ሁሉ እንዲደርስ በማድረግ መሆኑ ግልጽ ነው። ስለሆነ እኛም ባለን እቅም ለመሰለፍ ፍቃደኛ ብንሆን በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ሆነን እራሳችንን እናገኘዋለን። ለእግዚአብሔር ጥሩ ምላሽ ለመስጠት ጌታ ይርዳን አሜን!

አስጀምሮ ላስጨረሰኝ ጌታ ክብርና ምስጋና ይሁንለት!

መጋቢ ሰሎሞን ወ/አምላክ

May 06, 2009

USA



«የወንጌል ሥርጭት በነፍስ ወከፍ» የተሰኘውን በመጋቢ ሰለሞን ወ/አምላክ የተዘጋጀውን መጽሐፍ በጉጉትና በጥንቃቄ እንብቢያለሁ፡፡ ግሩም መጽሐፍ ነው፡፡

መጽሐፉ እያንዳንዱ የዳነ ክርስቲያን ወንጌልን ላልዳነት ለማካፈል ብቃትን፣ ጥበብንና ድፍረትን የሚሰጥ ነው፡፡ ብዙ ክርስቲያኖች ለእነርሱ የበራላቸው የወንጌል ብርሃንና ያገኙት የዘለዓለም ሕይወት ለሌሎችም እንዲተርፍ ይመኛሉ፡፡ ይሁን እንጂ ዘዴውን ካለማወቅና ድፍረትንም ከማጣት የወንጌልን አደራ ሳይወጡ ባለዕዳ ሆነው ይኖራሉ፡፡ ይህንን መጽሐፍ ያነበበ ክርስቲያን ግን የወንጌልን አደራ ለመወጣት ብቃት ያገኛል፡፡

ቄስ ዓለሙ ሼላ
የኢ/ወ/አ/ክ ኅብረት
ዋና ጸሐፊ

ፓስተር ሰለሞን ወ/አምላክ በራዕይ ያየውን፣ በመንፈስ ቅዱስ የተረዳውን፣ ሌሎች ቅዱሳን ያረጋገጡትን፣ በእግዚአብሔር ቃል ተመስርቶ ፍሬ ያለበትን የወንጌል ሥርጭት ዘዴ በመጠቀም በግልና በቤተክርስቲያን ደረጃ ድርሻችንን እንዲት ልንወጣ እንደሚገባ፣ በዚህች መጽሐፍ ቁልጭ አድርጎ አሳይቶናል፡፡ ለሕዝባችን ብቸኛ መፍትሔ የሆነውን ወንጌል ለማስራጨት በጥቂት ዓመት ውስጥ በሚሊዮን የሚቆጠሩትን ነፍሳት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚመጡበትን የወንጌል ሥርጭት ዘዴ በዚህች መጽሐፍ በሚገባ ገልጾታል፡፡ ስለሆነም መጽሐፉ ለወንጌል ሥርጭት ታስታጥቃለች፣ ታነቃቃለች፣ ታነሳሳለች፣ ፍሬያማ ታደርጋለች ብዬ በጽኑ አምናለሁ፡፡

አዲሱ ፈጠነ፣ ከሚላዋኬ መድኃኒያለም ቤ/ክ

ይህችን መጽሐፍ ሳነብ ወንጌልን ለመጀመሪያ ጊዜ የሰበክልኝን ሰው በማሰብ ስለእርሱ እግዚአብሔርን የበለጠ አመሰግንኩ፡፡ እኔም በተራዬ ወደ ሞት የሚነዳትን ለመታደግ፣ ይህንን ወንጌል ለማዳረስ ድርሻዬን መወጣት እንዳለብኝ አምናለሁ፡፡ ክርስትያን የሆነ ሁሉ ስለክርስቶስ መመስከር እንዳለበት ያምናል፡፡ ችግሩ እንዴት መመስከር እንዳለበት አለማወቅ ነው፡፡ በዚህ ረገድ ይህች መጽሐፍ እግዚአብሔር በጊዜው ያዘጋጃት፣ ብዙዎችንም ለወንጌል አገልግሎት የምታዘጋጅ፣ የተሟላ መልዕክት ያላት መጽሐፍ ሆኗ አግኝቻለሁ፡፡

ለቤዛ አለሙ፣ ከቦስተን የኢት. ወንጌላዊት ቤ/ክ

ፓስተር ሰለሞን ወ/አምላክ ለወንጌል ሥርጭት እጅግ በጣም ጠቃሚ መጽሐፍ አዘጋጅቷል፡፡ መጽሐፉን ሳነብ ራሱ በመድረክ ላይ ቆሞ የሚያስተምር ይመስለኝ ነበር፡፡ የመጽሐፉን መልዕክት ስመለከት በውስጡ ሲብላላ ቆይቶ ወቅቱ ሲደርስ እንደምንጭ የፈለቀ ይመስላል፡፡ ከዚህም ጋር መጽሐፉን የሥነጽሑፍ ሕግ ተከትሎ፣ በትጋትና በመንፈሳዊ ተመስጦ ያዘጋጃት ስለሆነ እጅግ አመርቂ ፍሬ እንደምታፈራ አልጠራጠርም፡፡

ፓስተር መስፍን ታደሰ ከአትላንታ የኢት. ወንጌላዊያን ቤ/ክ

ቤተክርስቲያንም በየዓመቱ ከእጥፍ በላይ ዕድገት እንድታሳይ ይፈልጋሉን? የዚህችን መጽሐፍ መመሪያ ቢከተሉ በእርግጠኝነት ቤተክርስቲያንም እንደ ችግኝ ማፍለያ ትሆናለች፡፡